XXX. ÉVFOLYAM 2. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. JANUÁR 10.

Ludas Matyi

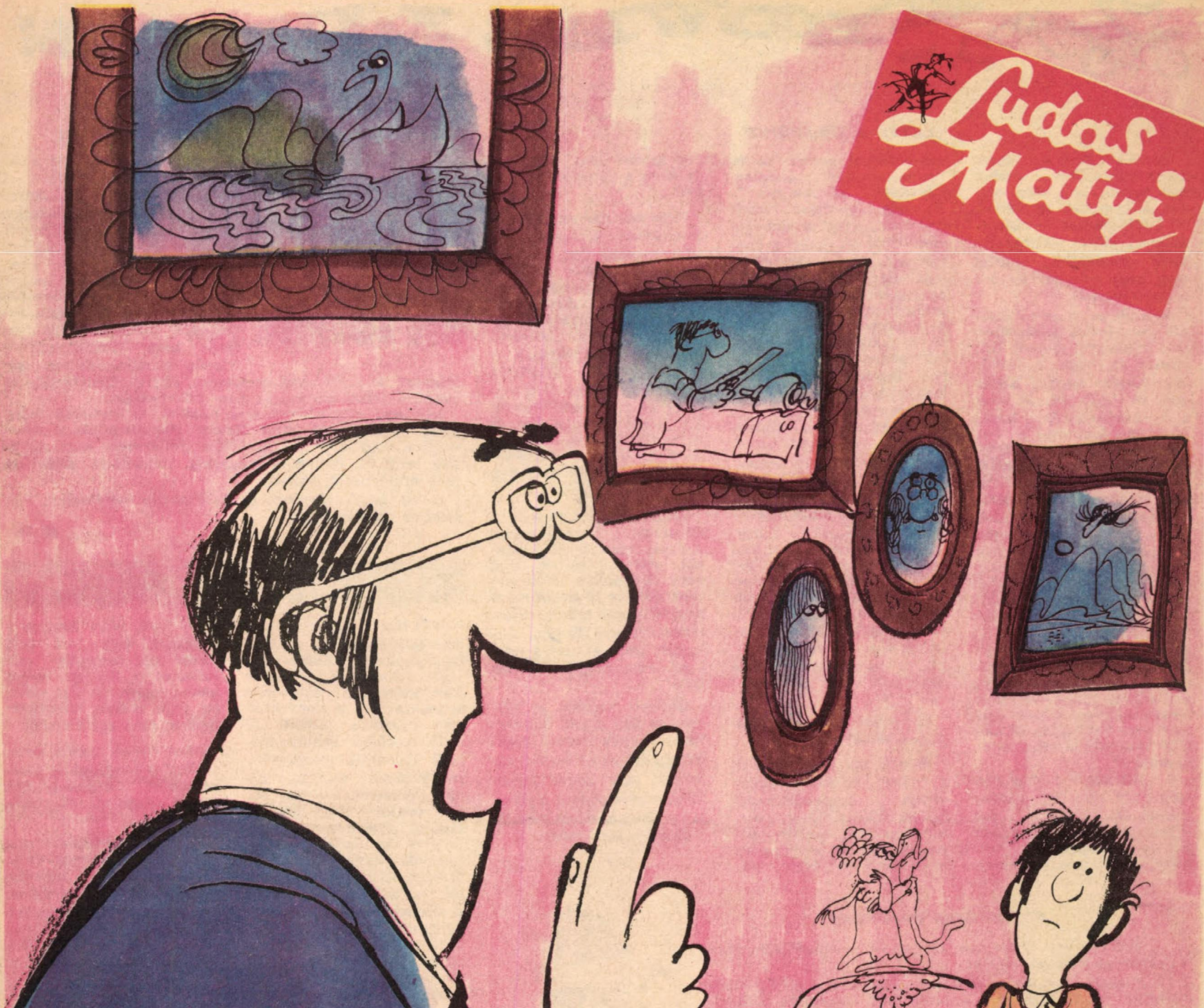
SZAK-
MUNKÁS-
KÉPZÉS
SAJDIK

Sajdik Ferenc rajza

— *Nem azért emeltek ki engem a munkapad mellől, hogy te oda visszamenj!*

KEDVES LUDAS!

LEVÉL A TÉLAPÓHOZ

Kedves Télapó, karácsony körül nem akartalak háborgatni, volt elég dolgod a gyerekek leveleivel, de most, amikor — pincérnyelven szólva — már lement a rumlid, engedd meg, hogy előálljak én is a panaszaimmal.

Valljuk be: nem túlságosan remekeltél karácsonykor, te kedves, jó öreg. Hát először is, ugye, a fenyővel voltak zűrök. Kevés volt, és drága. Na és azok a csokoládé-díszek a karácsonyfán! Már meg ne haragudj, de tényleg ennyire szegényes a fantáziád, hogy tíz év óta egyetlen új figurát sem tudsz kitalálni? Évről évre mindig csak a szív, a csizma, a gomba és a villanykörte, semmi újdonság, semmi változatosság. Tudom, egy újszülöttnek minden csokoládéfigura új, de gondolj azokra a szegény gyerekekre, akiknek nyolc-tíz éve mindig ugyanazokat az unalomig ismert figurákat aggatod a fára. Mondd, elviselhetetlenül nagy költség volna évente két-három új formát vásárolni a csokoládégyáradba?

A szaloncukor-választék elég nagy volt, ez javadra írandó. De...

Mondd, honnan szedted azt a csodálatos ötletet, hogy töltött savanyúcukrot csokoládéval vonass be és szaloncukorként árusítsd, kilónként ötvennégyért?! Az meg egyenesen remek csel volt, hogy a dobozra nem írtad rá, hogy a borzas papír, meg a csokoládémáz alatt egyszerű savanyúcukor bújik meg. Így aztán csak evés közben jött rá a jámbor vásárló a cselre. S akkor már mit tehetett: panaszlevelet írt a lapok levelezési rovatának. Ennek köszönhetjük, hogy karácsonykor nekünk is majdnem akkora levélforgalmunk volt, mint neked.

Jövőre talán vonj be csokoládéval csipkebogyót, tökmagot, vagy szotyolát, s próbáld azt szaloncukorként forgalomba hozni, hátha nagyobb sikered lesz vele. (Egyébként a 22 forintos, „közönséges" szaloncukor még mindig jobb ízű, mint nagyon sok más, jóval drágább társa. Micsoda véletlen, hogy éppen ebből, a legolcsóbb fajtából nem volt elég a boltokban!!)

És akkor talán térjünk át a játékokra.

Mondd, apó, hol voltál te a nyáron, amikor a karácsonyi megrendeléseket kellett feladni? Miért gyártattál az idei szezonra kevesebb játékot, mint az elmúlt években? Miért voltak üresek már december derekán a játékboltok polcai?

Nem volt gyerekjáték decemberben játékbolti eladónak lenni. Ők, szegénykék, adtak volna szívesen, ha lett volna miből. Csak arra tudtak hivatkozni, hogy nem kapnak a vállalati központtól semmit, mert üresek a raktárak. A játékos nevű FŐBUHA (Fővárosi Bútor- Hangszer- és Sportszer Kisker. V.) játékosztálya a komoly nevű TRIÁL Nagykereskedelmi Vállalatra hivatkozott, hogy onnan nem kap árut, a Triál pedig..

Nem is folytatom a sort. Hivatkozni, magyarázni ugyanis tudunk. Elég játékot gyártani, sajnos, még nem. Így aztán játék helyett néhány hivatkozást és magyarázatot tettem a karácsonyfa alá. S lám, milyenek ezek a mai gyerekek! Nem nagyon örültek neki! ...

Utóirat: Kedves, jó Télapó, ha úgy érzed, igazságtalan vagyok hozzád, mert mindenért téged teszlek felelőssé, légy szíves továbbítsd a levelemet a kedves, jó Belkereskedelemnek.

Előre is köszönöm!

(r)

ILLATÁRADAT A CSERKESZ UTCÁBAN

Kőbányán, a Cserkesz utcában jártam a napokban. A közelben levő Kőbányai Gyógyszergyár elviselhetetlen szaggal árasztja el a környéket. A kertes házak tulajdonosai hiába zárnak be ajtót, ablakot, a kellemetlen, szúrós szag mindenhová behatol. Sejtettem, hogy a keserű orvosságok alapanyagainak a szaga nem kimondottan a francia parfőm illatára emlékeztet, de azért ilyen orrfacsaró, szemet könnyeztető és gyomrot felkavaró szagra nem számítottam.

Kőbánya más részein arra büszkék az emberek, hogy olyan jó a levegő, mint Budán. Hangoztatják is útonútfélen, hogy a tizedik kerület a Gellérthegy magasságában terül el. Sajnos, a magasság biztosította előnyöket nem mindenki élvezheti.

A tanácsnak sürgősen és hatékonyan intézkednie kellene az érdekükben!

(f. i.)

RÉSZLET

1970-ben gázkonvektort szereltettem be az egyszoba-konyhás józsefvárosi tanácsi lakásomba, saját költségemen. A gázvezeték szerelése és a konvektor 6000 forintba került. A VIII. kerületi Ingatlankezelő Vállalattól költségeim megtérítését kértem. Az IKV kérésemnek eleget tett oly módon, hogy lakbéremből 1979-ig engedélyezte 4190 forintnak a lelakhatását, havi 50 forint erejéig. És az ötven forintok — mint homokórában a szemek — zavar nélkül peregtek 1972 júniusától, 1973. november 10-ig. Ekkor ugyanis elköltöztem, a tanácsi lakást leadtam az Ingatlankezelő Vállalatnak, a gázkonvektorral, és a lakás leltárában nem szereplő, saját tulajdonomat képező gáztűzhellyel, kifestve-mázolva, kitakarítva, az összes feltételeknek eleget téve. Ezek után kértem a részemre még járó 3130 forint egy összegben való kifizetését. Ez az összeg nekem nagy, de egy vállalat több milliós költségvetésében csak egy töredék.

Most tessék meglepődni: az IKV önmagának is részletfizetést engedélyezett. Ötven forintot. Havonta, 1979-ig.

Ezt úgy tudtam meg, hogy a kérelmemre válaszolva közölték: a fennálló rendelkezések értelmében ezt a pénzt egy összegben kifizetni nem lehet, de havonta postán elküldik majd az új címemre.

Szerintem az adminisztrációs költség tetemesre rúg majd, de így legalább mindketten rosszul járunk: az IKV is, meg én is.

Féder Miklósné
Bp. XVIII., Baross u. 54.

SZERENCSÉS FORDULAT

Alig egy hete írtam meg ébresztőórám kálváriáját, máris szerencsés fordulat történt.

Panaszkönyvi bejegyzésemre válaszolva a KTSZ elnöke közölte, mégis kijavítják a beteg órát, méghozzá garanciálisan.

Tartozom az igazságnak azzal, hogy az órásrészleg önkényeskedése után a ktsz-elnök udvarias, elnézést kérő leveléről is hírt adjak.

Vincze Csaba, Szombathely

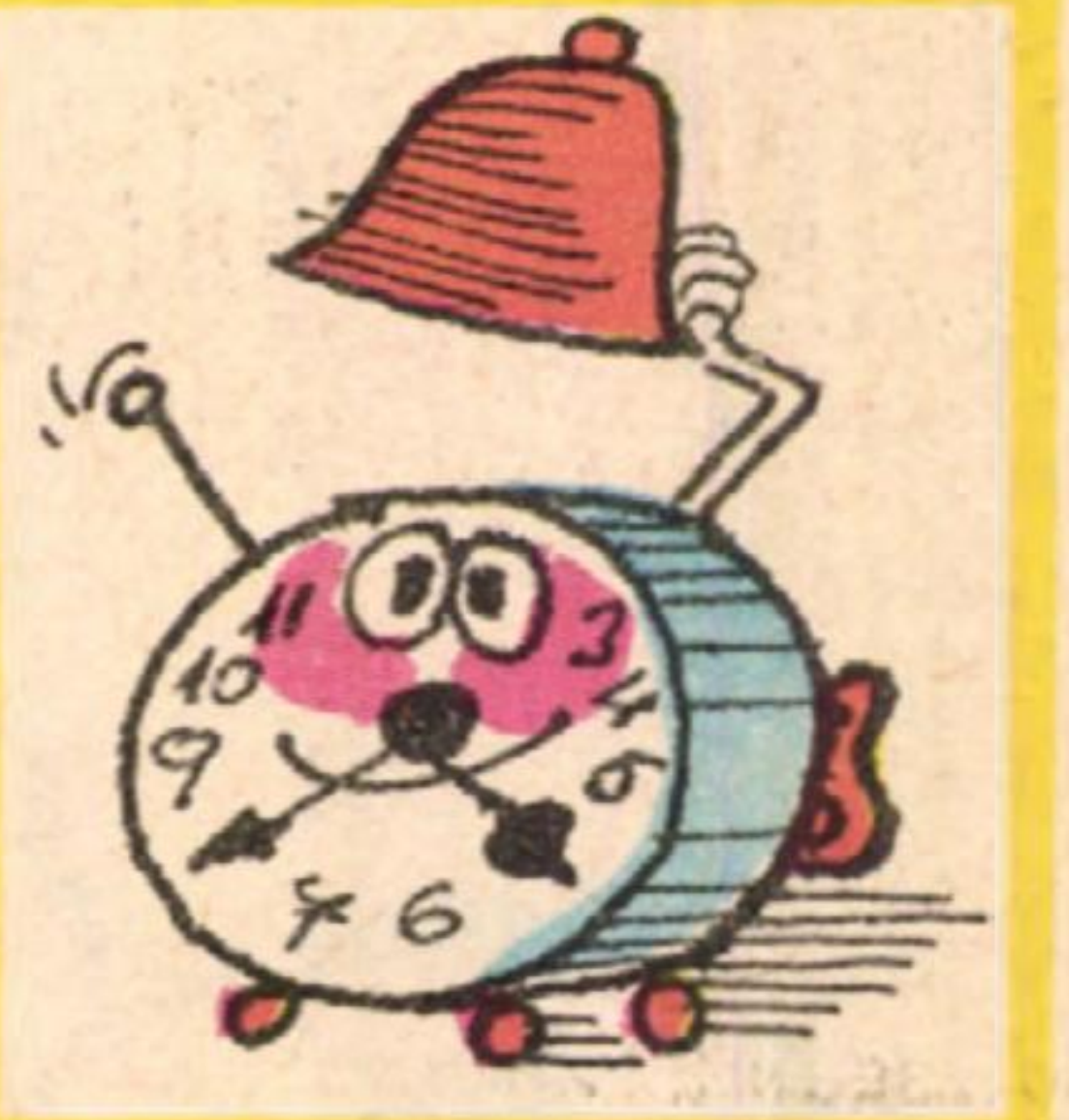

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Zsúfolt a mátészalkai állomás" címmel megjelent közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy a mátészalkai állomás zsúfoltságának megszüntetése a debreceni Vasútigazgatóságnak is nagy gondja, mert fejlesztési alapok hiányában nem áll módunkban a felvételi épületet korszerűsíteni, vagy új felvételi épületet építeni.

A távolsági autóbuszok pályaudvarának fabódéját a MÁV saját fejlesztéseinek terhére építtette, miután egyéb érintett szervek a korszerűbb utasvárók építéséhez nem tudtak hozzájárulni.

A vasútigazgatóság törekvése is az, hogy Mátészalka állomáson az utasokat kiszolgáló helyiségek korszerűek legyenek, azonban ezt az igényt a IV. ötéves tervben nem tudjuk kielégíteni, mert fejlesztési alapjainkat Debrecen és Záhony körzetre koncentráljuk. Megvizsgáljuk annak lehetőségét, hogy az V. ötéves tervben a bővítést, és a fejlesztést milyen módon tudjuk megoldani.

Erről annak idején tájékoztatást adunk.

Kulcsár József o. v.
MÁV Debreceni Igazgatóság

Bozsó Józsefné olvasójuknak a gyermekjárókával kapcsolatos, a lapban is megjelent panaszát megvizsgáltuk.

A járóka készítője a Kisbútor- és Sportszerkészítő KSz, Jánoshalma. Eddig panasz erre az árura áruházainkba nem érkezett. A gyermek-közelbe kerülő áru biztonsági és egészségvédelmi felülvizsgálata illetékes hatóságok részéről megtörtént. Feltehető, hogy a héthónapos használat következtében az egyik szög meglazult, következésképpen megállapítottuk, hogy a járóka használata nem szerkezeti hiba folytán vált veszélyessé, tehát egyedi esetről van szó. A vevőt a járóka teljes értékében azonnal kártalanítottuk.

Kovács Jenő
ker. ig.
Centrum Áruházak

Levél a MAHART-tól

Lapunk 1973. november 15-i számában helyt adtunk Tóth Ferenc panaszának, amelyben elmondta, hogy még a nyáron (útitársai kérésére) a fullasztó meleg miatt kinyitotta egy vízibusz ablakát. Sajnos az ablak, amelynek kinyitása még a helyszínen felvett jegyzőkönyv szerint is „kissé nehézkes", eltörött. A MAHART Tóth Ferenccel akarta megfizettetni az — egyébként is indokolatlanul magas — 646 forintot.

A MAHART hozzánk intézett válaszában idéz egy rendeletből. Ezek szerint:

„A vízijármű korlátjának ajtaját, valamint ablakát önhatalmúlag kinyitni, a vízijármű korlátjára ülni nem szabad." Elmondja, hogy a rendelkezés „biztonsági okból került kiadásra, mert súlyos következményekkel járhat az ablakok nyitvatartása." Csupán azt nem közli a MAHART, hogy honnan illik ismernie ezt a rendeletet az utasnak, hiszen sem a jegyhez nem mellékelik használati utasításként, sem kiírva nincs, mint pl. az, hogy „Dohányozni tilos", vagy „Kihajolni veszélyes".

Az I—III. kerületi Bíróság a fenti rendelet alapján megítélte a MAHART követelését, s a kamatokkal, s a perköltséggel együtt ennek megfizetésére kötelezte Tóth Ferencet. De a MAHART „lovagias":

„Sajnáljuk, hogy utasunknak bosszúságot és kellemetlenséget okoztunk, és — kivételesen a bírósági ítélettől eltérően — 50 százalékos egyezséget ajánlottunk fel részére."

Az utas ennek ellenére fellebbez.

Mi pedig megkérjük a MAHART-ot — most úgyis holt szezon van náluk, ráérnek — számítsa ki, mennyibe kerül népgazdaságunknak ez a „játék", ha figyelembe vesszük, hogy hány ember mennyi munkaórát töltött el az üggyel már eddig is!

A LEVÉLTITOK

— Rudi — mondta reggel az asszony — írtam Ida néninek. Ez roppant fontos levél, te is tudod, hogy miért. Ha nem adod fel, annak beláthatatlan következményei lehetnek.

Rudi bólintott, zsebrevágta a levelet és ezzel a lendülettel már el is felejtkezett az egészről. Most azonban csodák sorozata következett. Rudi álmosan álldogált a buszmegállónál, amikor egy vadidegen ember barátságosan hátba vágta:

— Aztán ne feledkezzék meg a levélről!

És már el is tűnt a késő-téli csepergésben. Rudi tébolyult tekintettel indult a postaláda felé, amikor újabb inzultus érte. Ez az ember kevésbé volt vad, de éppoly idegen, mint az előbbi. Könnyeden Rudi vállára veregetett:

— Bedobni ám azt a levelet!

Rudi kábultan ejtette a borítékot a piros ládába és visszaballagott a buszmegállóhoz. Most egy ismeretlen hölgy mosolygott rá.

— Nos, bedobta?

— Asszonyom — nyöszörgött Rudi — honnét tudják maguk, hogy ...

— Bedobta, vagy nem dobta be?

— Bedobtam!

— Helyes — bólintott a hölgy. — Akkor most már levehetem ezt a cetlit a kabátja hátáról.

A cédulán Rudi feleségének kézírásával ez állt: „Kérem, szóljanak a férjemnek, hogy ne felejtse el bedobni a levelet!”

(B)

KONFORMIZMUS

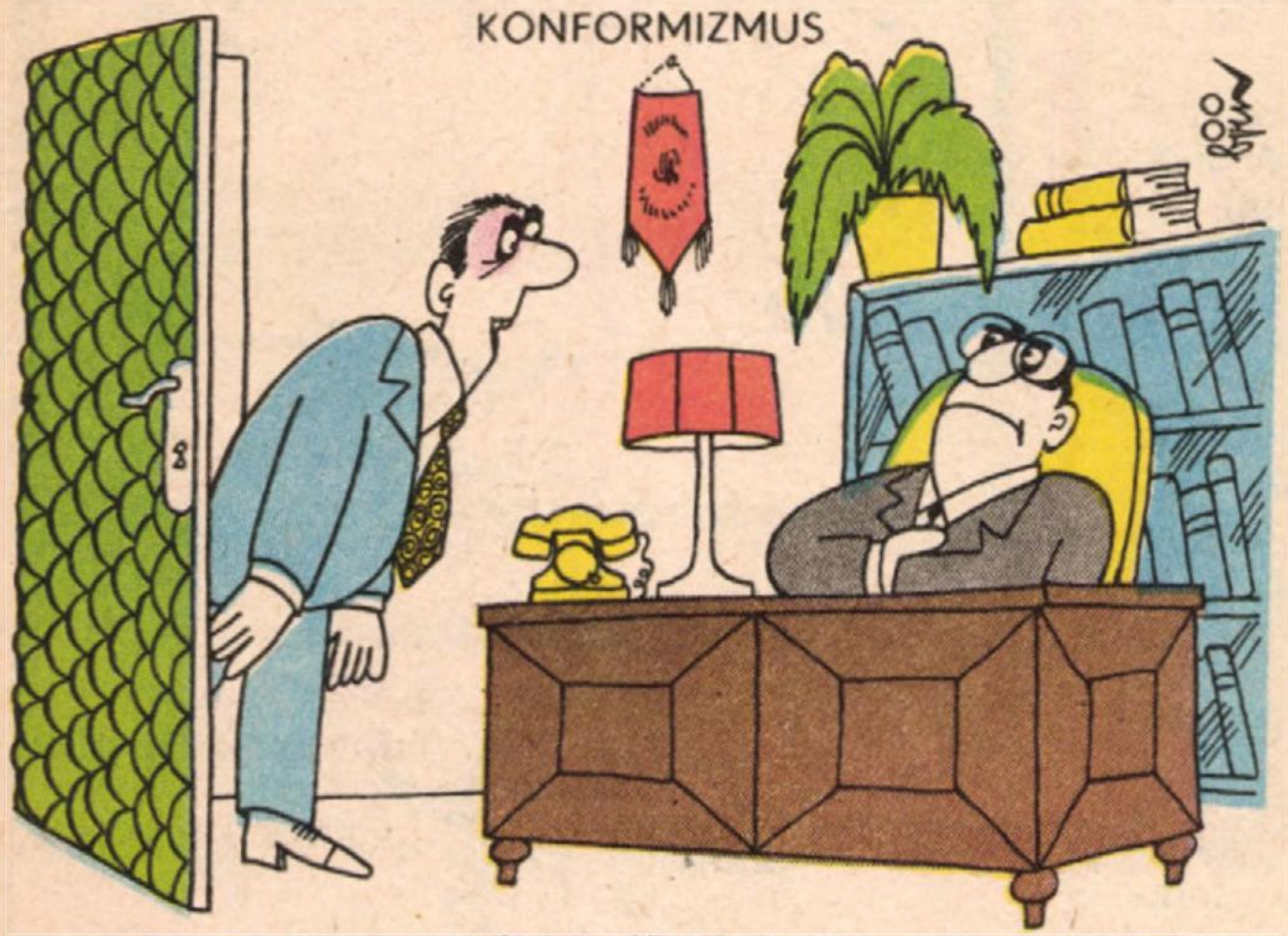

— Elnézést a zavarásért, főnök kartárs, de megkérdezhetem, hogy mi a véleményem?

GYORSULÓ ÜTEMBEN

(„Morning Star”, London)

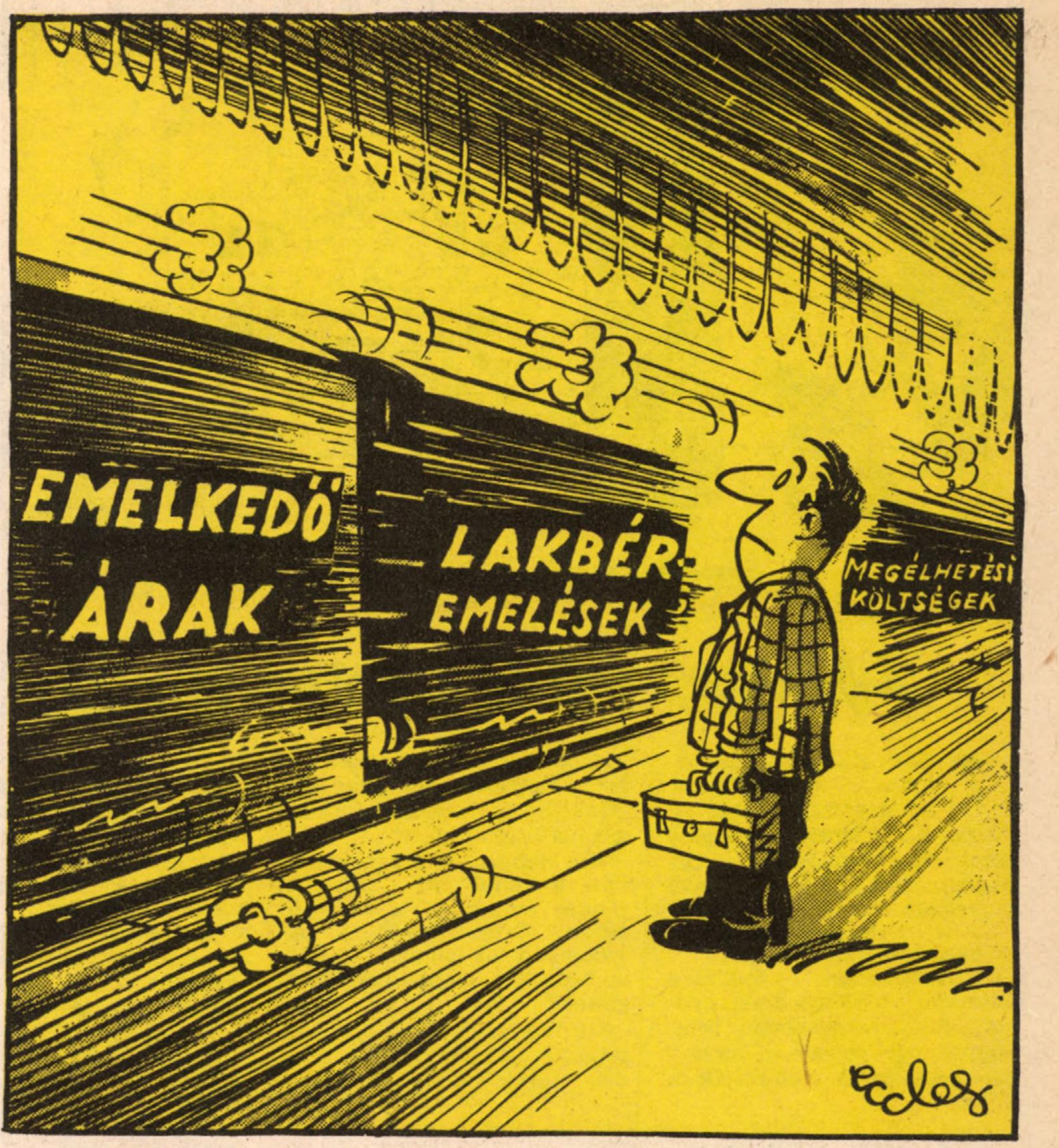

Csoda a Belvárosi utcában

A tűzoltóság értesítést kapott, hogy a Belvárosi utca 12. számú épület, középső, második emeletének falazata megmozdult. A tűzoltók kivonultak a helyszínre, létrákat állítottak fel, ponyvákat feszítettek ki, de egyelőre nem volt szükség beavatkozásra.

Közben az utcán hatalmas tömeg gyűlt össze, tátott szájjal nézték a nem mindennapi látványt. A második emeleten — amelyet különben a Mikroökonómiai Kivizsgáló Intézet irodái foglaltak el — a falak elváltak a függőleges síktól, egyre inkább kidudorodtak, mígnem az egész épület olyan lett, mint egy hordó vagy egy sörissza potrohos ember. Kísérteties jelenség volt, amint a tisztviselők ezekben az utca fölé hajló dudorokban és göbökben lázasan tovább dolgoztak, jöttek-mentek, vitték az iratokat egyik asztaltól a másikig, vagy éppen feketekávét főztek, értekezletet tartottak.

Arranézve, hogy mi lehet a jelenség oka, különböző feltevések születtek. A helyi reakció persze azonnal a mai építőanyagokat, meg a munkaversenyt kezdte emlegetni, ezt azonban sajnálatosan cáfolta az a tény, hogy a Belvárosi utca 12. számú ház 37 évvel ezelőtt épült. Ekkor a bauxitbetonra terelődött a figyelem, de a sebtiben vett minta bebizonyította, hogy a legbékebelibb téglából épült falakról van szó. Egy hidrológus azt állította, hogy a Belvárosi utca 12. szám alatt a neoglicerin korban beltenger húzódott, amely most búvópatak formájában előbúvott. Egy történész viszont azzal hozakodott elő, hogy 1686-ban Buda ostrománál a törökök egy titkos alagutat fúrtak a Várból, amely a Duna alatt a Belvárosi utca—Jászfelsőszentgyörgy—Belgrád—Nis vonalon egészen Konstantinápolyig húzódott és ez az alagút most megbillent. Végül egy zoológus szerint a közeli Dunából idemenekült hódok és vizák raktak fészket az épület alatt és megrágták a falakat.

Még javában folyt a vizsgálat, amikor az utcai nézgelődők között egy szerényen öltözött idősebb asszony elkiáltotta magát:

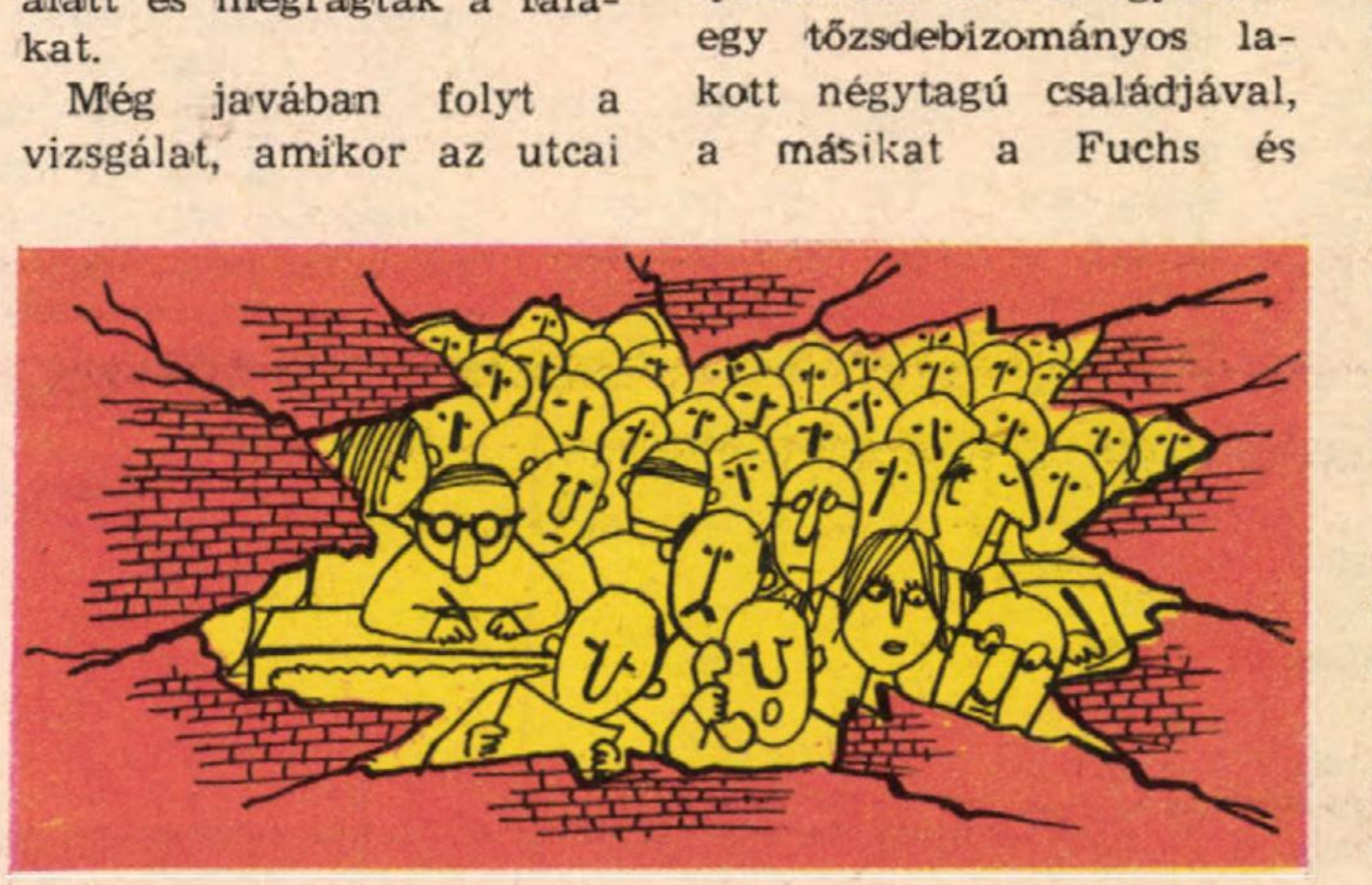

— Megmondtam, hogy nem lesz ennek jó vége...

— Minek nem lesz jó vége, nénike?... — kérdezték a körülötte állók.

— Hát, hogy a Kóvályos elvtárs egyre csak veszi fel az embereket. Hiszen már egymás hegyénhátán ültek a szobákban a tisztviselők!

Így terelődött a figyelem a második emeleten uralkodó állapotokra. A következők derültek ki.

Ezen az emeleten a felszabadulás előtt két, egyenként ötszobás lakás helyezkedett el. Az egyikben egy tőzsdebizományos lakott négytagú családjával, a másikat a Fuchs és Ethelközy ügyvédi iroda bérelte, az öt szobában két ügyvédbojtár és egy idősebb irodakisasszony dolgozott. A társadalmi változások eredményeképpen a két lakás megürült. Helyén a Mikroökonómiai Kivizsgáló Központ kezdte meg működését 26 emberrel, de a létszám rövidesen 49-re majd 107-re nőtt, az idén pedig elérte a 225-öt. A kényelmes nagypolgári lakások térfogata azonban változatlan maradt. A tisztviselők már zsúfolásig megtöltötték a hajdani fürdőszobákat, mosdókat, gardrobszekrényeket, sőt a cserépkályhák tetején és nyáridőben az erkélyen is íróasztalokat állítottak fel. Az újonnan belépett alkalmazottak a régieket egyre beljebb szorították íróasztalaikkal együtt, eladdig, amíg az ügykezelési főosztályon a legbelül ülők kinyomták a falakat.

Az épületet természetesen életveszélyessé nyilvánították és elrendelték azonnali kiürítését.

Kóvályos igazgatót távozóban riportvégre kapták az újságírók:

— A fejlődést nem lehet megállítani — nyilatkozta. — Illetékesek előtt többször hangsúlyoztam, hogy dinamikusan fejlődő, országos, sőt európai jelentőségű intézményünk lassan szétfeszíti a régi kereteket. Amint látják, nincsenek csodák... — és rámutatott a kidomborodó második emeletre, ahol éppen megkezdődött az aládúcolás.

Novobáczky Sándor

KOMPUTER-KORSZAK

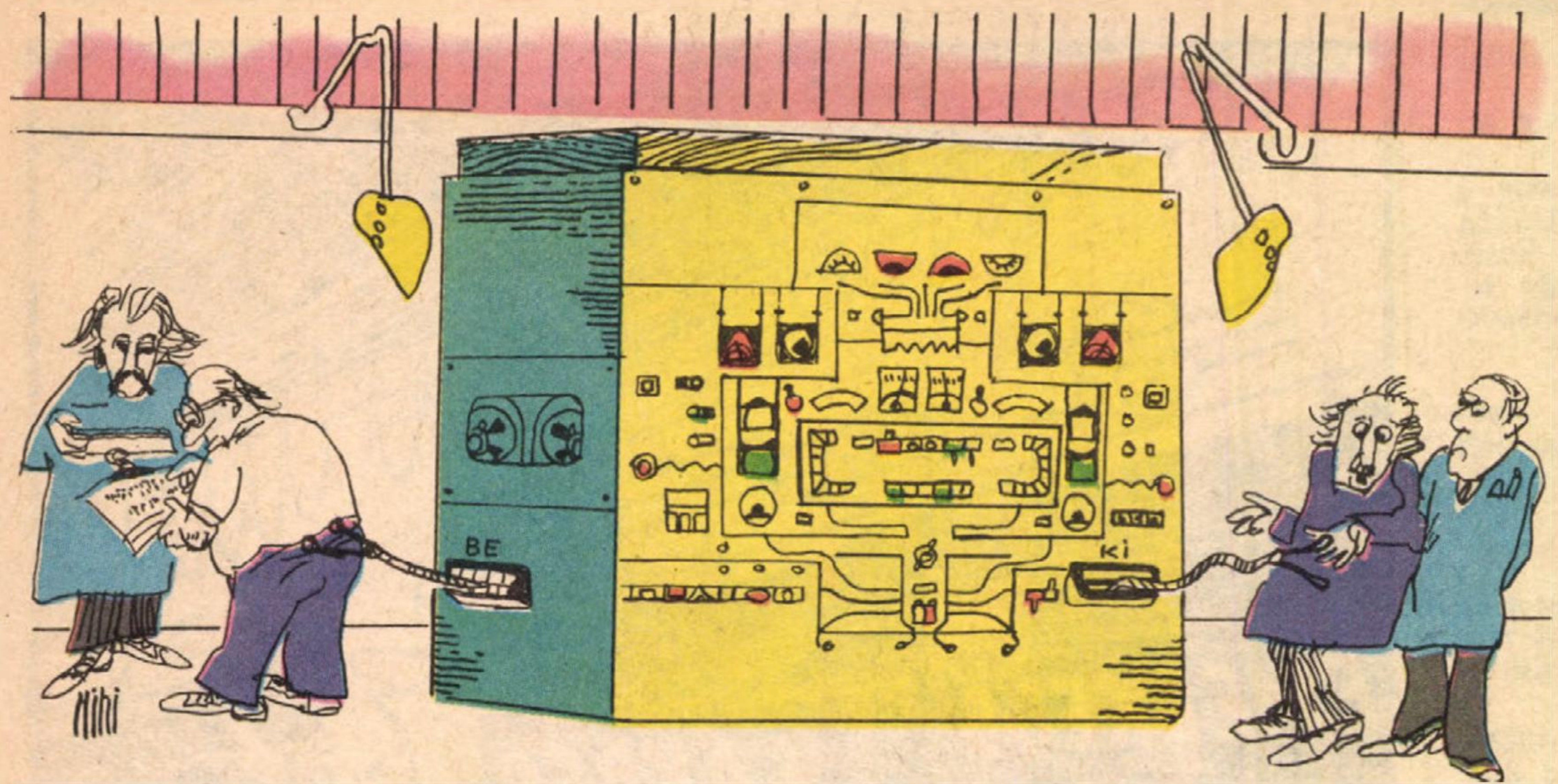

– Akármilyen különleges pogram, be lehet táplálni . . .

SZÍNES MENYASSZONYI CSOKOR A DIVAT

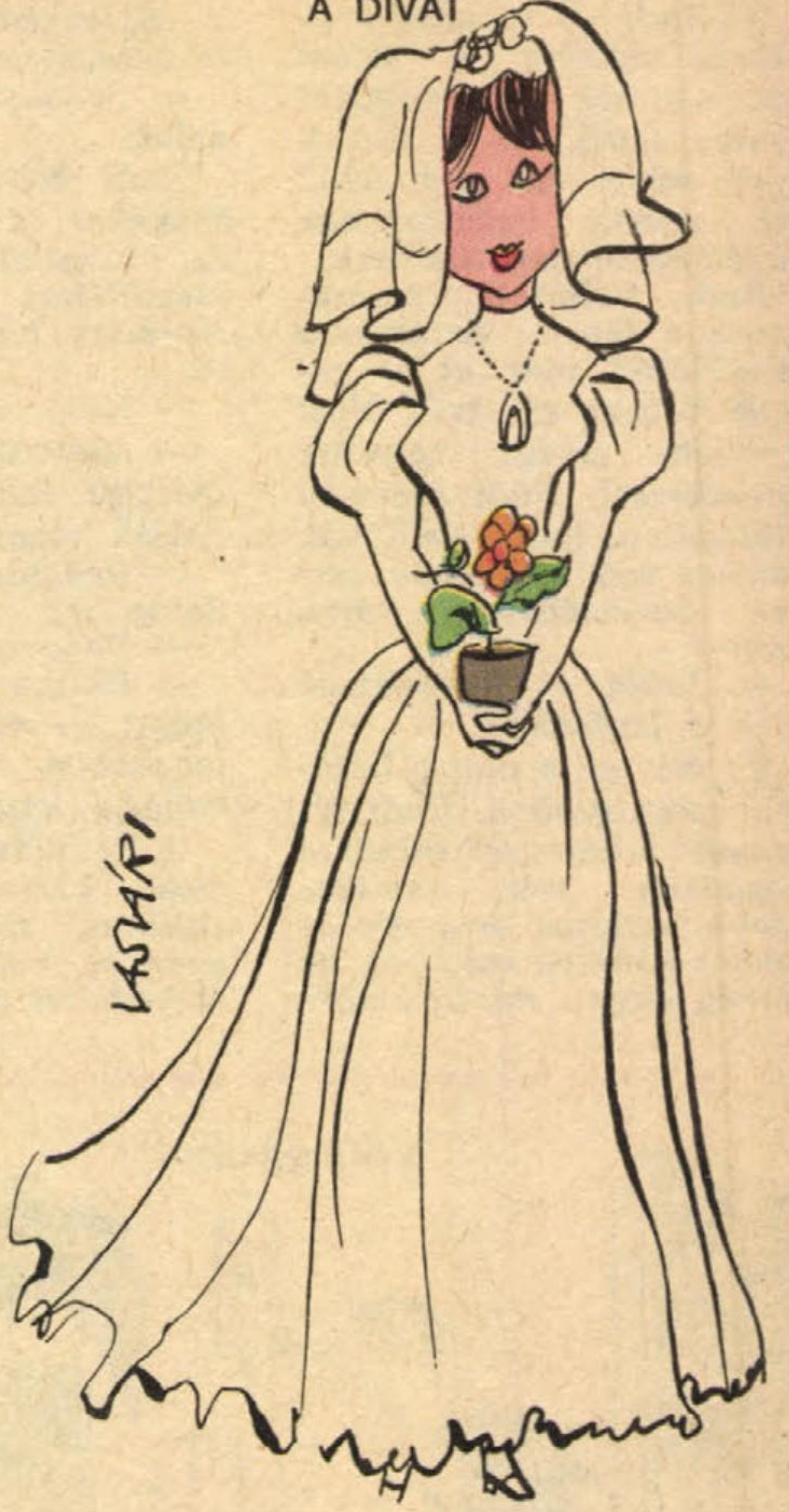

Gólyahír.

NINCS TÖKÉLETES EMBER

Tessék elképzelni, menynyire meglepődtem, amikor régi, kedves ismerősöm, Flancz Zebegény homlokán felfedeztem egy odaragasztott, téglalap alakú papírlapot.

— Ez itt micsoda a fejeden? — kérdeztem csodálkozva.

— Hibajegyzék — felelte a barátom. — Könyveknél gyakori, hogy mellékelnek, beletesznek egy jegyzéket, amelyben részletesen felsorolják a kötetben előforduló tévedéseket, hibákat. Arra gondoltam, hogy ezt a módszert az embereknél is alkalmazni kellene, hiszen nincs tökéletes ember, bármennyire is szeretnénk tökéletesnek látszani. Mi is tévedünk, mi is hibázunk. De mi szégyelljük a hibáinkat és rendszerint eltitkoljuk őket... Nos, én őszinte ember vagyok, nem titkolózom...

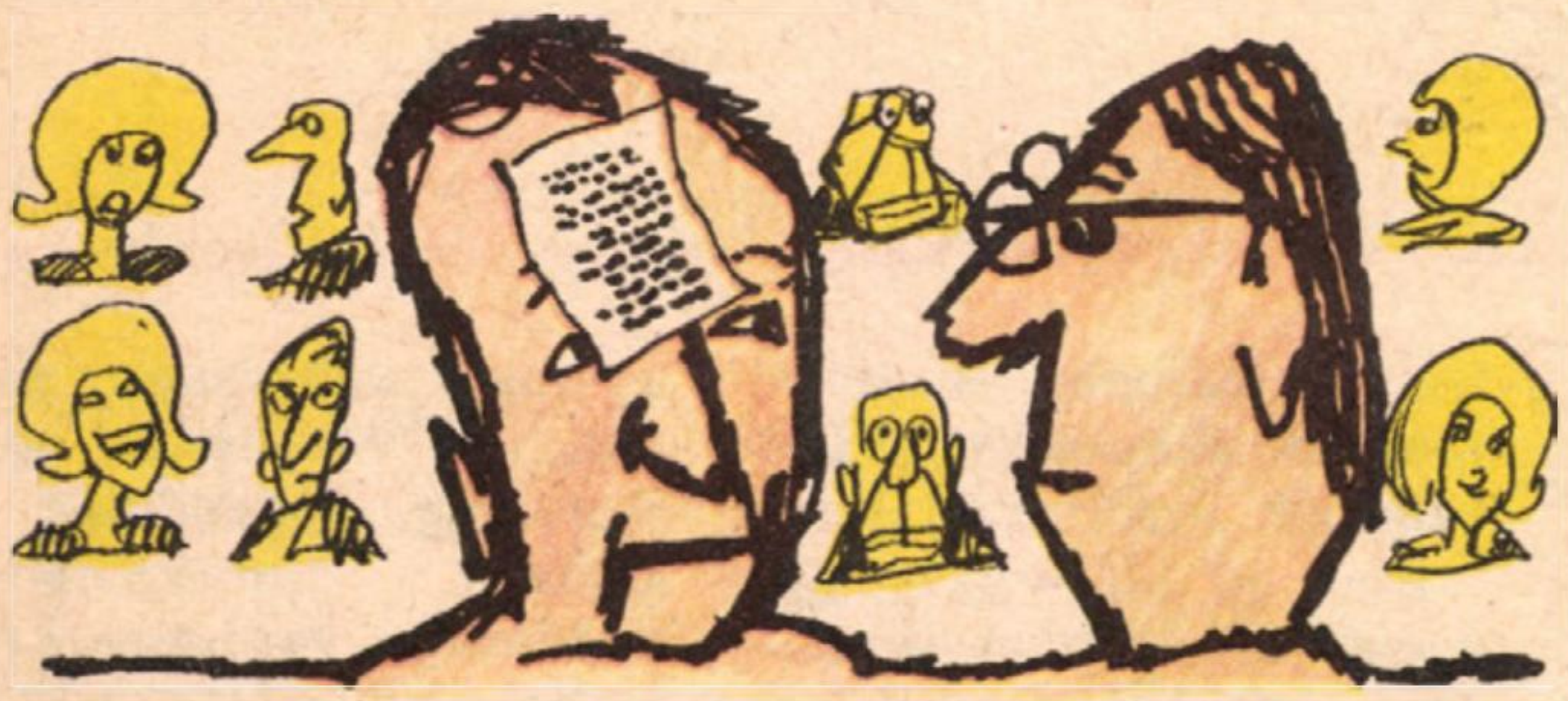

Közelebb léptem Flancz Zebegényhez és a fejére ragasztott jegyzéken a következőket olvastam:

A két héttel ezelőtt, délután hat órakor elhangzott mondatom: „Irma, te vagy a legbájosabb nő, akivel valaha is találkoztam!” helyesen így hangzik: „Irma, te vagy a legundokabb nő, akivel valaha is találkoztam!”

Ugyanazon a napon, délután hét órakor kicsúszott a számon ez a mondat: „Mondd, Irma, miért macerálsz folyton?” A mondat helyesen: „Ugye nem hagysz el soha? Nem tudnék nélküled élni!”

Még mindig ugyanazon a napon, egy órával később, a következőket mondottam: „Irmuka, babuka, úgy szeretlek, mint gazella a galuskát!” A mondat így zavaros, értelmetlen. Helyesen így hangzik: „Galuskám, szeretlek, mint gazella a töpörtyűt!”

Hat nappal ezelőtt azt mondtam a főnökömről: „Nagyon rendes ember, le a kalappal előtte!” Ez tévedés. A mondat valójában így hangzik: „Vacak ember, nem fogok hajbókolni előtte!”

Öt nappal ezelőtt azt állítottam: „Nagyon-nagyon boldog vagyok”. A mondat helyesen így hangzik „Boldogság? Mi az?”

Négy nappal ezelőtt azt mondtam: „Főnök kartárs, igaza van!” Ez így értelemzavaró. A mondat helyesen, pontosan így hangzik: „Főnök kartárs, egy frászt van igaza magának!”

Három nappal ezelőtt véletlenül azt mondtam: „Irma, ha akarod, összeházasodhatunk!” Ez a mondat így hibás. A pontos fogalmazás: „Irma, mi hivatalos papír nélkül is összetartozunk. Minek az a sok hercehurca? Az a fontos, hogy szeretjük egymást.”

Két nappal ezelőtt, délelőtt, tíz óra negyvenöt perckor azt mondtam: „A főnököm egy csibész.” A mondat helyesen így hangzik: „Köszönöm a jutalmat, főnök kartárs, örülök, hogy az ön keze alatt dolgozhatom.”

Tegnap, egy társaságban, politizálás közben azt mondtam... Nem mondtam semmit...

— Na, mit szólsz a hibajegyzékemhez? — kérdezte lelkesen Flancz Zebegény. — Légy szíves propagáld a lapodban, hogy mások is kövessék a példámat...

— Azt hiszem, Flancz, te nem vagy normális — mondtam mély meggyőződéssel.

— Te nem vagy normális — felelte sértődötten a barátom, aztán letépte a papírt a homlokáról és egy csonk ceruzával odaírta a hibajegyzékhez:

„Te nem vagy normális.” Ez a mondat helyesen így hangzik: „Te nem vagy normális, most már egészen biztos. Azonnal menj el orvoshoz. Feleségednek kézcsókom. A viszontlátásra!”

Mikes György

LÉGI KALÓZ

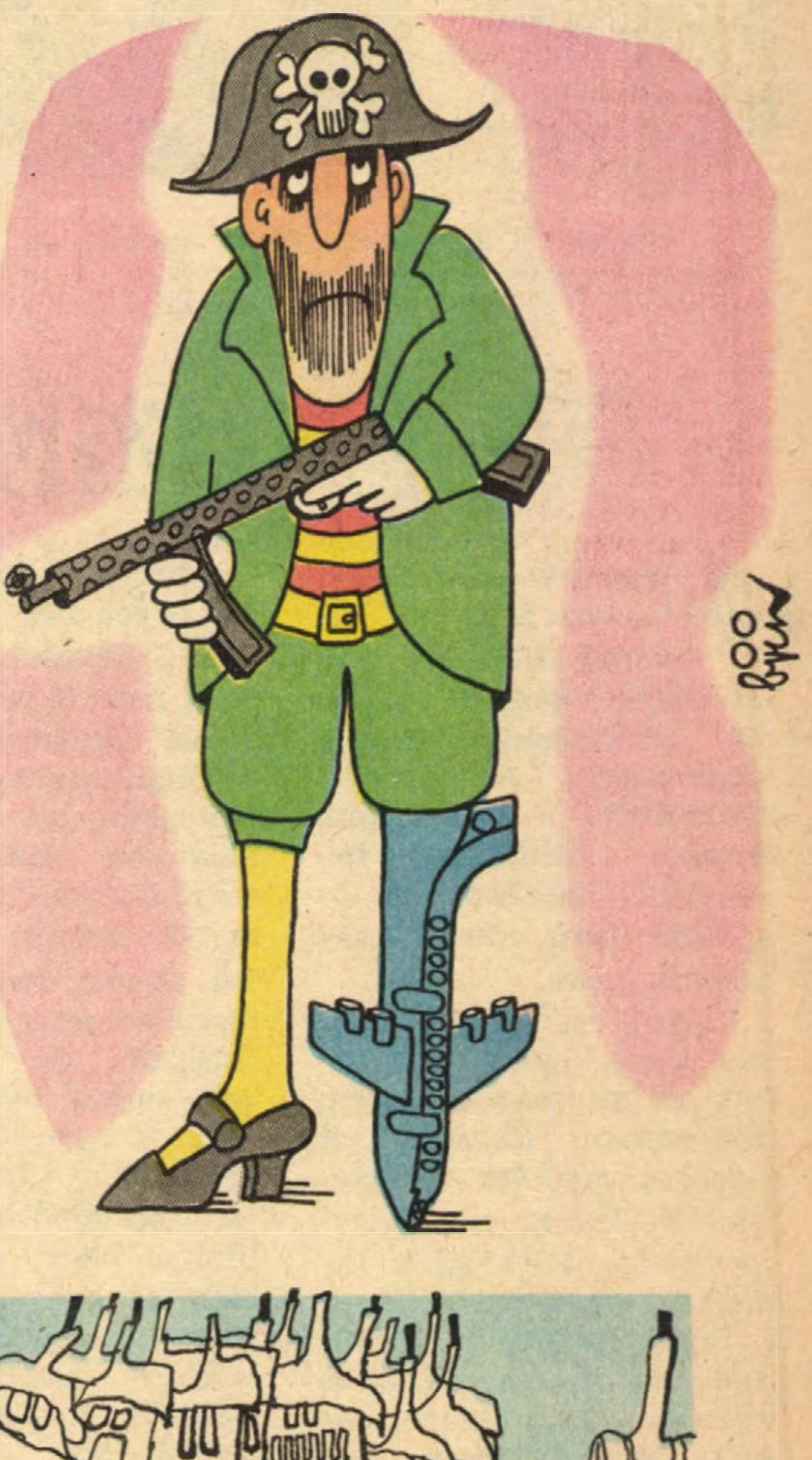

HAKNI

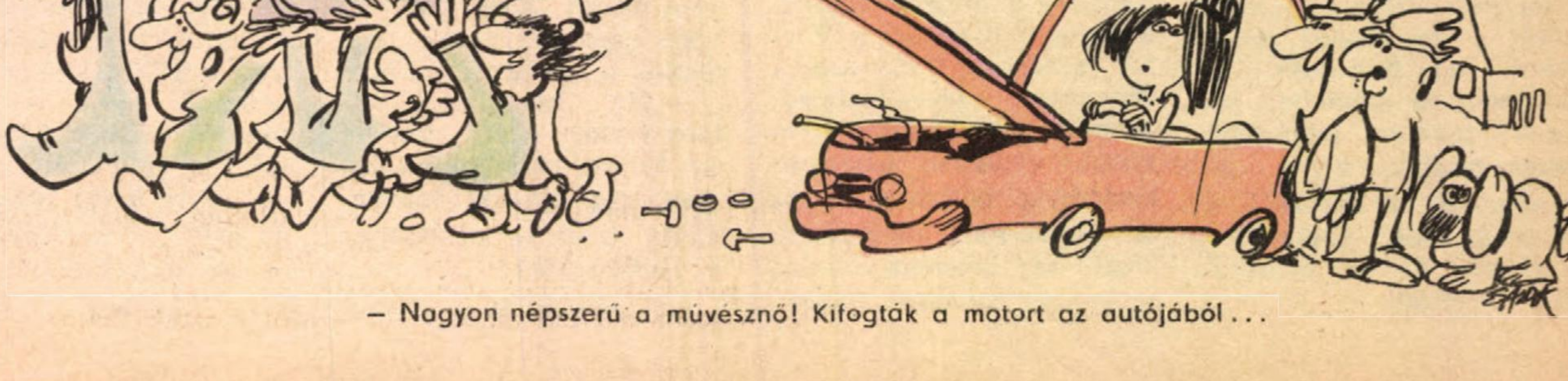

– Nagyon népszerű a művésznő! Kifogták a motort az autójából . . .

ÓCSKASÁG A DIVAT

Manapság minden jobb ember, aki csak egy kicsit is ad magára, szerét ejti, hogy lakását valami régiséggel, sőt ócskasággal díszítse. Gazdag nyugati turisták rendszeres vadászatokat indítanak egy-egy rozsdás faszenes vasaló, csorba rézmozsár, vagy szúette rokka után. Természetes, hogy nálunk is elharapódzott a divat és az élelmes ócskaséggyűjtők valósággal kisöpörték a padlásokat. A jámbor vidéki népek hosszú ideig nem értették, hogy a drága autókkal érkező városiak miért adnak pénzt a dédnagymama korhadt sulykolójáért, vagy a néhai Riska ütött-kopott kolompjáért. Aztán persze hamarosan kitanulták a csíziót, felismerték a konjunktúrában rejlő hatalmas lehetőséget és módszeresen kezdték kiárusítani a padlásokon porosodó kacatokat.

Így hát napjainkra lassan minden ócskaság gazdára lelt, pedig a kereslet most sem csökken és egy olyan társadalom, mely a lakosság igényeinek kielégítését ígéri, nem nézheti tétlenül, hogy egyeseknek nem jut a lakásukba valami mutatós, használhatatlan lim-lom.

Eme hangzatos és bölcsnek tetsző megállapításból indult ki Bezzegh Fülöp barátom, amidőn egyelőre csak kisüzemi méretekben, a saját háztájijában megindította egy hézagpótló iparág alapjait.

Az üzem máris néhány kitűnő és keresett termékkel árasztotta el a piacot. A karácsonyi csúcsforgalomban elkelt hatszáz húsklopfoló a múlt század végéről. Eme remekbe szabott tárgyakat Fülöp az alkalmi áruházban vette, majd otthon néhány napig forró hamuban tartotta, különböző savakkal kezelte, lángon perzselte. A kezelés után — melynek részletes technológiája természetesen Fülöp féltve őrzött titka — a húsklopfolók olyan patinásak lettek, hogy szinte árasztották magukból a múlt század, az igazi békebeli béke idilli hangulatát.

Fülöp rendkívül büszke, hogy ócskaságai számos művelt, modern ember otthonának díszei és segítik tulajdonosukat a filozófusok által elvágyódásnak nevezett életérzés elmélyítésében.

A mai ember ül minden kényelemmel felszerelt lakásában, tévéje felett lóg egy Bezzegh-féle húsklopfoló. A modern ember nézi a tévét, közben révedező pillantása a húsklopfolóra téved és máris rátör az elvágyódás. Kebléből hatalmas sóhaj szakad fel és a régmúltba kívánkozik, amikor még konflis baktatott a vén Stefánián és tisztes nagyanyáink ilyen klopfolók alatt puhították a húst, esténként pedig nem a tévét, hanem olajmécsesük pislogását nézték, ami néha mozgalmasabb volt, mint egy mai műsor.

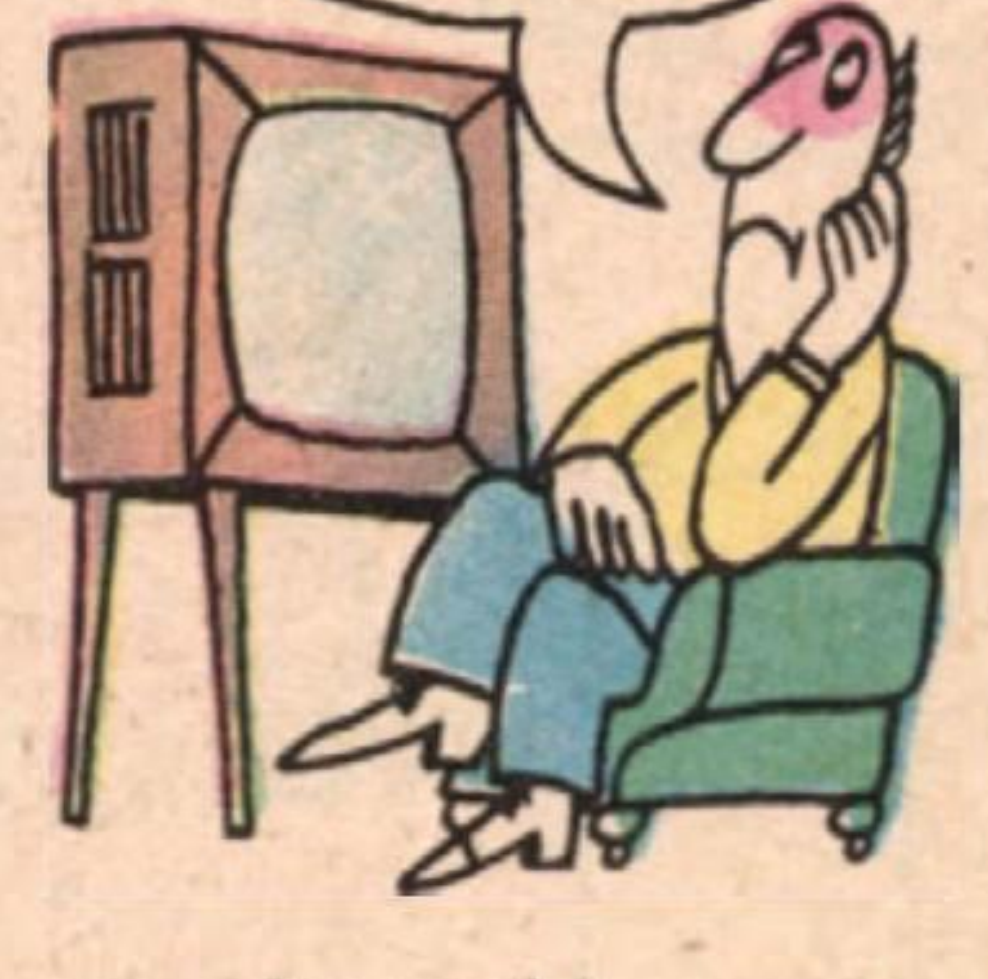

A Bezzegh-féle ócskaság-üzem keresett terméke a szúette sifonból varrt bajuszkötő, a millennium idejéből, a rozsdás drótokból hajlított csizmahúzó a szabadságharc korából.

Bizony Bezzegh Fülöp maggazdagodott az iparon. Bár az utóbbi időkben kissé elkeseredett:

— Nagy a konkurrencia! Sajnos, számos vállalat és KTSZ fedezte fel a konjunktúrát és csupa használhatatlan, korszerűtlen ócskaságot gyártanak. E cikkeket filléres árakon hozzák forgalomba különböző árleszállítások alkalmával. Sajnos, a nagyhal felfalja a kishalat. Ha ez így megy tovább, kénytelen leszek használható tárgyakat gyártani...

Ősz Ferenc

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

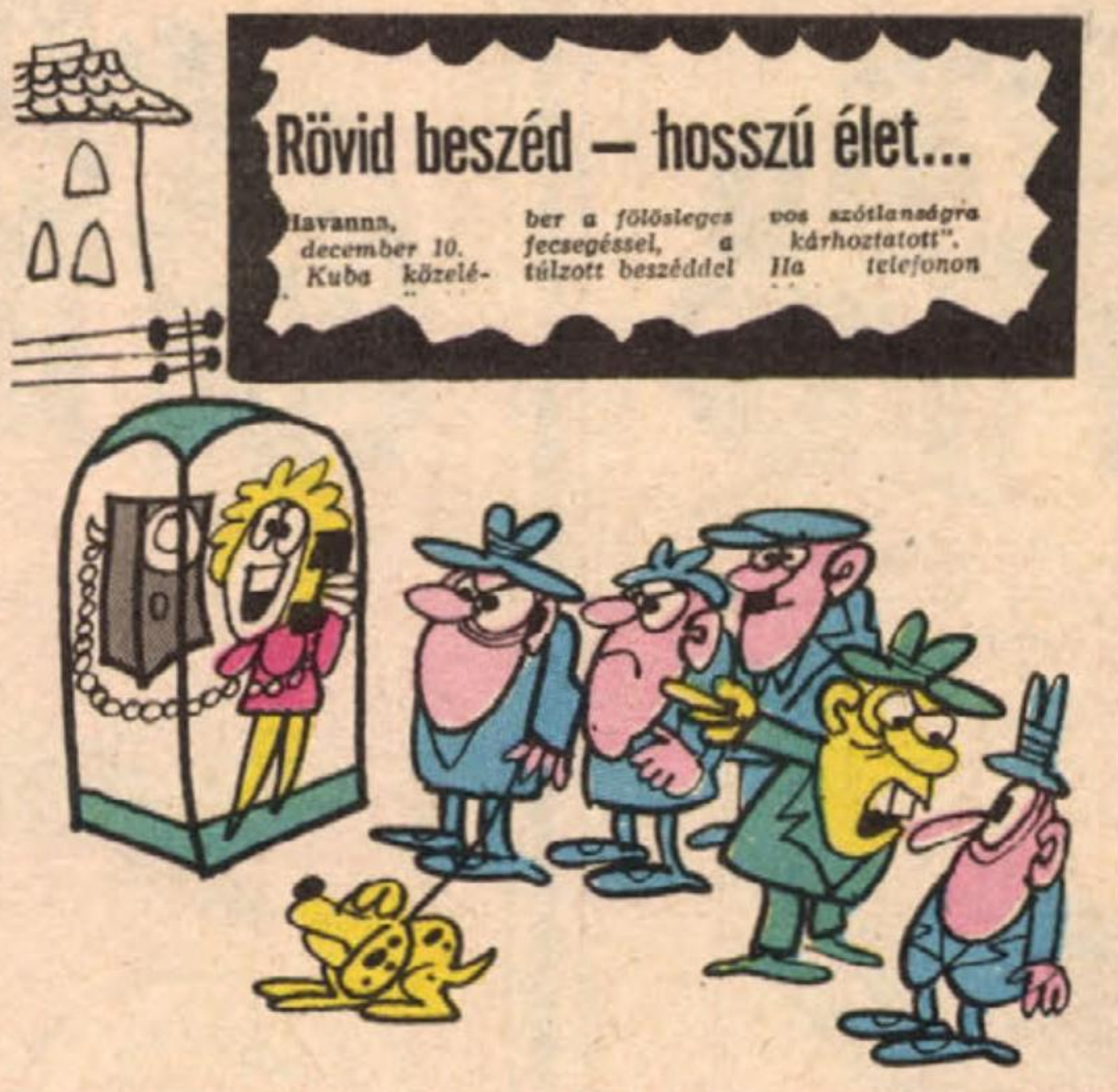
Rövid beszéd — hosszú élet...
Havanna, december 10. Kuba közelé-
ber a fölösleges fecsegéssel, a túlzott beszéddel
vos szótlanságra kárhoztatott". Ha telefonon

– Ebből se lesz Matuzsálem!

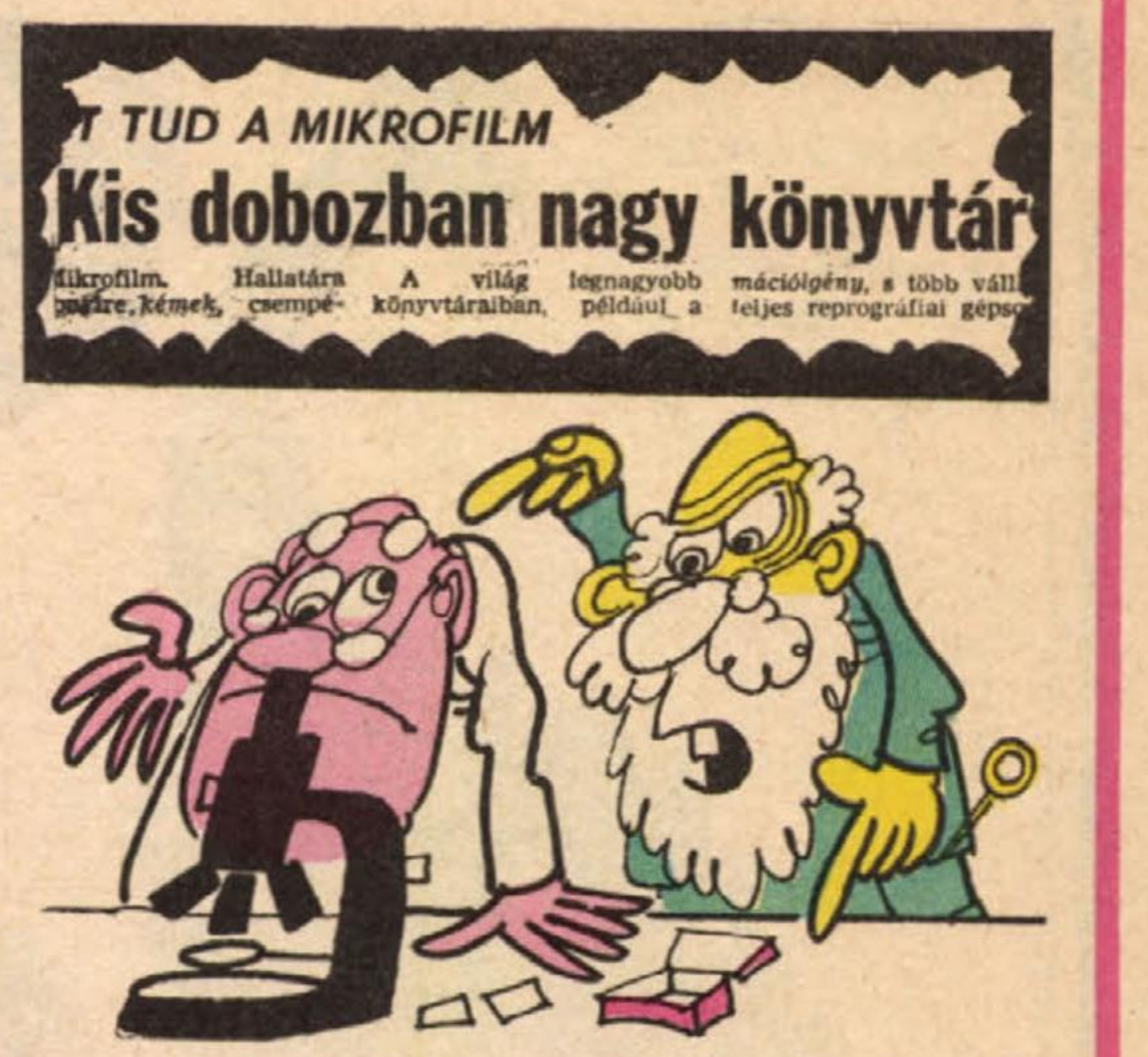
T TUD A MIKROFILM
Kis dobozban nagy könyvtár
Mikrofilm. Hallatára kémek, csempé-
A világ legnagyobb könyvtáraiban, például a
mációigény, s több váll teljes reprográfiai géps

– Most rajtacsiptem, kolléga. Maga kutatás helyett krimit olvas!

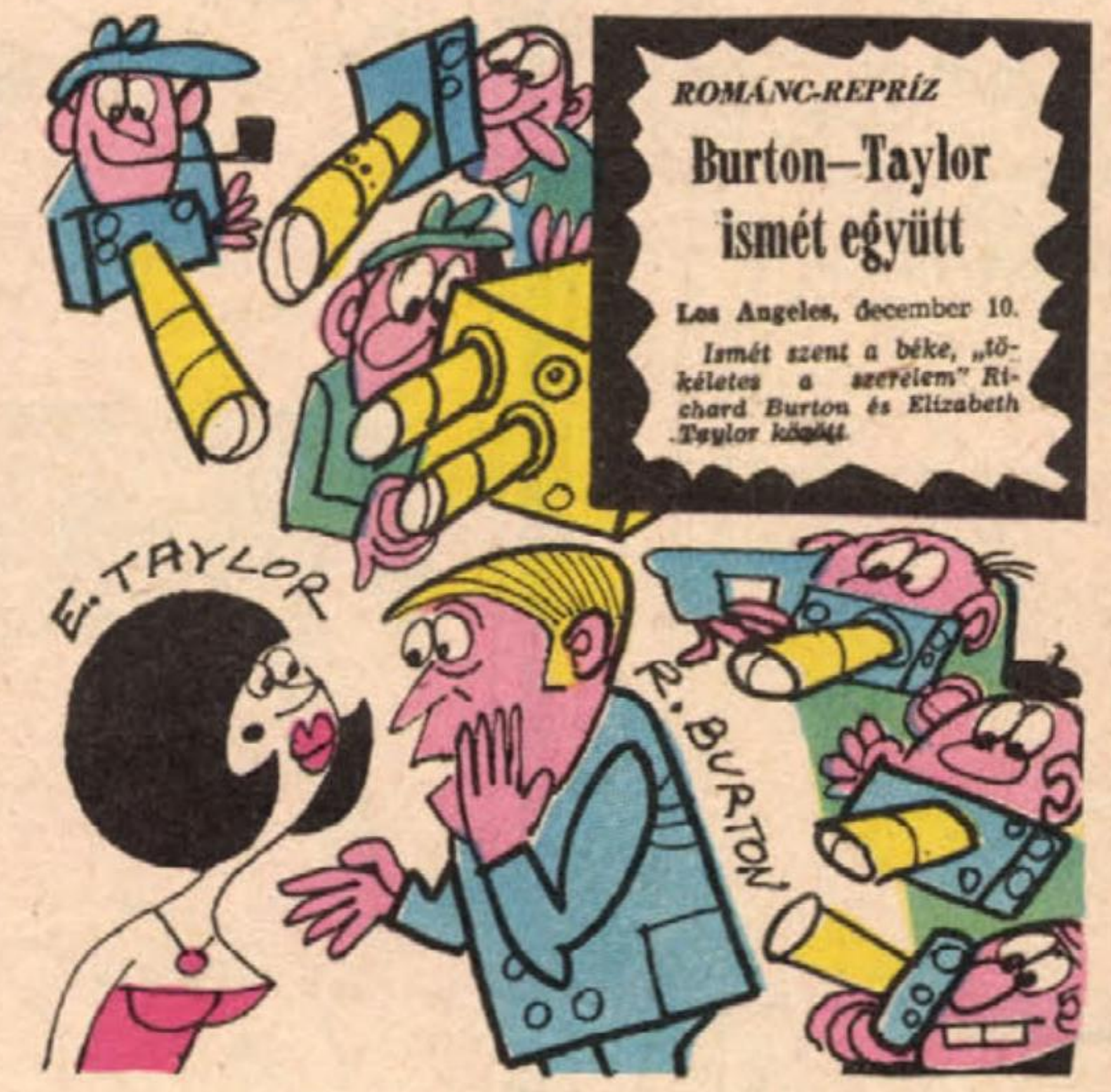
ROMÁNC-REPRÍZ
Burton—Taylor ismét együtt
Los Angeles, december 10.
Ismét szent a béke, „tökéletes a szerelem" Richard Burton és Elizabeth Taylor között.
E. TAYLOR
R. BURTON

– Mondd, Bözsi, milyen botranyt csinálunk legközelebb?

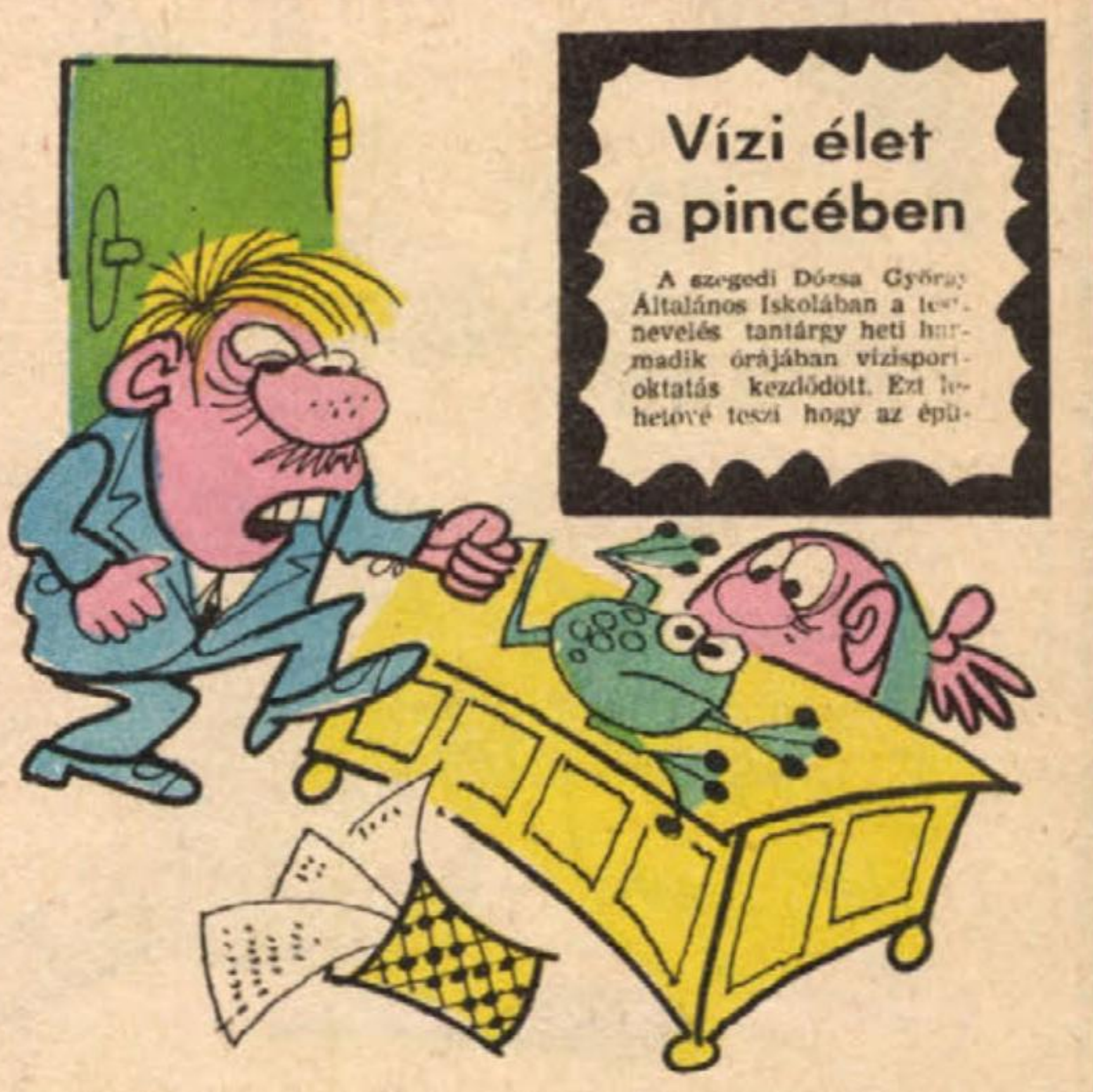
Vízi élet a pincében
A szegedi Dózsa György Általános Iskolában a tes- nevelés tantárgy heti harmadik órájában vízisport-oktatás kezdődött. Ezt lehetővé teszi hogy az épü-

– Amikor betelefonáltunk, hogy csőrepedés van a pincében, ez a béka még ebihal volt!

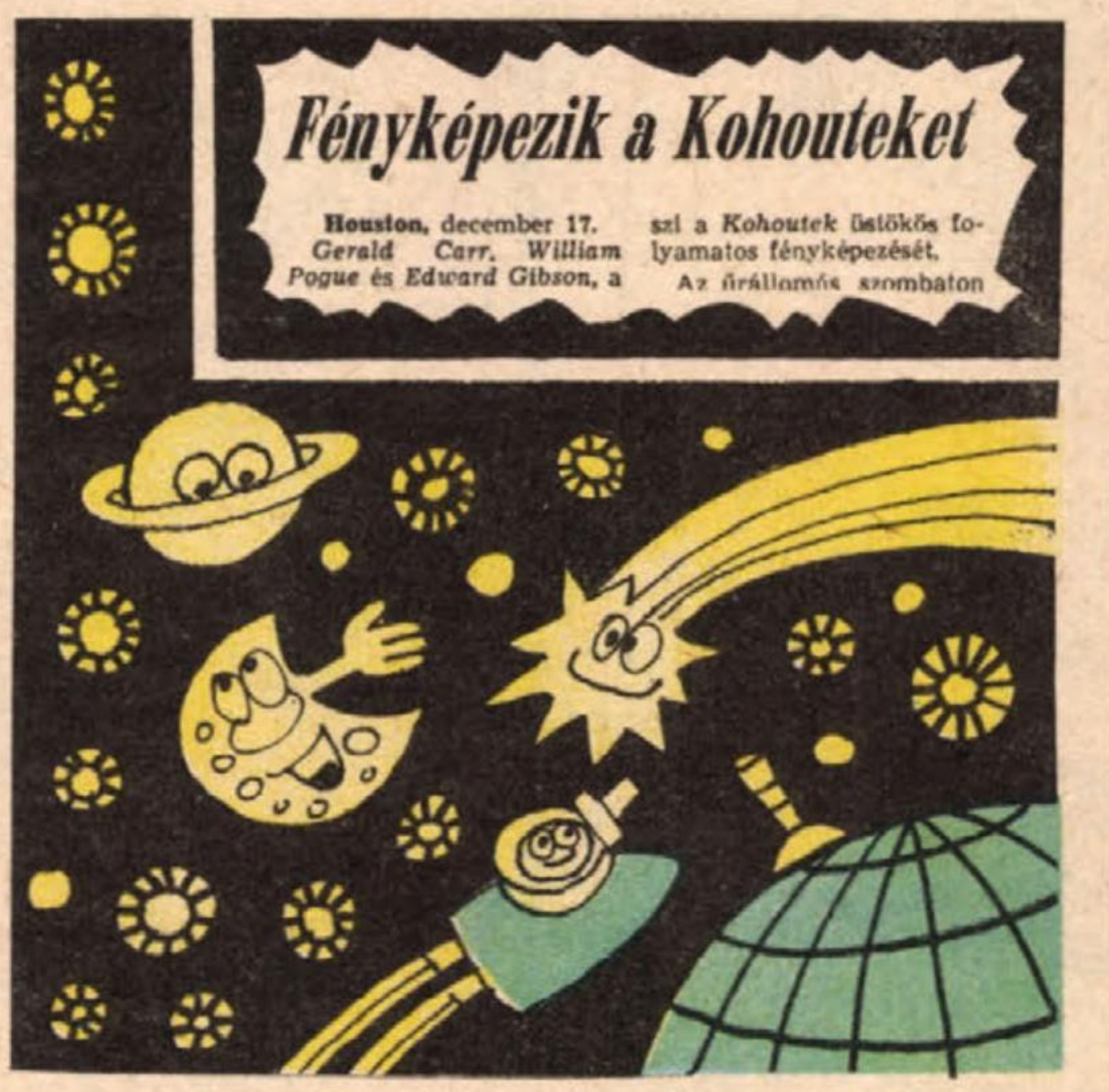
Fényképezik a Kohouteket
Houston, december 17. Gerald Carr, William Pogue és Edward Gibson, a
szi a Kohoutek üstökös folyamatos fényképezését. Az űrállomás szombaton

– Hiába, öregem, manapság csak hosszú hajjal lehet karriert csinálni.

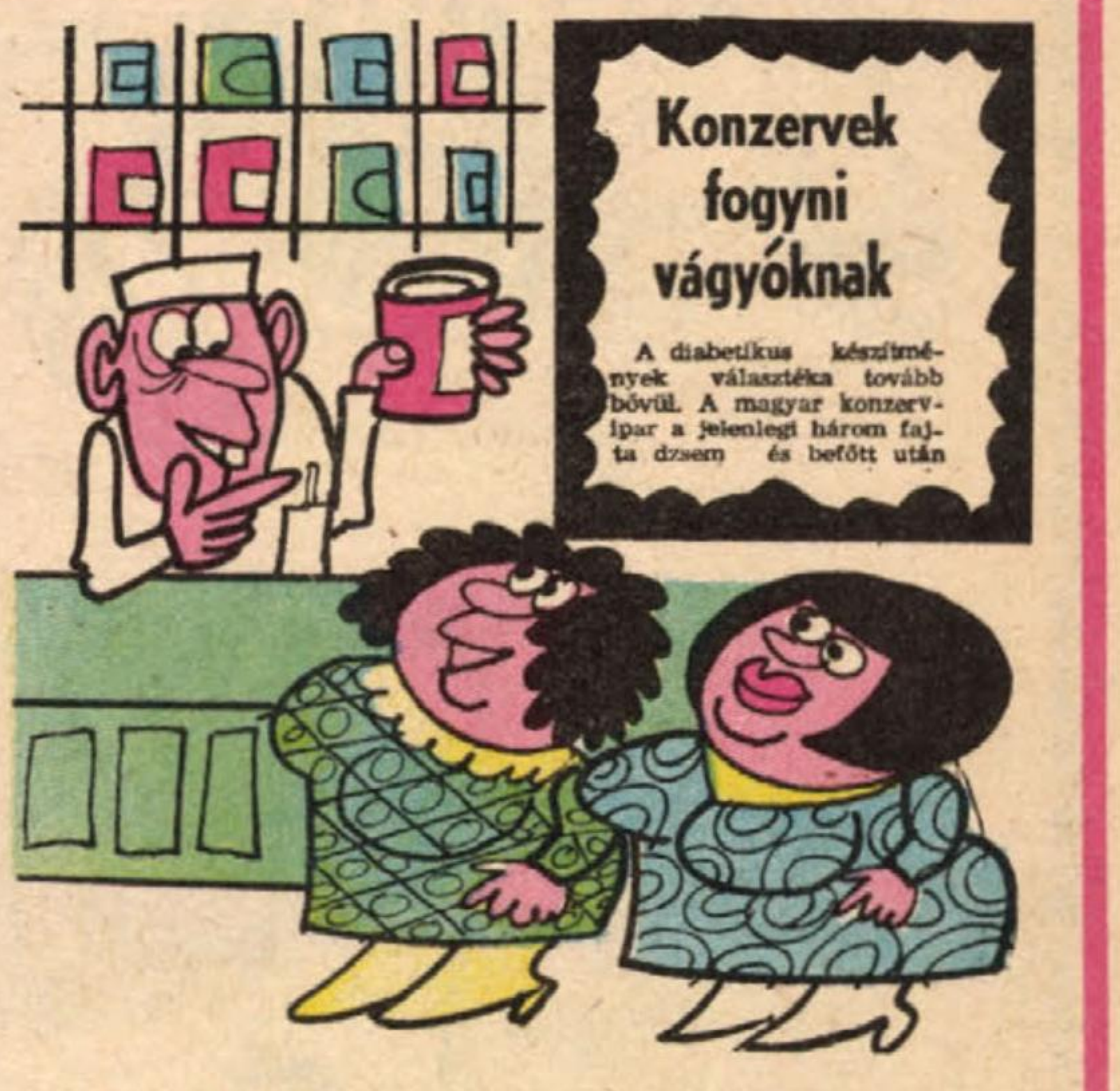
Konzervek fogyni vágyóknak
A diabetikus készítmények választéka tovább bővül. A magyar konzervipar a jelenlegi három fajta dzsem és befőtt után

– Ezt a konzervet tessék megvenni, garantálom a fogyást!
– Mi van benne?
– Abszolúte semmi.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Pszichiáter a pácienséhez:

— Önnek nincs kisebbségi komplexusa. Ellenkezőleg. Ön egyike azoknak a ritka embereknek, akik helyesen ítélik meg a képességeiket.

Két skót beszélget:

— Hallottad, hogy MacWillem összeveszett a feleségével?

— Min vesztek össze?

— Egy használt sírkövet vásárolt és azt követelte a feleségétől, hogy változtassa meg a nevét . . .

— Olaszországba szeretnék utazni. Nincs véletlenül egy itáliai útikalauzuk?

— De van. Most jelent meg. A címe: „Tíz nap Olaszországban".

— Nagyszerű, de én csak hat napra akarok menni . . .

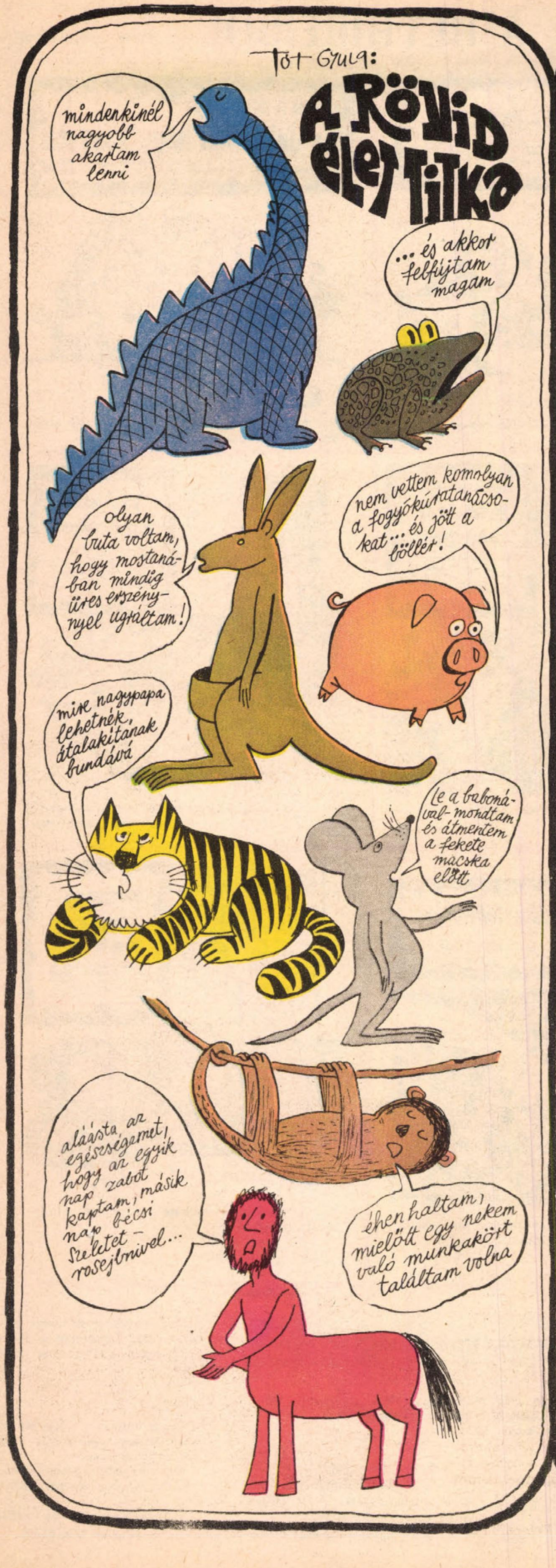
Tót Gyula:
A RÖVID ÉLET TITKA
mindenkinél nagyobb akartam lenni
... és akkor felfújtam magam
olyan buta voltam, hogy mostanában mindig üres erszénynyel ugráltam!
nem vettem komolyan a fogyókúratanácsokat... és jött a böllér!
mire nagypapa lehetnék, átalakitanak bundává
Le a babonával - mondtam és átmentem a fekete macska előtt
aláásta az egészségemet, hogy az egyik nap zabot kaptam, másik nap bécsi szeletet-rosejbnivel...
éhen haltam, mielőtt egy nekem való munkakört találtam volna

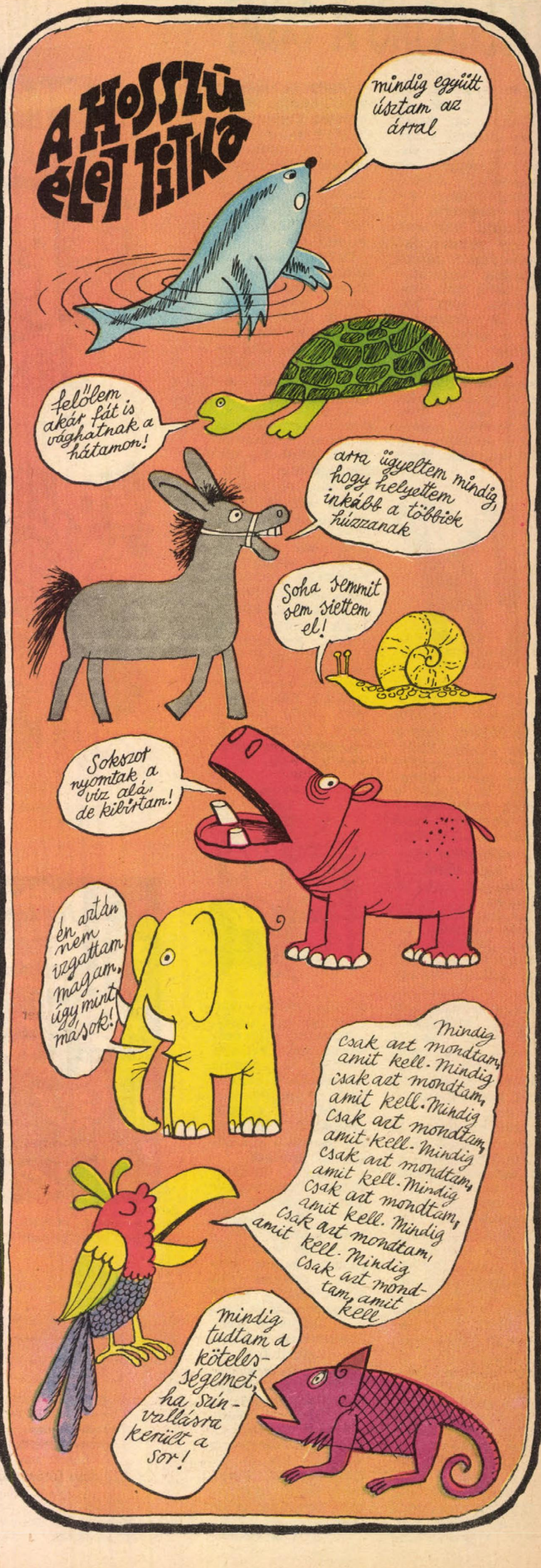
A HOSSZÚ ÉLET TITKA
mindig együtt úsztam az árral
felőlem akár fát is vághatnak a hátamon!
arra ügyeltem mindig, hogy helyettem inkább a többiek húzzanak
Soha semmit sem siettem el!
Sokszor nyomtak a víz alá, de kibírtam!
én aztán nem izgattam magam, úgy mint mások!
Mindig csak azt mondtam, amit kell. Mindig csak azt mondtam, amit kell. Mindig csak azt mondtam, amit kell. Mindig csak azt mondtam, amit kell. Mindig csak azt mondtam, amit kell. Mindig csak azt mondtam, amit kell. Mindig csak azt mondtam, amit kell
mindig tudtam a kötelességemet, ha színvallásra került a sor!

HOSSZÚ BESZÉLGETÉS

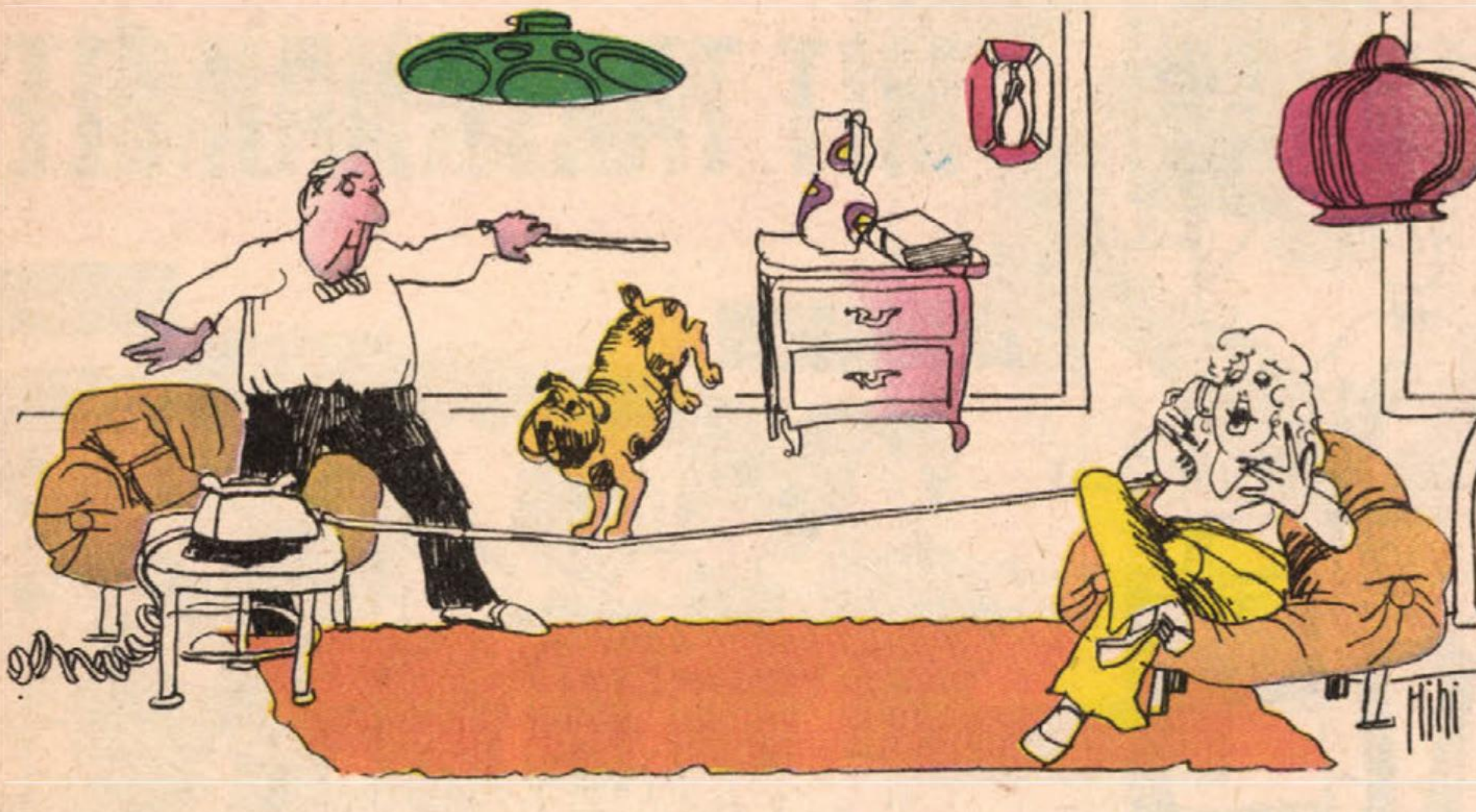

TRUBADÚR 1974

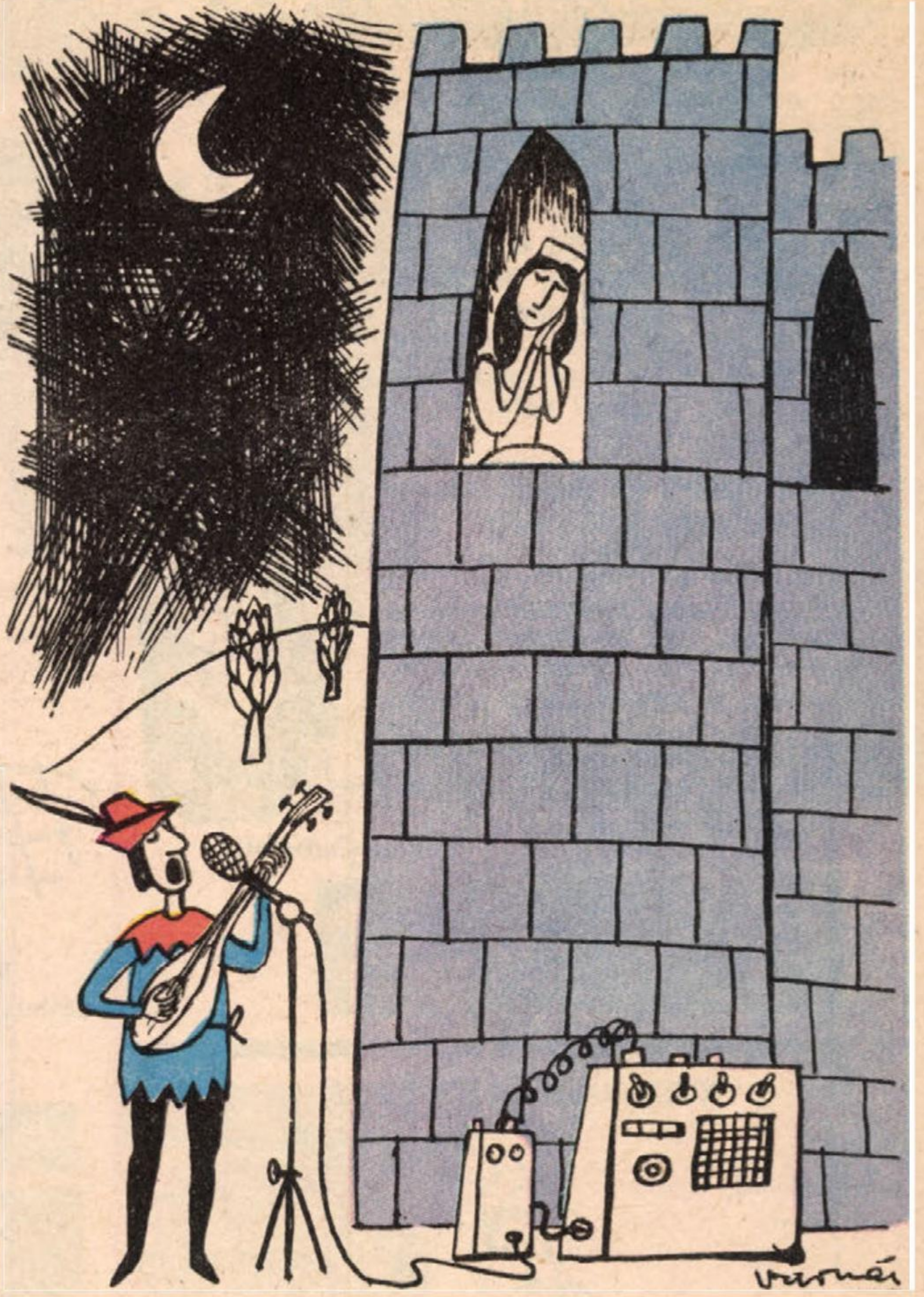

A LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

FOGYASSZUNK TÖBB HELIKOPTERT!

(T. Szerkesztőség! Vettem levelüket, amelyben megbíznak a hazai helikopterpiac aprólékos elemzésével, különös tekintettel az egyes márkatípusok használhatóságára, üzembiztonságára és akciórádiuszára. Az analizist elkészítettem, mert szintén a piacról élek. Ha nem is a helikopterpiacról. Kérésüknek tehát az alábbiakban teszek eleget.)

A karácsonyt követő időszak ismét az áruházakba, bazárokba, szupermarketokba tereli lakosságunk apraját-nagyját. Minden ajakon ugyanaz a kérdés cseng: mi a csudára cseréljük ki azt a mutatós kacatot, amelyhez gáláns, ám tébolyult hozzátartozóink jóvoltából jutottunk? Legyen szabad tehát felhívnom szíves figyelmüket a hazai helikopteripar néhány érdemes márkatípusára. Nevezetesen . . .

Gigant-Szuper X

Gyártja: a kurtakiskendi „Lila Ákác" MGTSZ.

Minősítése: oltári.

Műszaki leírás: ez a gépmadár az ipari formatervezés remeke. Kormányféltől tatbalig eloxált pörcporpáci porcelán fedi, kézifestésű virágmotívumokkal gazdagon ékesítve. Nem törik, nem pattogzik, nem cserepesedik, hiszen ahhoz, hogy egy helikopter lezuhanjon, előbb fel is kéne emelkednie, amiről szó sincsen. A Gigant-Szuper X eme vonzó tulajdonsága révén maximálisan szolgálja az utasok biztonságát. Ez a nagyteljesítményű helikopter viszonylagos mozdulatlansága ellenére naponta mégis több százezer kilométernyi utat tesz meg. A földgolyóval együtt.

Javaslat: okvetlenül meg kell vásárolni. Ha a Gigant-Szuper X tetejét lefűrészeljük és az utastérbe néhány rocska vizet hordunk, nagyszerű fürdőkádként szolgálhat a kedves nagypapa számára. A kiskertben elhelyezett Gigant-Szuper X látán frászt kap az idegen — tehát olcsóbb mint egy célkutya — s a szomszédot megüti a guta — tehát hasznosabb, mint egy Mercedes.

Leviatán-Ultra Y

Gyártja: F. Jencike, kiskorú barkácsművész.

Minősítése: haláli.

Műszaki leírás: minthogy egyszerű nyersanyagokból (két nyaláb hurkapálcika, öt régi esernyő, tucatnyi cipőpasztás skatulya) épült, a Leviatán-Ultra Y a kisember helikoptere. Más márkatípusokkal ellentétben ez a gép felemelkedni is képes. E célból felül csupán egy arhimedészi csigasort kell ráakasztani, a kedves mama meg alul cibálja. Minden esetre óvakodjunk, nehogy a Leviatán-Ultra Y a röptetés során lépvessző, lepkeháló vagy légypapír közelébe kerüljön. Garazsirozási gondokat nem okoz, üzemanyagfogyasztása elhanyagolható. Azt eszi, ami a ház körül akad és ellakik a galambdúcban.

Javaslat: feltétlenül beszerzendő. Régi sárcipők talpából készült lapátkereke pedál útján is működtethető s így jó szolgálatot tesz mint irodai ventillátor.

Hiper-Titán Z

Gyártja: a rákosremetei „Bugyli és Kanóc" KTSZ.

Minősítése: elit.

Műszaki leírása: az impozáns test leveskockákhoz hasonló sűrítmény formájában kerül a fogyasztó asztalára. Áztassuk fél órát forró vízben, miáltal elnyeri végleges alakját. A Hiper-Titán Z új fejezetet nyit a repülés történetében. A gép tetején elhelyezett kajaklapátok bekurblizására a helikopter azonnal emelkedni kezd. A begyepesedett hagyománynak fittyet hányva — negatív irányban. Lefelé. A prototípus első próbaútja során egy perc alatt beásta magát és eltűnt az ünneplő közönség szeme elől. Ezzel a teljesítménnyel messze felülmúlta a hasonló kategóriába tartozó szovjet, japán, amerikai márkatípusokat, ami nem csekélység.

Javaslat: meg kell venni. Mint önjáró gödörásó erdőtelepítéseknél, fásításoknál, csemetebeiskolázásoknál nélkülözhetetlen. Ilyenkor természetesen egy másik helikoptert is be kell szerezni, amely a Hiper-Titán Z-t majd kiemeli a gödörből.

(T. Szerkesztőség! Most hallom a kis unokámtól, hogy nálunk egyáltalán nem gyártanak helikoptert. Levelüket ismételten átolvasva észlelem, hogy voltaképpen nem is a helikopterpiacot, hanem a heliográfhelyzetet kellett volna analizálnom. A nap fotózására is alkalmas fényképezőgépek kínálatát. Minthogy jelen téli időszakunkban a nap viszonylag ritkán fotózható, ennek semmi értelmét nem látom.)

Peterdi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Gyerekek! — mondja a tanító néni —, ma este teljes holdfogyatkozás lesz. Szeretném, ha ti is megnéznétek . . .

— Mikor? — kiáltják kórusban a gyerekek.

— Húsz óra harmincöt perckor.

Mire a gyerekek:

— Az első vagy a második csatornán?

FARSANG

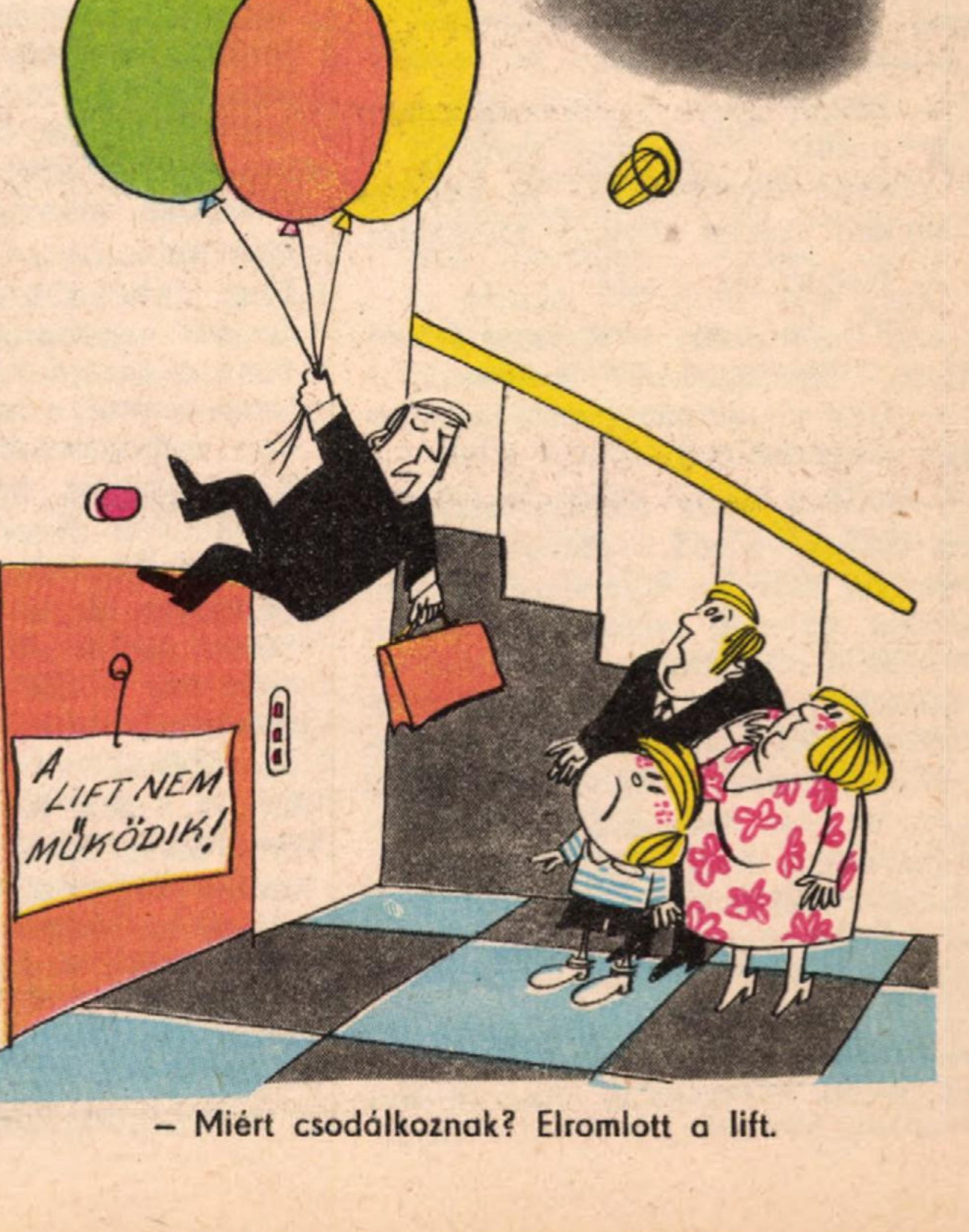
A LIFT NEM MŰKÖDIK!

– Miért csodálkoznak? Elromlott a lift.

MEGÁLLJ, SZÓVÁGÓ!

Hogy ötvenfokos melegben a guta üt meg,
vagy ötven fokos nyelével jól kupánütnek,
nem módosít a lényegen,
hogy hézag támadt lényemen.

De ...!
Ha kiutalták a lakást, a fél nótás,
ha zártosztályra utalták be: félnótás.
Itt tapéta, ott gumiszoba:
ez már difi! És mi az oka?
Hogy közbevág a szótrancsírozó,
és elszeli, mi együvé való.

Holott ...
(e téma nyelvi, és már húsba vág,
hentes-hasonlat kell, mely szájbarág)

tehát:
lehet derék egy disznófelelős,
de csak gaz az, ki disznó felelős,
a marhaprogram terve célszerű,
ám marha program atyja féleszű.

Vagyis: ne nyúlj szóvágó-késedér!
Két fél észnél is egy ép többet ér.

Péreli Gabriella

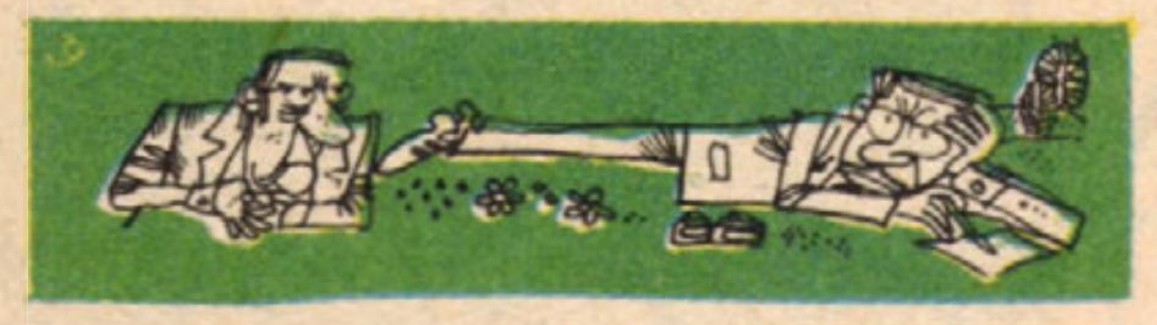

KULTURÁLT KISZOLGÁLÁS

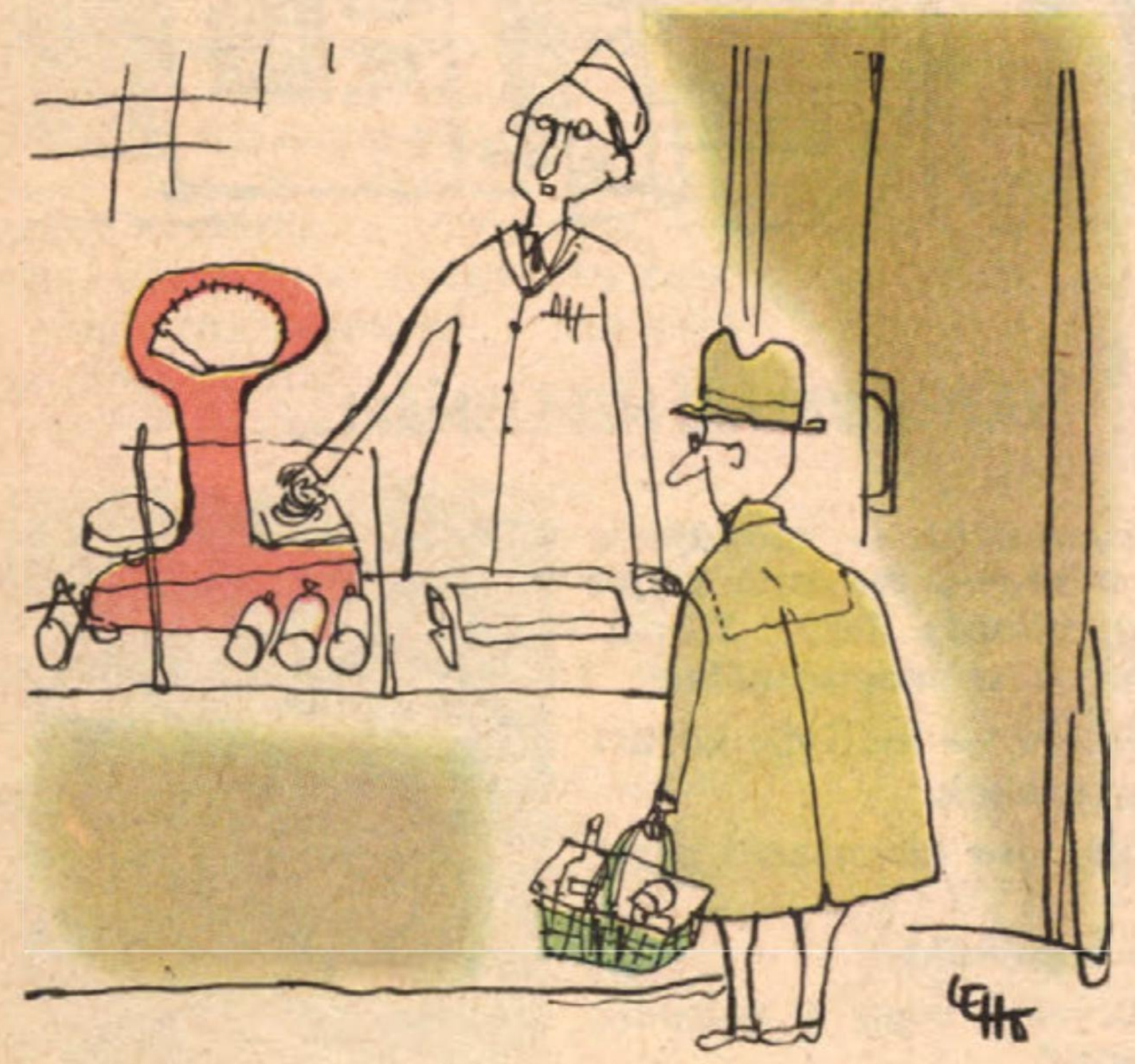

– Ez elvileg húsz deka ...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIT TARTANAK ÉLETÜK FŐMŰVÉNEK?

Lehoczki István:

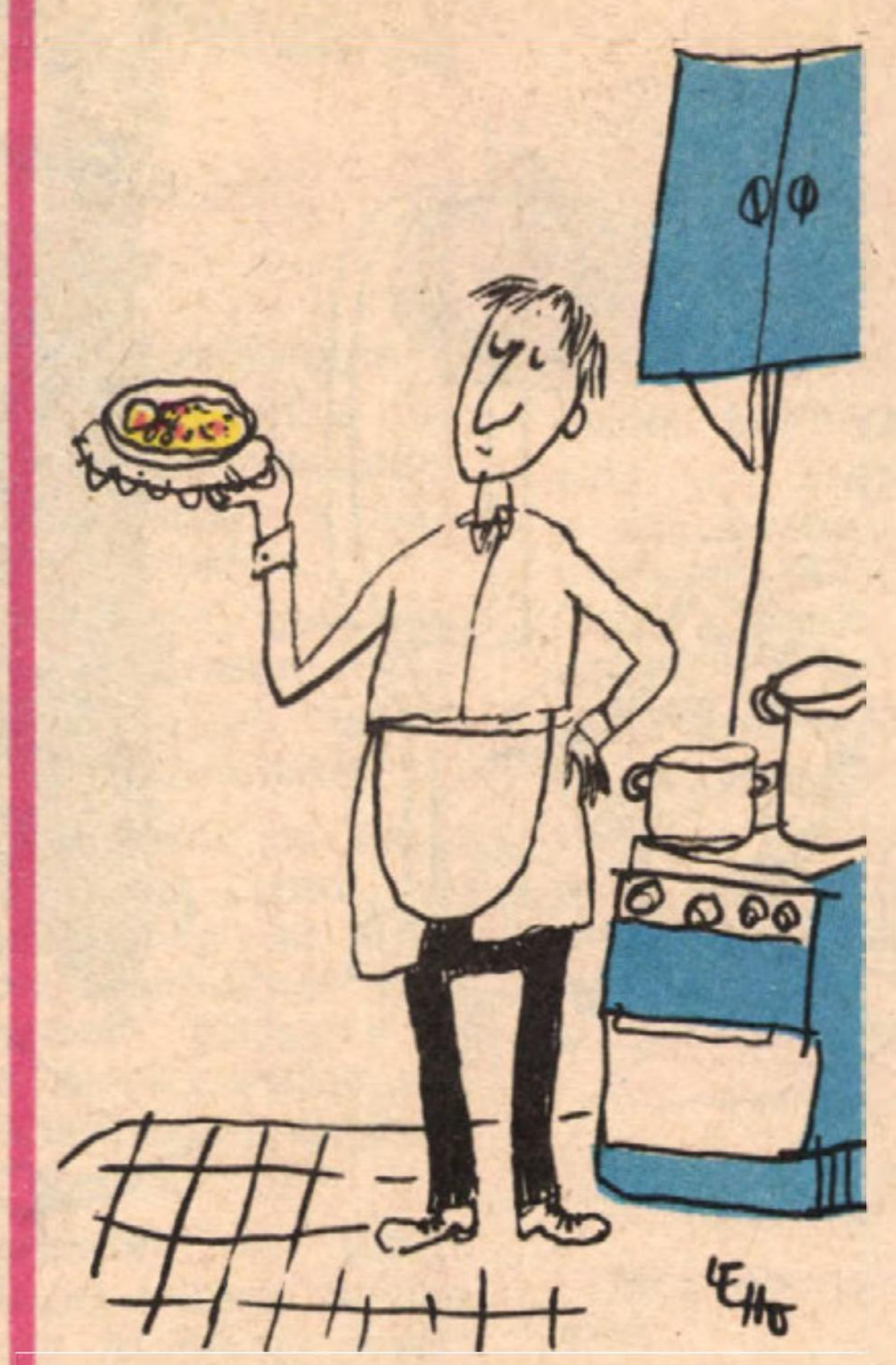

– Rántotta négy tojásból, sült kolbásszal.

Dallos Jenő

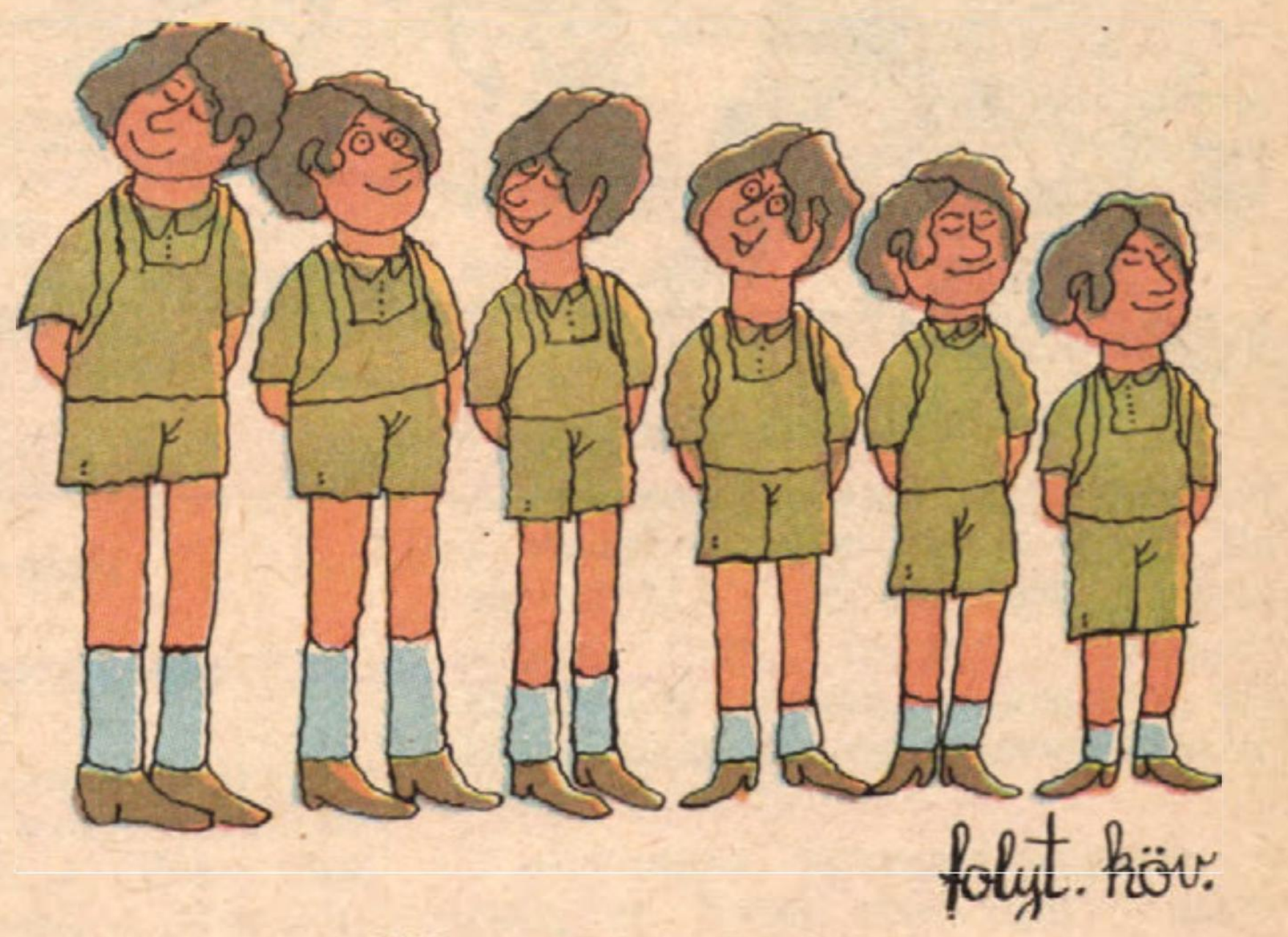

– Még nem fejeztem be ...

En rődi István:

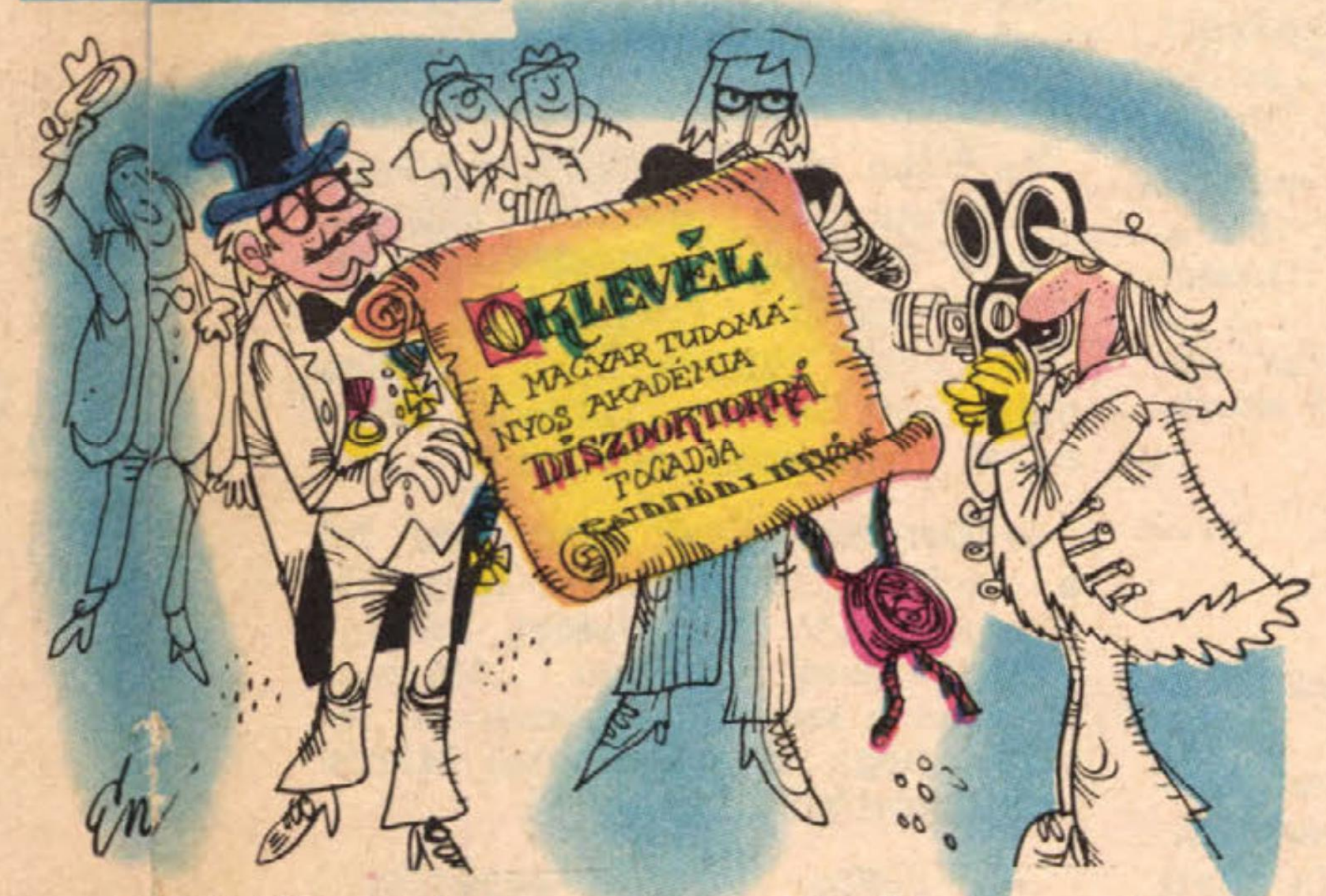

– Feltaláltam, hogyan lehet eltávolítani a műanyag dug ...

Balázs-Piri Balázs:

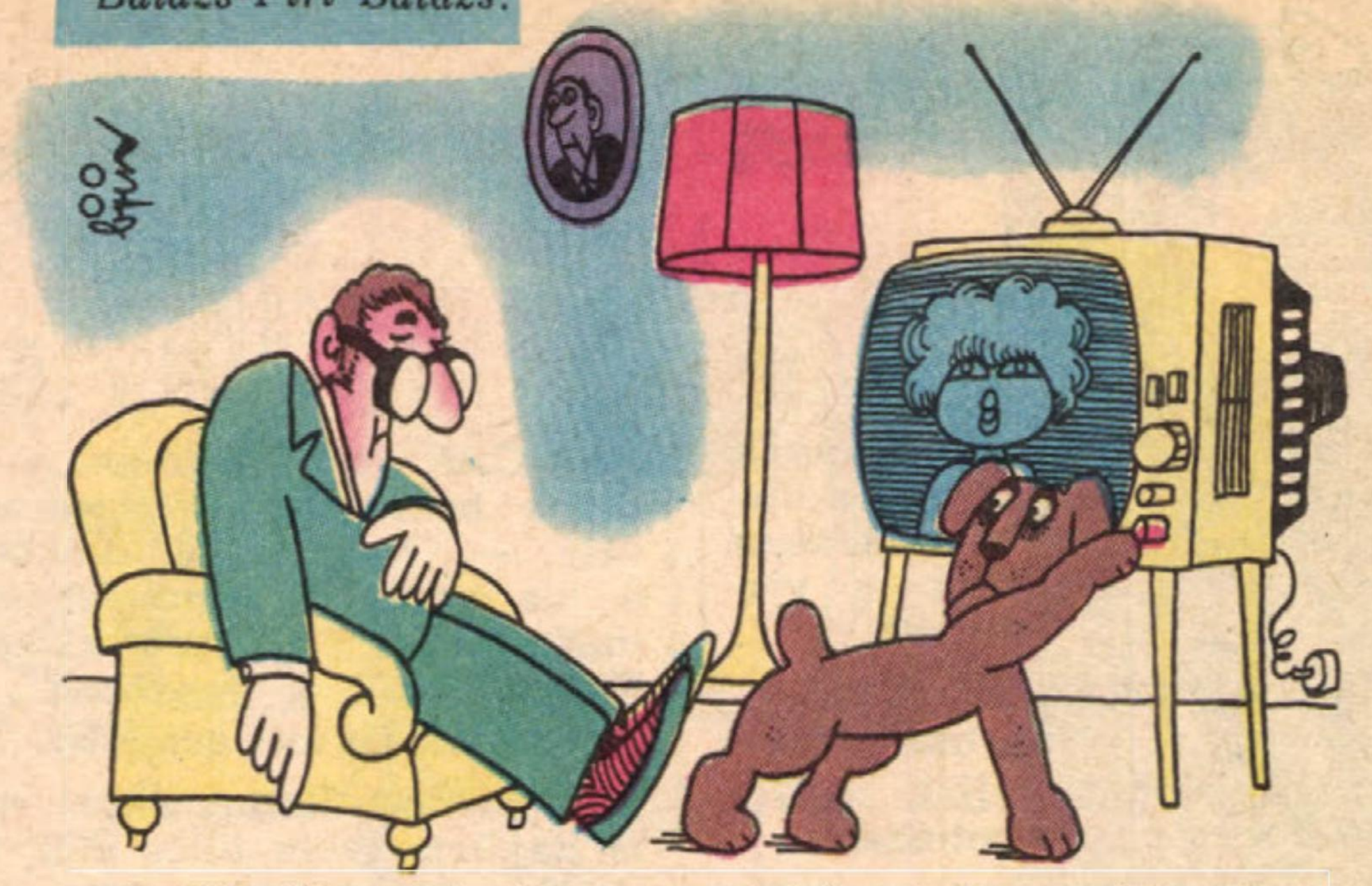

– Sikerült megtanitanom a kutyámat, hogy zárja el a tévékészüléket, ha elalszom ...

Vasvári Anna:

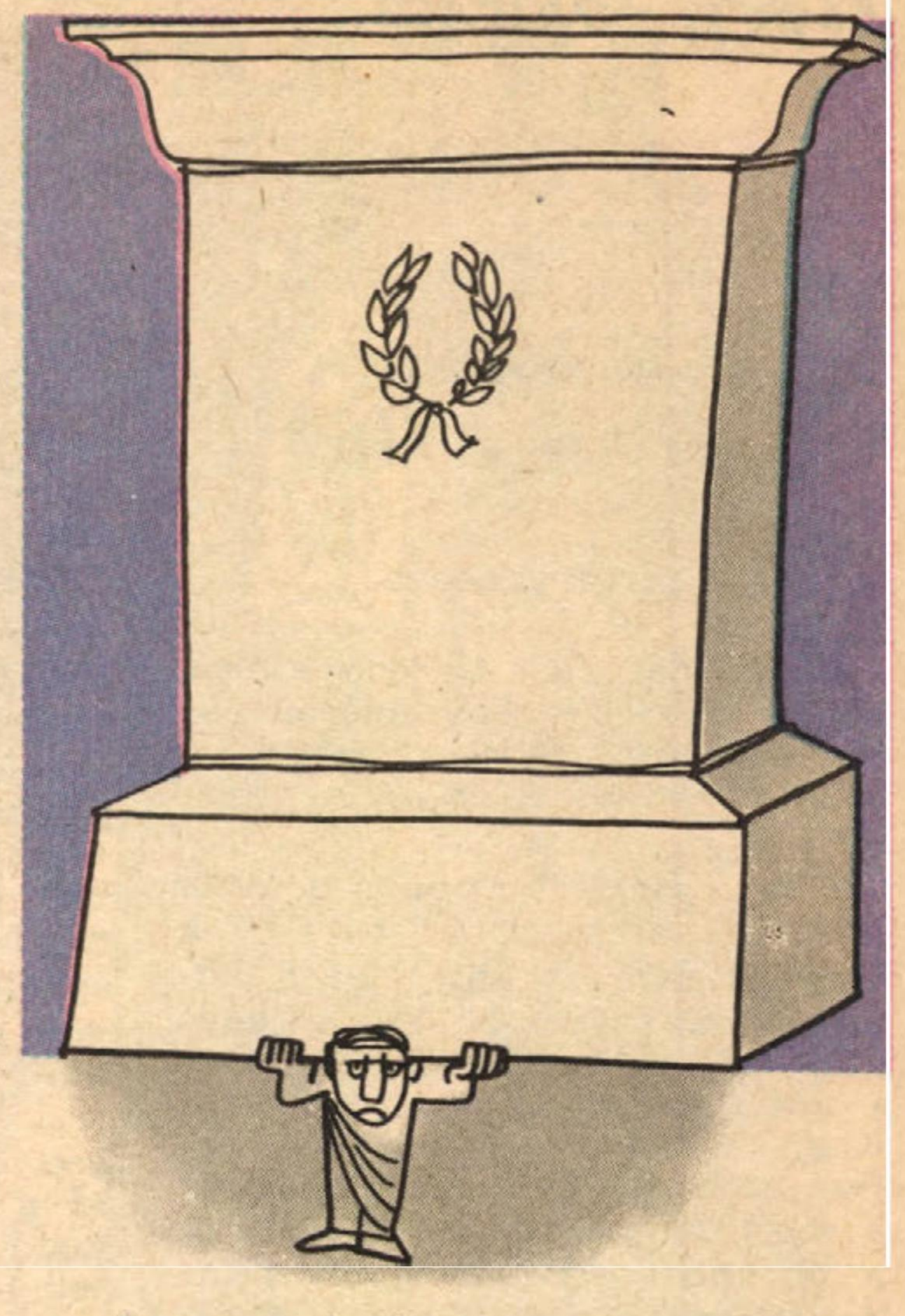

– A magyar karikaturista szobortervét.

Várnai György:

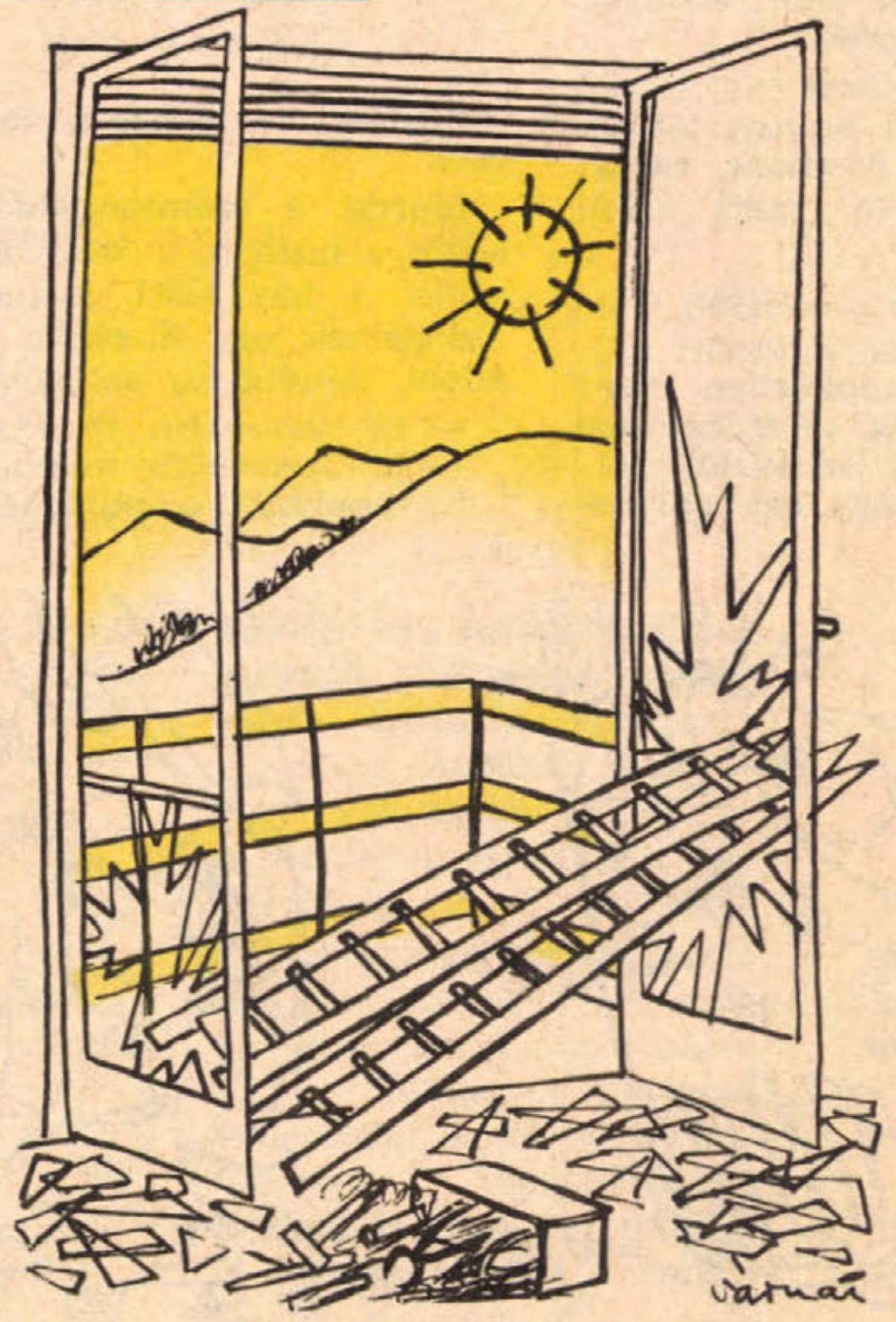

– A teraszajtó redőnyét, amit én javítottam meg.

Erdei Sándor:

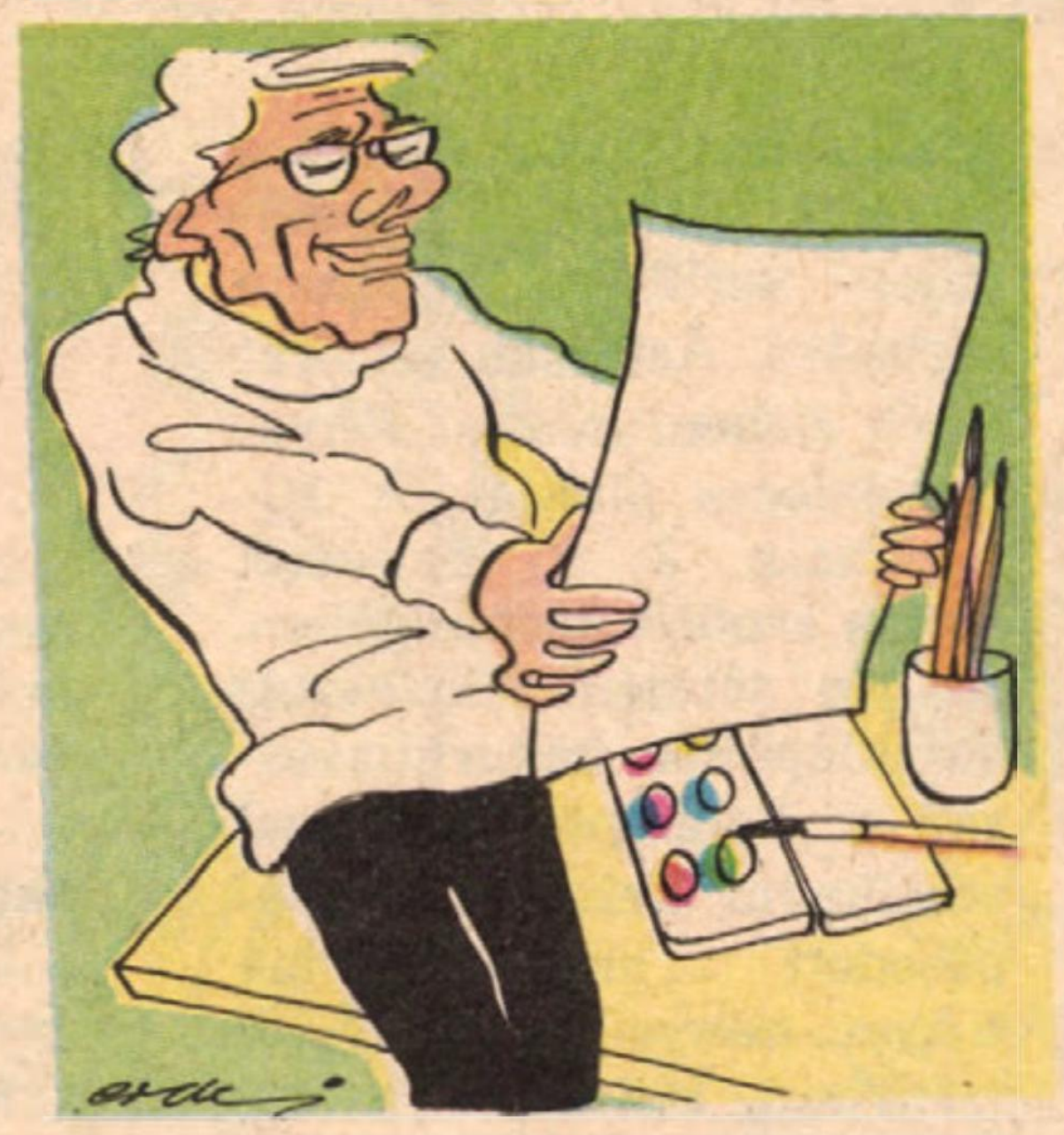

– Elég, ha én látom ...

Barát József:

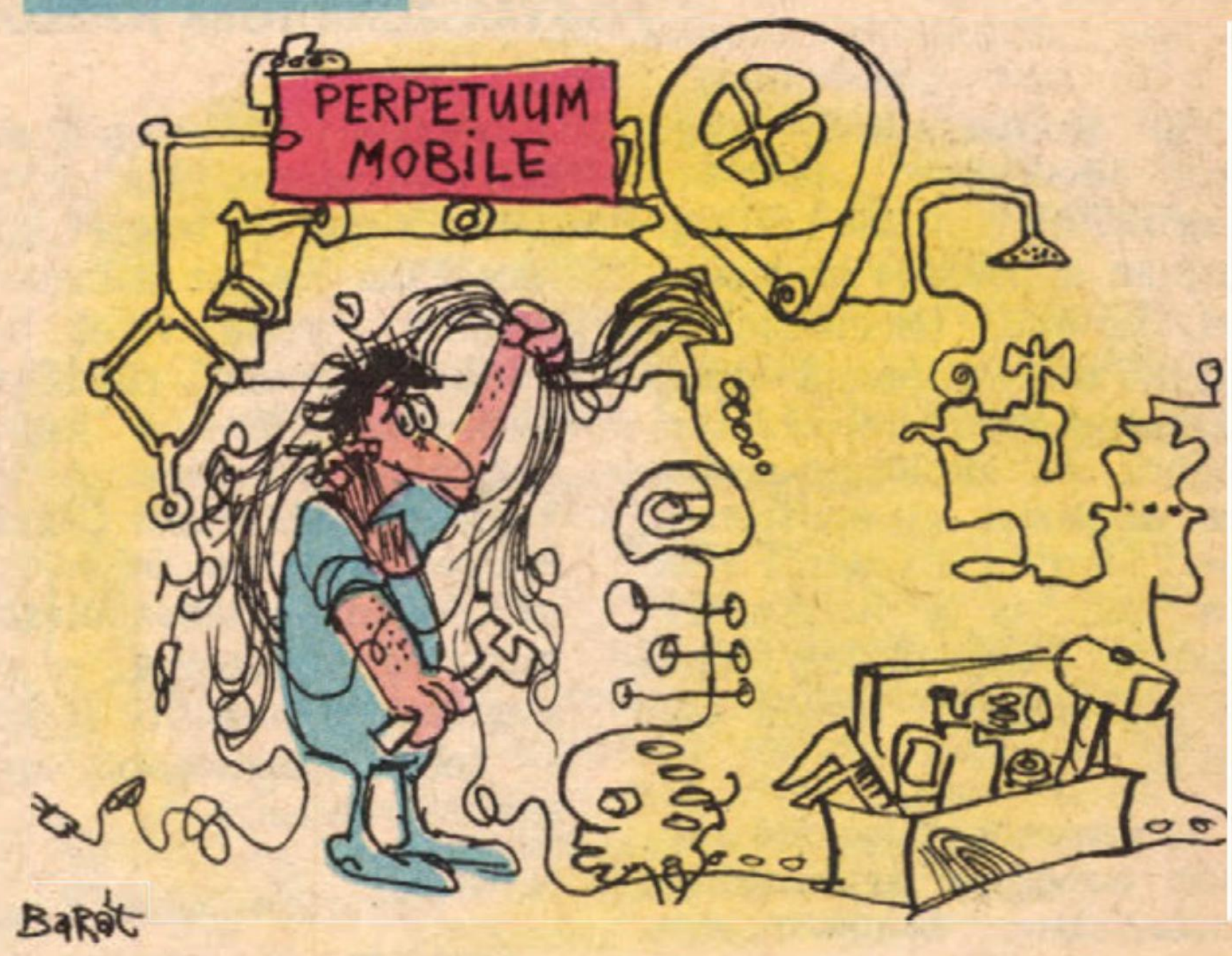

– Még nincs kész ...

Fülöp György:

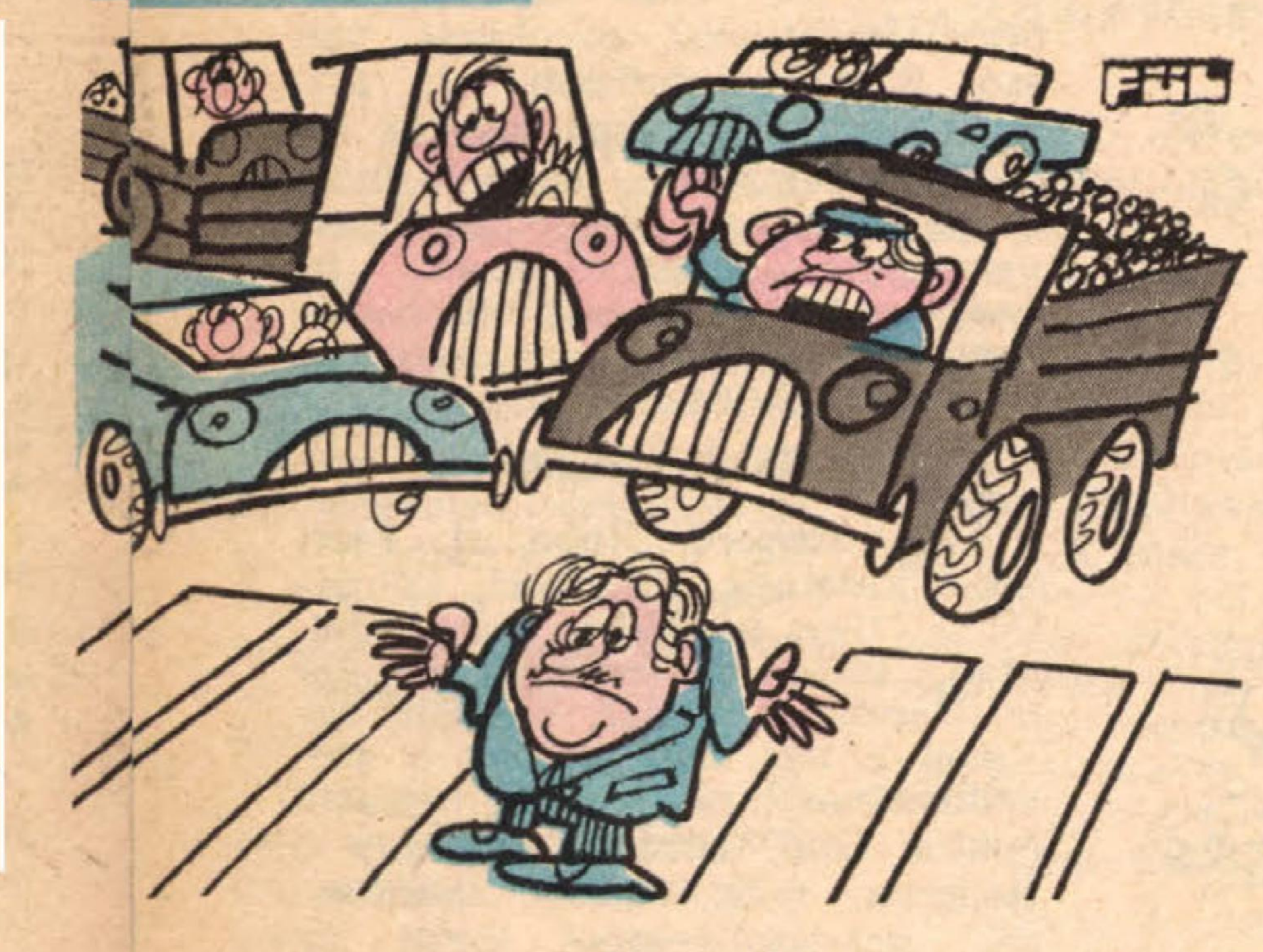

– Hogy élek ...

Sajdik Ferenc:

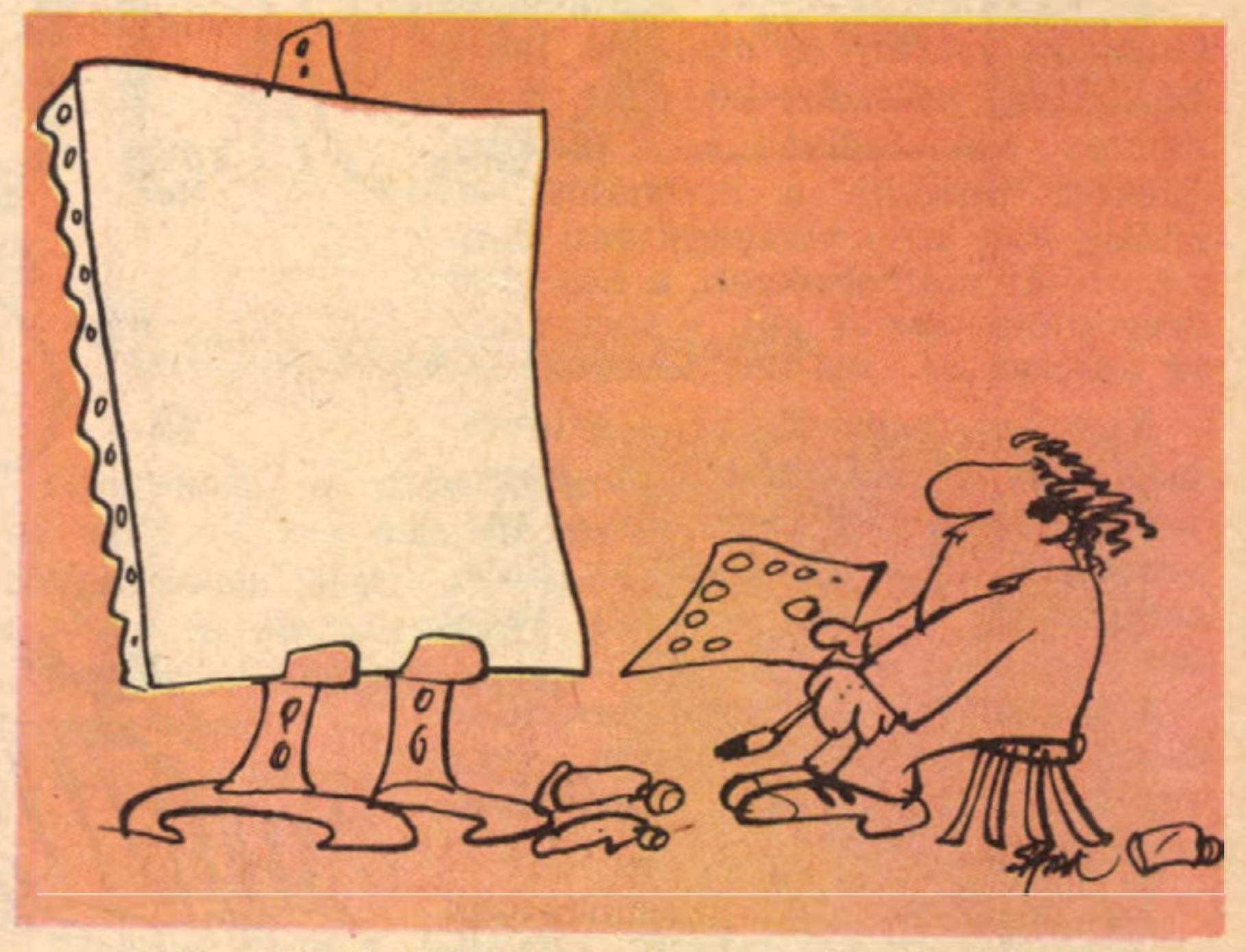

– Mit sürgetnek? Nem akarom elkapkodni a dolgot ...

KARINTHY FERENC:

☆ ☆ GÁZÁLOM ☆ ☆

Van egy negyedórád? — kérdezte rég látott osztálytársam, s megfogta kabátom hajtókáját, hogy ne menekülhessek.

— Nincs.

— Akkor gyere, igyál meg velem egy duplát — és már vonszolt is a presszó teraszára. — El akarom mondani neked életem történetét.

— Negyedóra alatt?

— Te író vagy, meg fogsz érteni, ez a mesterséged, ebből élsz.

— Úgy gondolod: abból, hogy téged megértselek?

— Tudod, hogy mindig tisztességes ember voltam, pedáns a becsületemre, már az iskolában is, emlékszel, én még puskát se használtam soha a fordításhoz. És azóta is: családapa vagyok, mintaférj, többszörösen kitüntetett pedagógus: önkéntes véradó... Mígnem — hát igen, ez idén februárban, tulajdonképp akkor kezdődött az egész... Faustot húsvétkor kísértette meg az ördög, engem azon a zimankós éjszakán.

— Ital? Szerelem? Totó?

— Ugyan! Éjfél felé járt, íróasztalomnál olvastam, s akkor egyszerre furcsa, ismeretlen nyugtalanság fogott el, magam sem tudtam, mitől. Fölfigyeltem, nem hallatszott semmi, de most már épp ez a nagy csönd volt gyanús és szokatlan, hiányzott valami, ami az idegeimbe, érzékeimbe ivódott... Nem akarlak tovább izgatni: némi feszült agymunka után rájöttem, hogy a gázóra kattogását nem hallom, azokat a meghitt kis zörejeket, ketyegéseket és nyikorgásokat a szomszédos hallból, melyek oly jótékonyan percegnek bele a nyugalmas éji órákba. Este ugyanis gázkályha ég a dolgozószobámban, hiszen én virrasztok egyedül a házban, kár volna olyankor a dupla cserépkályhát újra fűteni, és a fürdőszobában az autogejzír gyújtólángja: ezek fogyasztását méri az óra. Most azonban nem mérte, s amint meggyőződtem róla, az a kis tárcsa se forgott az üveglap mögött, pedig mindkét bérleti tárgy működött...

— Ez volt az ördög incselkedése?

— Várj, kérlek, csak sorjában. Mint törvénytisztelő ember, reggel bejelentettem a dolgot a Gázműveknél, még aznap ki is szálltak, és megállapították, hogy a gázórám valóban elromlott, nem jelzi a fogyasztást, sőt, olyan súlyos a hiba, ez idő szerint megjavítani se lehet. Új órát azonban egyelőre nem tudnak beszerelni, mert nincs raktáron: ilyenkor az egy évvel azelőtti fogyasztást számítják föl, mindig a megfelelő hónapit, tehát februárban a tavaly februárit, márciusban a tavaly márciusit, és így tovább... Nos, innen ered az én erkölcsi válságom, egy mocsoktalan élet beszennyeződése, lejtőn esés, majd szabadesés, ennek minden gravitációs következményével...

— Ne kommentálj: mesélj!

— Hát kérlek. A fürdőszobában kezdődött: addig átlag hetenként kétszer fürödtünk, többnyire szerdán és szombaton, az egész család. Most azonban feleségem vasárnap reggel is teleresztette a kádat, mondván, hogy úgyse mér az óra, ettől a tavalyi fogyasztásunk se lesz több, se kevesebb, utána a gyerekek is, külön vízben mind a hárman, s aztán meg, mit tagadjam, én is: isteni volt elterülni a melegben, az élet gondtalan és csodapárás, a jövő perspektívája pedig beláthatatlan... Attól fogva mindennap megfürödtem, olykor kétszer is, nyilván ez is egyik oka volt elpuhulásomnak, ami tudvalevőleg már a római birodalom bukását is okozta... Akkoriban tértünk rá arra is, hogy a konyhában kosztoljunk: feleségem azt mondta, fölösleges a hallban befűteni, a kinti tűzhely, ha a sütőt begyújtja, pompásan átmelegíti a helyiséget, be is gyújtotta már reggel jókor, és égette egész nap. Amellett bérsütést is vállalt a házbelieknek, kenyeret, tortát, kalácsot, miegymást, hadd legyen egy kis tűpénze; persze olyan hőség volt a konyhában, csak ingujjban lehetett kimenni, és könyörögtem, hogy szellőztessenek ki végre... Hát szellőztettek is, de nem az ablakon, hanem a hall felé, most már állandóan nyitva állt az ajtó, s a gáztűzhely mindkét helyiséget derekasan átfűtötte... Nem részletezem: a tél, amint tudod, csúnyán elhúzódott, szenünk-fánk kifogyott, ám az én szobámban duruzsoló gázkályha és a konyhai sparhelt olyan éjjel-nappali kereszttűz alá fogta a lakást: eszünkbe se jutott már, hogy másképp is lehet... De nem untatlak?

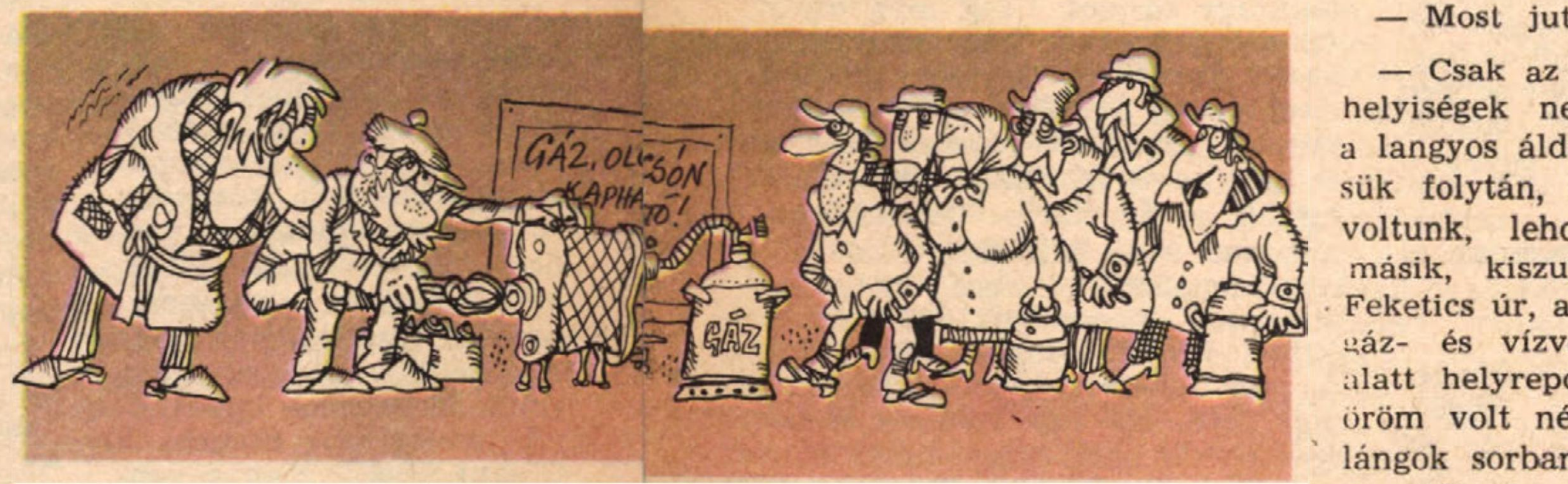

— Most jut eszedbe?

— Csak az előszoba és a mellékhelyiségek nem részesültek ebben a langyos áldásban, félreeső fekvésük folytán, de akkor már benne voltunk, lehoztuk a padlásról a másik, kiszuperált gázkályhánkat. Feketics úr, a szomszédunkban lakó gáz- és vízvezetékszerelő két nap alatt helyrepofozta, be is állította: öröm volt nézni, amint a kis kék lángok sorban fellobantak. Kérdeztem tőle, hogy mivel tartozom. Feketics úr azonban csak hümmögött, s a végén oda lyukadt ki: nem kér ő semmit, csupán azt, hogy hagyjuk nyitva az előszobaajtót, ő is kinyitja a magáét, úgyse jár senki a lépcsőházban, s így az a jó kis meleg nem vész kárba, átmegy az ő lakásába is, és a házmester se fog fázni, amikor felmossa a követ... Később pedig azzal állt elénk, hogy csinál ő egy elágazást a gázvezetékünkből, csőkérdés az egész, néhány méter mindössze, a többit bízzuk rá... Ez így rendben is volt, mígnem egy szép napon Feketics úr, aki kétségkívül az ördög bedolgozója, azt találta ki: pénz van ebben, doktor úr, aszongya, palackokba kell tölteni a gázt, én hozok ballont, a Gázművek hetvenhat fillérért adja köbméterét, minálunk negyven fillér lesz, úgy fog ez menni, mint a cukor...

— Palackokban árultátok a gázt?

— Ha még csak az lett volna, de később Feketics úr egész szervezetet épített ki, több szomszédunkkal megállapodott, nemcsak a házban, már az utcában is, és nagyarányú ütemtervet dolgozott ki a csőhálózat lefektetésére: s ez mind a mi lakásunkból indult volna ki, itt volt a lelőhely, a kiapadhatatlan ősforrás, gazdagabb, mint Lispe és Baku, mint az egész Szahara... És mindezért a tavalyi fogyasztásunkat fizettük, februárban kilencvenhat forintot, márciusban nyolcvanat. Holnap reggel lesz az első próbaüzemeltetés, Feketics úr nagyon bízik a sikerben, s további elképzelései is vannak: a hálózat fokozatos kibővítésével el akarja látni az egész kerületet, majd az „Olcsó gázt a dolgozóknak" mozgalom keretében kiszorítani a piacról a Gázműveket, hogy egyeduralkodók legyünk... Én pedig, a hajdan becsületes ember, családapa és véradó, itt állok: egy gáztolvaj, orvfogyasztó a társadalmi tulajdon folyamatos fosztogatója, erkölcsi hulla és idegroncs...

Szólt s eltűnt, a feketéjét se fizette ki, hogy azt se tudtam már, valóság volt-e az egész vagy csak ködkép, gázálom. Aznap este azonban felhívott, ujjongó hangon, mintha egy egész égi kórus zengene:

— Megszűnt e fennkölt szellemen immár a Rossz hatalma...!

— Micsoda?

— Ez a Faust, nem ismered? Mikor az angyalok kiragadják Mefisztó karmaiból, s a felsőbb légrétegekbe emelik... Mert megváltatott e bűnös tévelygő lélek, megszabadíttatott és feloldoztatott, halleluja! Ma meghozták az új gázórát!

Az írónak *Leányfalu és vidéke* c. most megjelent kötetéből.

KÜRTI ANDRÁS:

Marcsi, a rakéta

KIS-REGÉNY

IV. FEJEZET

DÉLUTÁN ÉS ESTE

A város peremén . . .

A Harmat utca Cservár szélén, az úgynevezett Eldorádó-telepen húzódik végig. Öreg városrész ez, falusias jelleggel, távol a központtól.

Igaz, a Harmat utcában a járda kövezett, a vizet is bevezették vagy öt éve, az utca elején, közepén és végén három villanykörte lóg három villanyoszlopról, a közvilágítás látszatát keltve . . . Kissé távolabb azonban már artézi kutakról hordják kannákban a vizet, ha esik az eső, bokáig ér a sár, nem egy vályogfalú, zsindelytetős épületet találunk e tájon, a hátsó udvarokban kodácsolástól, röfögéstől hangos tyúk- és disznóólak, éjszakai kutya-kórusok s egyéb rusztikus elemek . . .

A Harmat utca 6. szám, ahol Gurgyán István és családja lakik bérlőként, kétszoba-konyhás, földszintes kis téglaépület, takaros. Előkert húzódik a dróthálós kerítésig, két szép virágágy van benne, oldalt málnabokrok, a ház előtt öreg diófa, asztal van a törzse köré ácsolva és két lóca leverve.

Kétszáz négyszögöles gyümölcsös van a ház mögött, a hátsokertben, ennek a végén töltés magasodik, akkor emelték az Eldorádó körül, amikor a nagy tiszai árvíz annyi bajt csinált.

A hátsókert sarkában ormótlan deszkaépítmény meredezik, egy rég használaton kívüli dohányszárító pajta.

Pontosabban — használatban van most is, ma délután is, bár nem eredeti rendeltetésének megfelelően.

*

Kifakult, folthátánfolt melegítőben ott bujkál Marcsi a pajta félhomályos tetőszerkezetében. Hátra-hátra pislog, aztán görnyedten, imbolyogva szalad végig a vascsövön, amely két tartógerenda között feszül. Kézzel-lábbal kapaszkodva ereszkedik lejjebb egy rövid támasztólétrán, ismét hátranéz, felsikít, átlohol egy keskeny pallón, lendületet vesz s már ott hintázik azon a kimustrált autó gumiabroncson, amelyet vastag kocsilánc tart a magasból . . .

Mi tagadás, Marcsi mozgása ezúttal feltűnően hasonlít egy csimpánzéhoz.

Hja, ez menekülés, nem versenygyakorlat!

Itt most nem számít a szép testtartás, csak a gyorsaság . . . Nem pontokat kell szereznie, hanem egérutat . . . Máskülönben egy-kettőre a Szerecsen Király karmai közé kerül! . . . Dehát innem hogyan tovább? . . . Talán. ha hamar felkúszna ezen a láncon . . .

Elkésett!

A Szerecsen Király valahonnan a tető alól röpülve érkezett, akkor kapta el a kislányt, amikor az a lánc után nyúlt, kihajolt a gumiabroncsból.

Félkézzel fogózkodva, hóna alatt a tekergő, rugdalózó zsákmánnyal az üldöző már lent is volt a földön, a pajta fűrészporral vastagon felszórt deszkapadlózatán s vérszomjas haditáncba kezdett.

Olyan harminc körüli, alacsony, sovány, sasorrú, cigányosan fekete férfi, sűrű göndör hajjal, ugyancsak foltozott tréningruhában.

Javában ugrándozott a pajta közepén, amikor fiatal, csinos, törékeny nő jelent meg az ajtóban. Kétszer kell szemügyre venni, hogy az ember elhiggye — éppoly turcsi-szeplős-csúnyuska volt gyerekkorában, mint amilyen most a lánya, Marcsi.

— Elég a játékból! — tapsol erélyesen. — Majd holnap töritek ki a nyakatokat. Alomars, mosakodni, és asztalhoz, mert kihűl minden!

— Tapodtat sem! — feleli bátran Gurgyán János, a vasúti műhely technikusa napközben, Szerecsen Király itthon. — Előbb meg kell büntetnem ezt az árulót! Micsoda disznóság, hogy egy apának az újságból kell megtudni, hogy a gyereke felvételizett egy sportiskolában! Szigorú tilalom ellenére! Valamirevaló atya ezt nem hagyhatja megtorlatlanul!

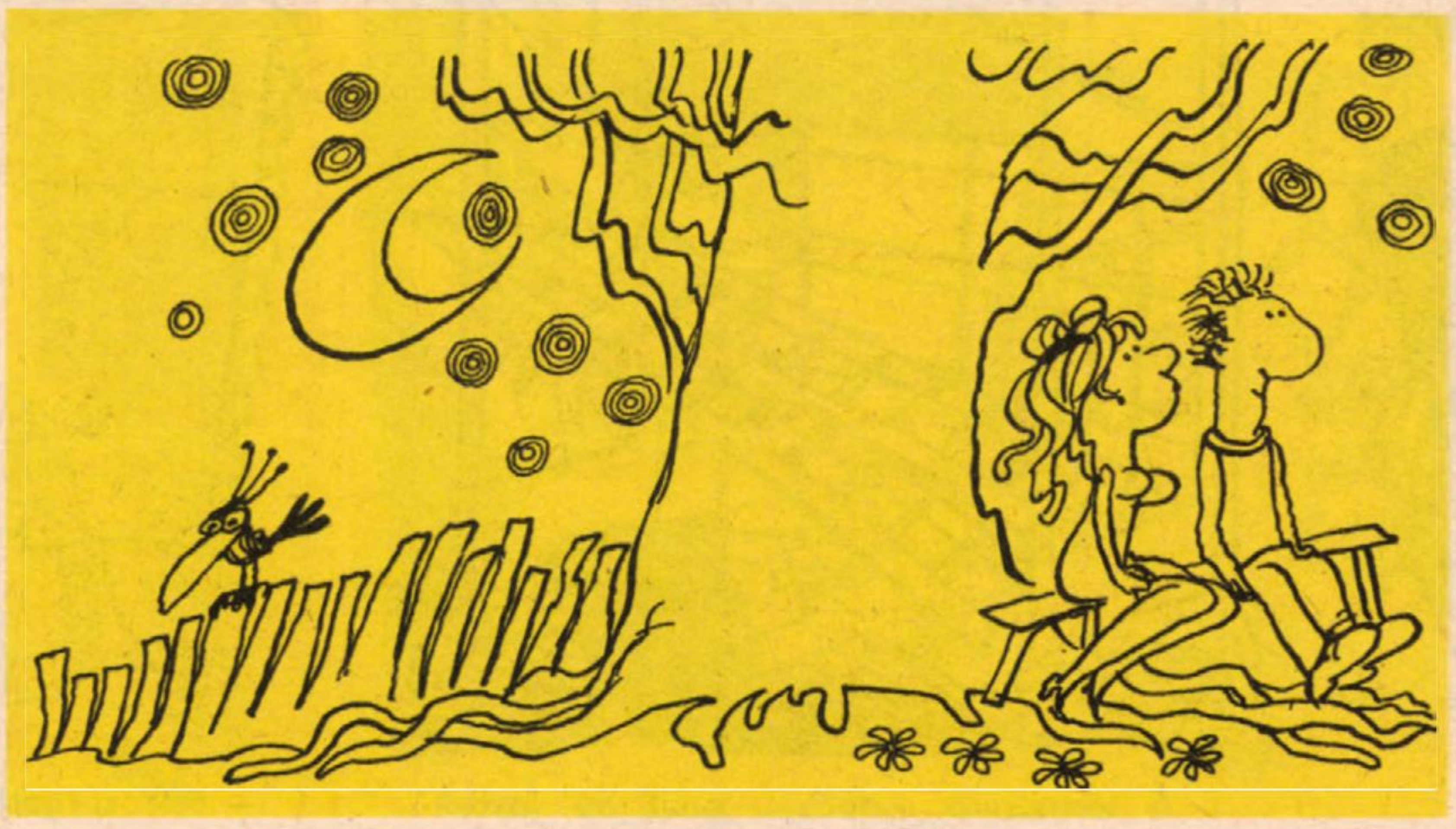

És szabad kezével könnyed dobszólót ver Marcsi kemény kis fenekén.

— Ez nem igazság! — prüszköl, visít Marcsi. — Én nem vagyok áruló! Meg lett mondva, hogy én nem csak tornászni akarok, hanem versenyezni is. És azt igazán csak egyesületben lehet! Meg lett mondva, nem is egyszer!

— Jó — bólint Gurgyán János és talpra állítja, szembe fordítja a lányát —, te ezt tényleg mondtad, elismerem. Viszont neked is el kell ismerned, hogy én erre azt feleltem, szintén nem egyszer, hogy ha majd együtt lesz a pénz és visszaköltözünk Pestre, magam viszlek le a Vasasba, ahol én is kezdtem. És hogy addig én is jó leszek neked edzőnek, egy-két elemre még én is megtaníthatlak . . . Szóval te is mondtál valamit, én is mondtam valamit. Szerinted kinek az álláspontja kell, hogy érvényesüljön ebben a családban?

— Az enyém! — vág egy grimaszt Marcsi, bal karja már a magasban, bal lába előrenyújtva s a következő pillanatban egy kilenc egész három tized pontot érő cigánykerék-hátra flikk-flakk kombinációval karikázik, repül ki a pajtából.

— Csak azt tudnám — néz utána boldogan a Szerecsen Király —, hogy kitől örökölte ez a kis bestia a szemtelenségét, a makacsságát, az erőszakosságát? Talán akitől a hajszínét és az arcszínét? Te mit gondolsz, Ditke?

És kitűnő ütemérzékkel már el is hajol a gyors füles elől, hiába, nem is olyan régen még ifjúsági válogatott volt, a reflexei ma is pompásan működnek, ha egy gonosz ujjtörés véget is vetett sportpályafutásának.

A diófa alatt

Megvolt a vacsora, leszállt az este.

Marcsi a számtanpéldával birkózik a házban, a konyhaasztalon, szülei a ház előtt, a diófa alatt üldögélnek egy kicsit, a tévé-híradóig, mindig így szokták.

— El szeretném mondani . . .

— El szeretném mondani . . .

Ugyanabban a pillanatban szólalnak meg, ugyanazokat a szavakat használják, meghökkennek, összenevetnek.

Gurgyán János udvariasan int:

— Kezdd el te, Ditke.

— Ugyan — legyint mosolyogva a fiatalasszony —, mindenki tudja, hogy a férfiak pletykásabbak mint a nők, hamarabb felrobbannak, ha valami feszül a begyükben, mondd hát te előbb . . . Csak röviden, mert amit én akarok elmesélni, az nagyon érdekes!

— Érdekes az én sztorim is. Kora délután szól a telefon. A nagyfőnök, Darida személyesen! És köszön! És nyájas hangon érdeklődik, hogy felfáradnék-e hozzá? A legöregebb mozdonyok sem hallottak ilyen udvarias Daridát, némelyik sikkantott is egyet a csodálkozástól.

Ditke türelmetlenül hessent el egy hajfürtöt a homlokáról.

— Te felfáradtál és akkor?

— Kezet fog. Leültet. Feketét hozat be. Konyakot tölt. Megállapítja, hogy szép időnk van és rám mosolyog. Azzal a drakulaképével. És közli, hogy ő kezdettől figyelemmel kíséri a munkámat, beilleszkedésemet a közösségbe, szakmailag, emberileg, politikailag egyaránt és nagyon meg van velem elégedve, tudom-e?

— Nem tudtad.

— Hát honnan a pokolból tudtam volna?! Ezért csak hallgattam, ittam a konyakot. Ő meg folytatja, hogy mindezért háromszáz forintos fizetésemelést határozott el!

— Te, ez nem lehet igaz! Háromszáz forinttal emelt?!

— Méghozzá március elsejétől visszamenőleg!

— Hű, komám! — tapsol Ditke. — Ez már dőfi! . . . Várj, mindjárt kiszámclom . . .

— Arra még ráérsz. Még nem végeztem. A nagyfőnök felterjesztett kiváló dolgozónak is, azzal egyhavi dohány is jár!

Hirtelen megváltozik Gurgyánné hangulata, az örömöt aggódás váltja fel, homlokát ráncolja, elgondolkozik.

— Olyan különös, hogy minden mára jött össze . . . Mondd, Marcsiról nem szólt semmit?

— Semmit. Csak hogy aki hű a vasúthoz, nem bánja meg. De aki a MÁV jó szívéért hűtlenséggel fizet, nagyon ráfázhat! Ezekkel a szavakkal búcsúzott, világos, hogy az egész cécó Marcsi miatt történt.

— Világos. És most kapaszkodj meg, én jövök. Szerdától dolgozó nő a feleséged!

— De Ditke, hiszen az orvos . .

— Ne félj, csak napi háromnégyórás itthoni munkáról van szó. Ennyi semmiképp sem árthat. Könnyű munka. Ingeket fogok gomblyukazni. Hozzák-viszik az anyagot, nem kell cipekednem, varrógépet is kölcsönöznek, ha csak egy kicsit begyakoroltam magam, garantálják az ezernégyezerötszáz forintot havonta.

— Kik? És egyáltalán . . .

— A Rekord Ruházati Ipari Szövetkezetnek dolgozom szerdától . . . Úgy kezdődött, hogy délután, talán ugyanakkor, amikor te Daridánál voltál, megállt egy Volga a ház előtt. Ennek a szövetkezetnek az elnöke, valami doktor Ottó, bent a névjegye a stelázsin, meg valami szemüveges szakosztályvezető szállt ki. Gratulálni jöttek Marcsi miatt, mint sportbarátok, és hogy hogyan élünk, segítségünkre lehetnek-e Marcsi és az egyetemes tornasport érdekében. Elbeszélgettünk mindenféléről, nagyon rendesek voltak, felajánlották ezt a munkát, elfogadtam.

— Marcsival mit akartak? Mert ha nem tudnád, ez az Ottó, ez a konkurrens cég, a Spartacus elnöke is egyszemélyben!

— Nem is titkolta. Őszintén megmondta, örült volna, ha a kislány náluk jelentkezik és nem az Előrében. De hát ha így történt, így történt. Csak arra hívta fel a figyelmemet, hogy mint féltő anya, menjek el egyszer, nézzem meg, hogy az Előrében a kicsik milyen teremben edzenek. És te is meg én is bármikor megtekinthetjük a Spartacus tornacsarnokát, ahol svéd hajópadló van, légkondicionálás, korszerű világítás, elsőrendű tornaszerek, kényelmes öltöző, fürdő. Hangsúlyozta, hogy ő nem akarja átcsalni Marcsit, csak félti. Ha úgy döntünk e terepszemlék után, hogy mégis maradjon a kislány az Előrében, ő ajánl egy orvost, aki neki a barátja, specialista a húzódások, zúzódások, törések gyógyításában és Marcsit díjmentesen látná el . . . Mert hogy a vasutasok tornatermében csak fekvőtámaszt lehet csinálni baleseti veszély nélkül.

(Vége következik)

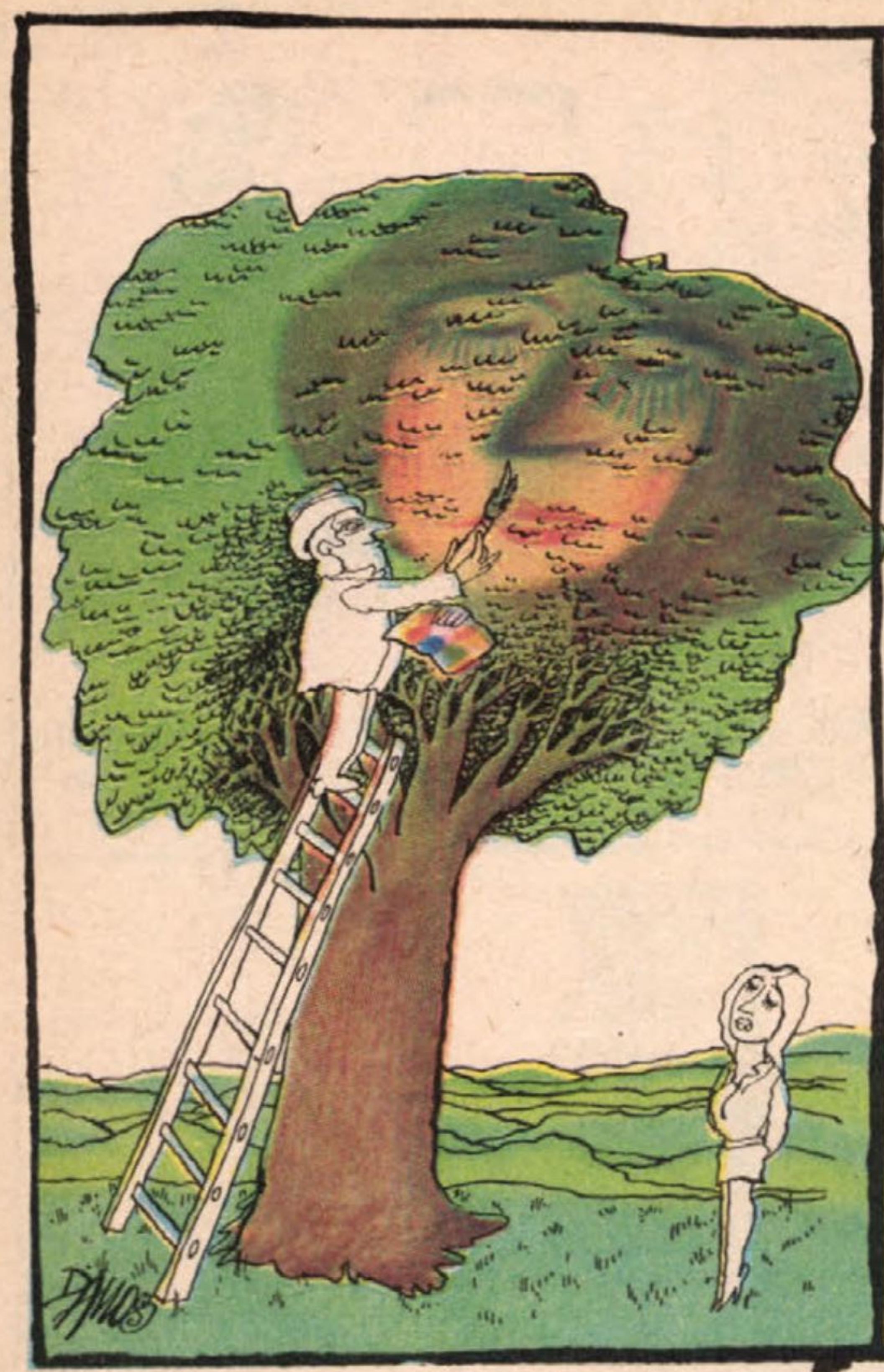

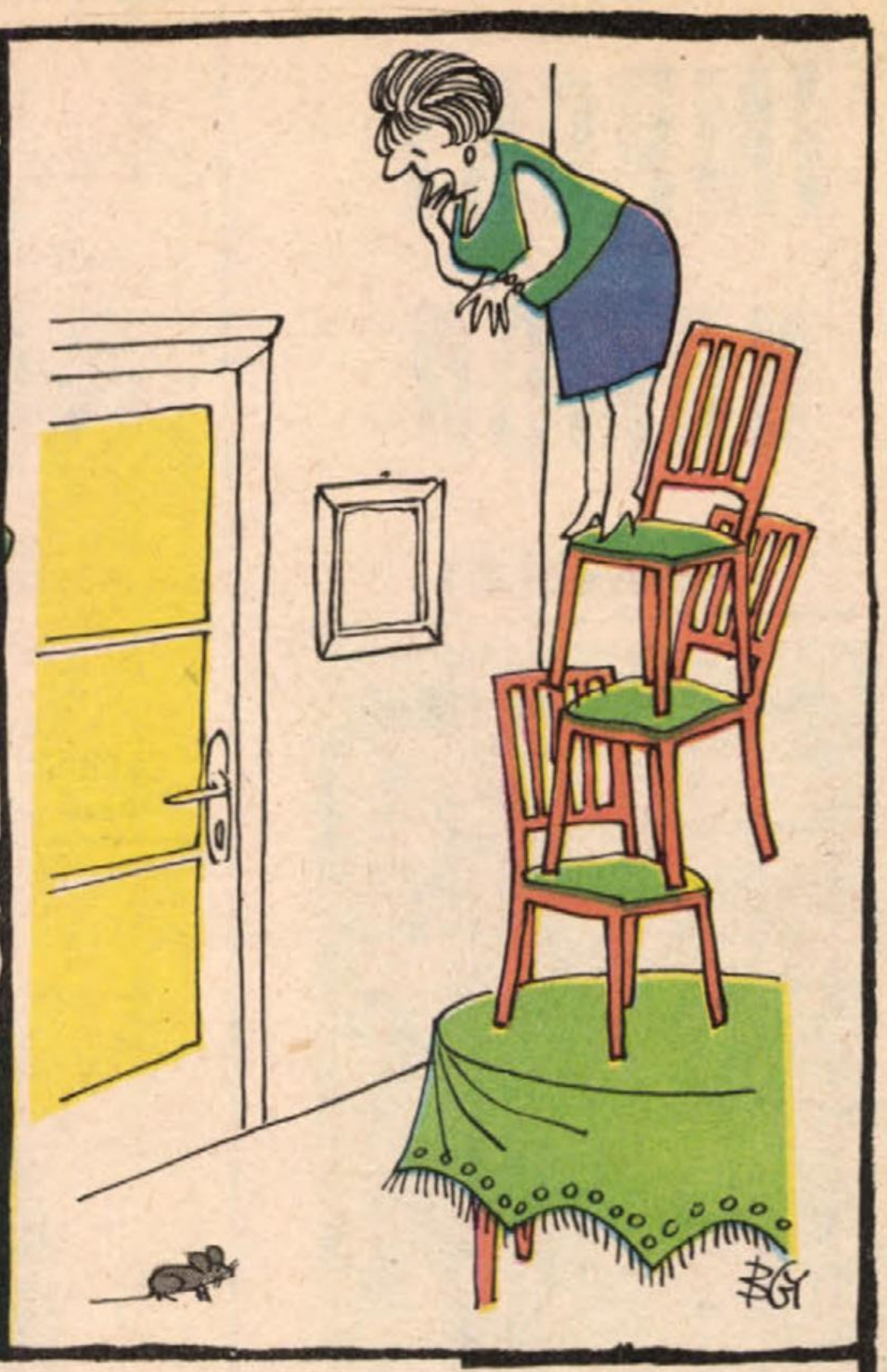

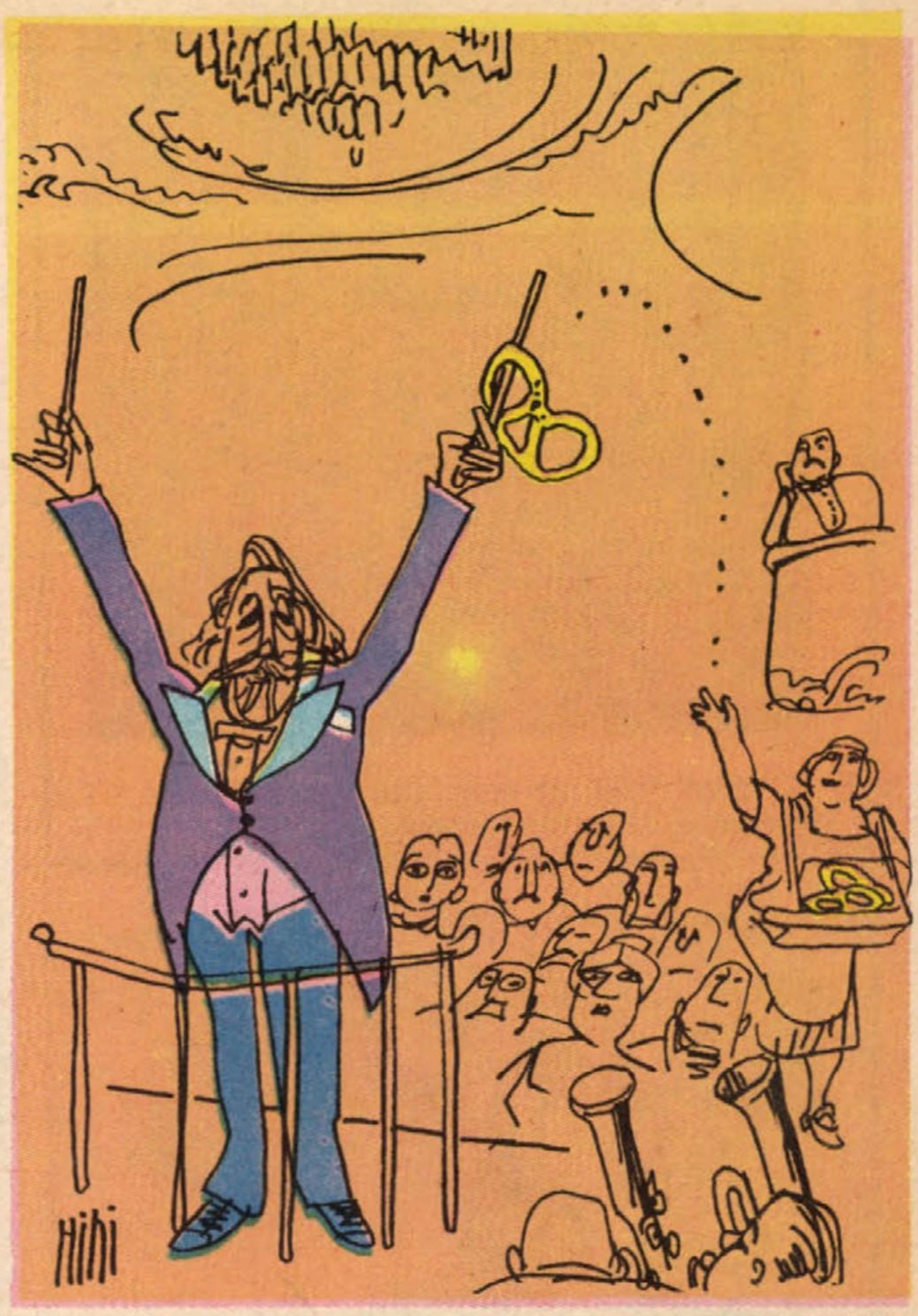

BRAVÚR

DALLOS
BRENNER
HEGEDŰS
TÓT
BALÁZS-PIRI
VÁRNAI
FÜLÖP

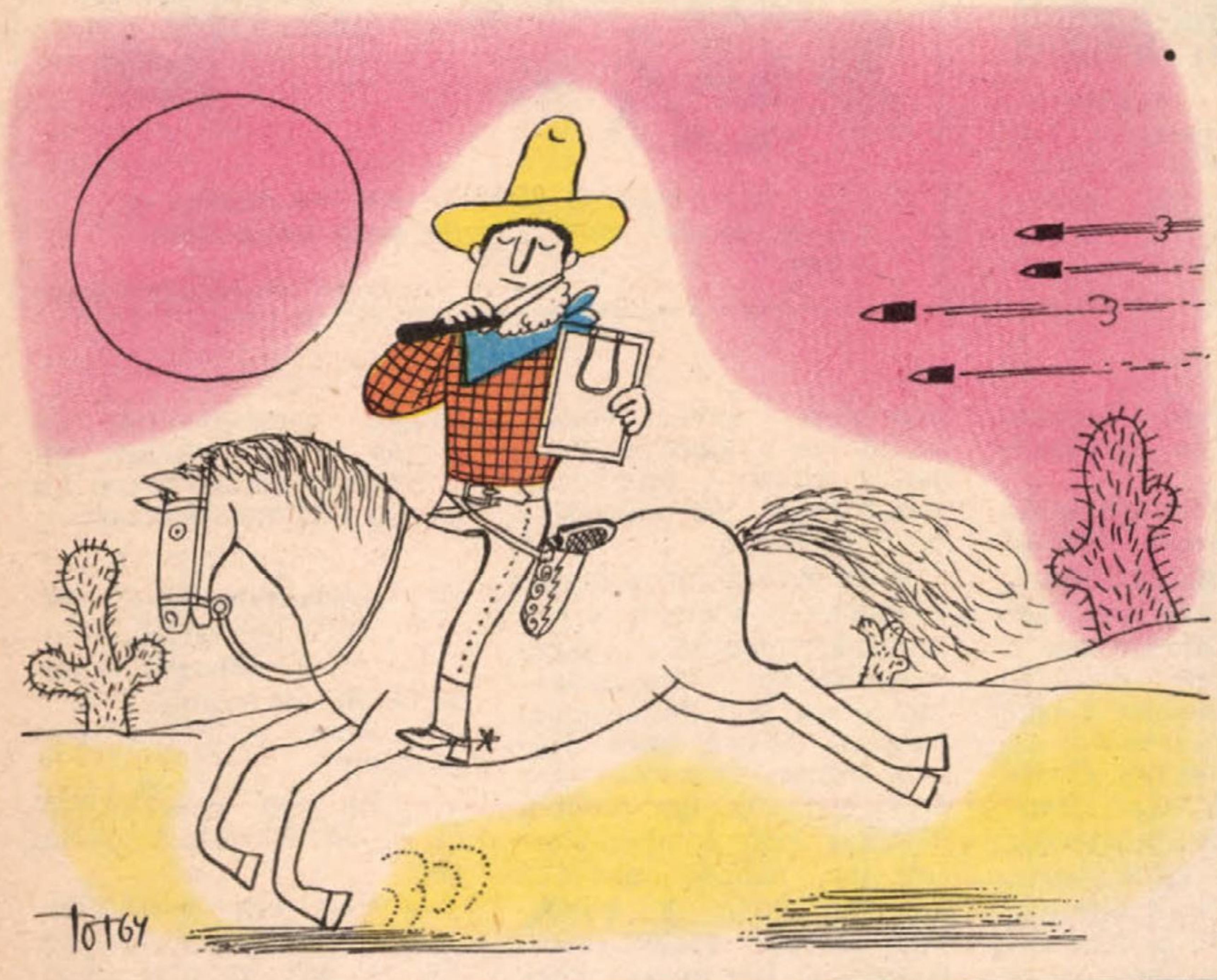

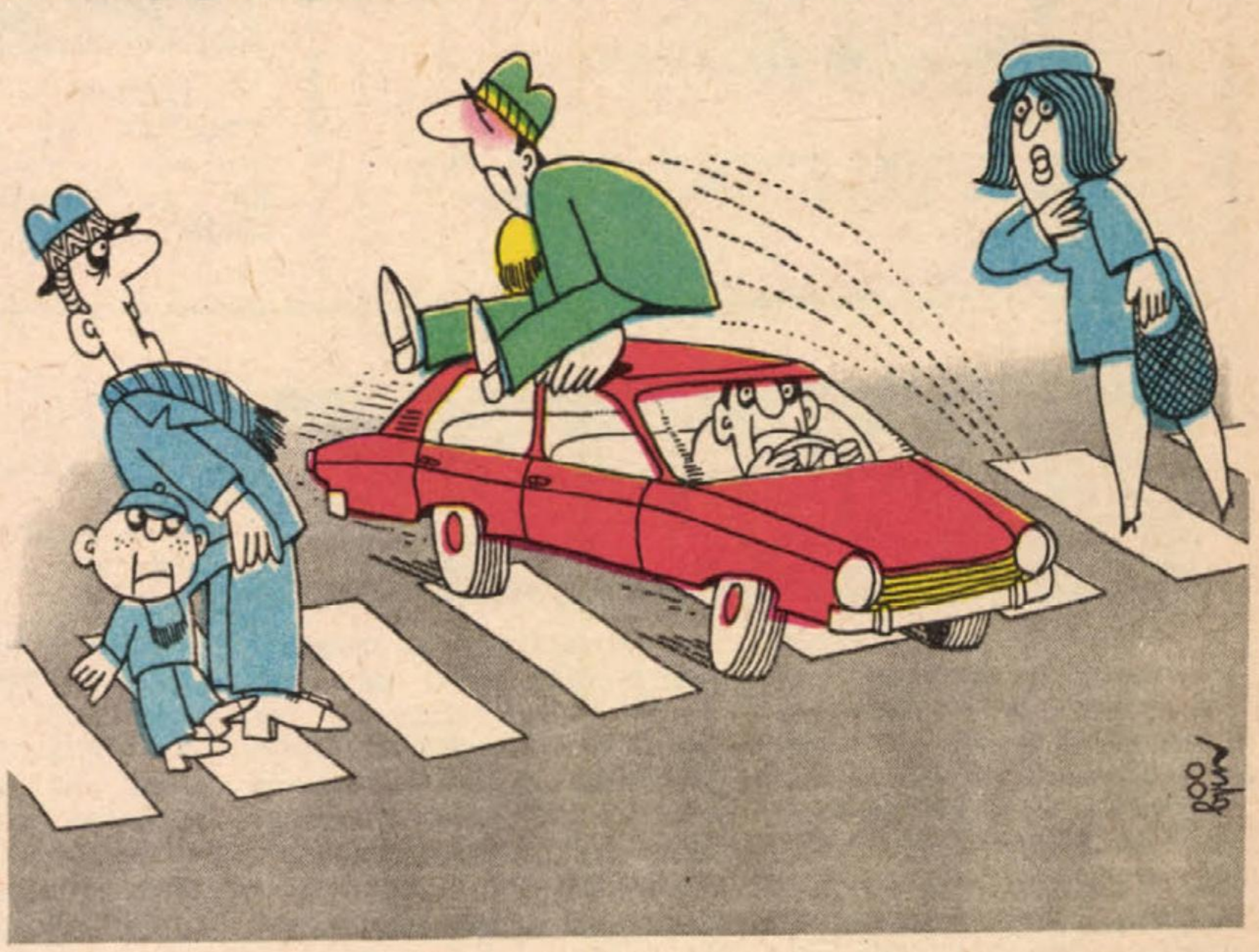

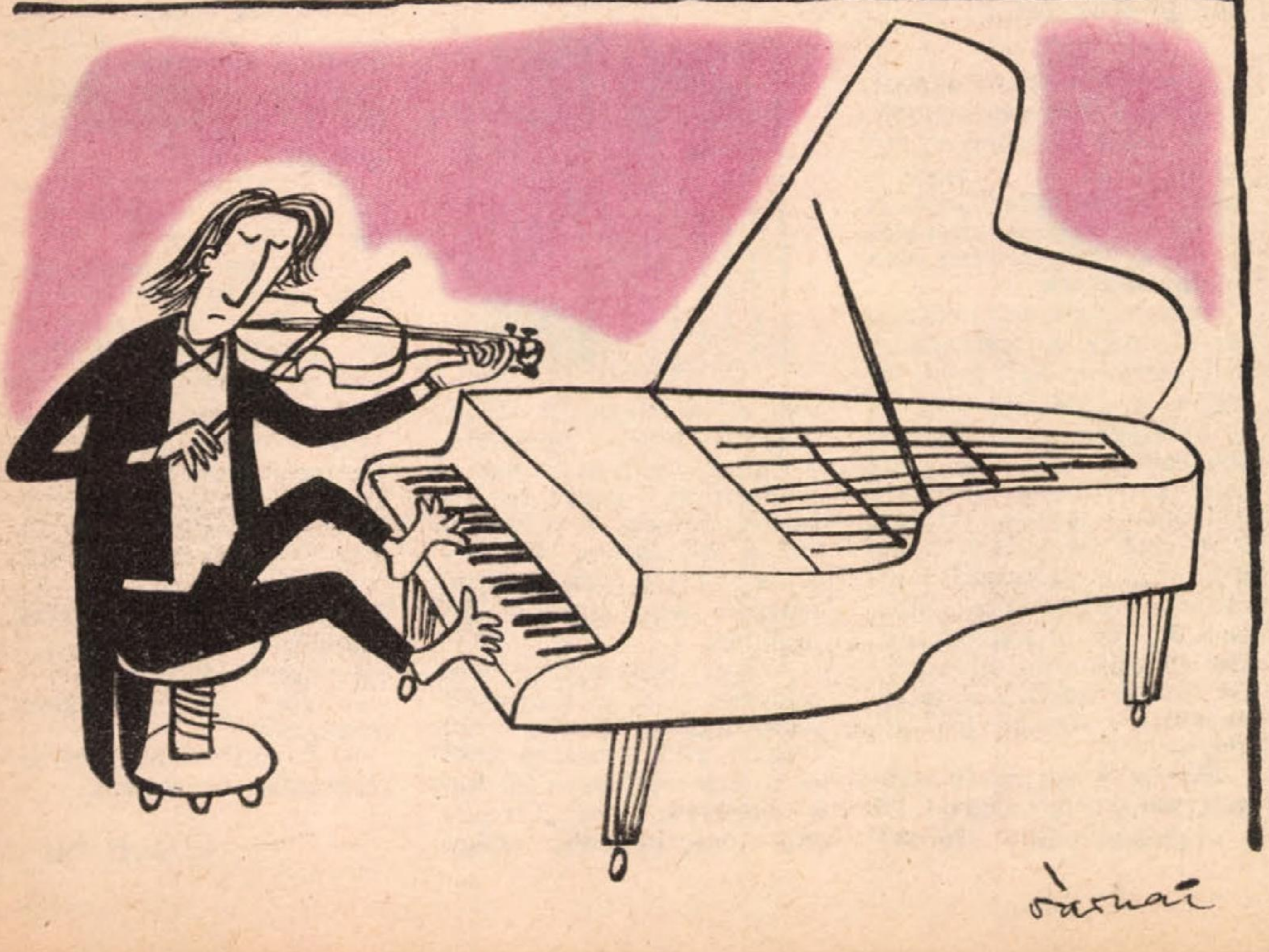

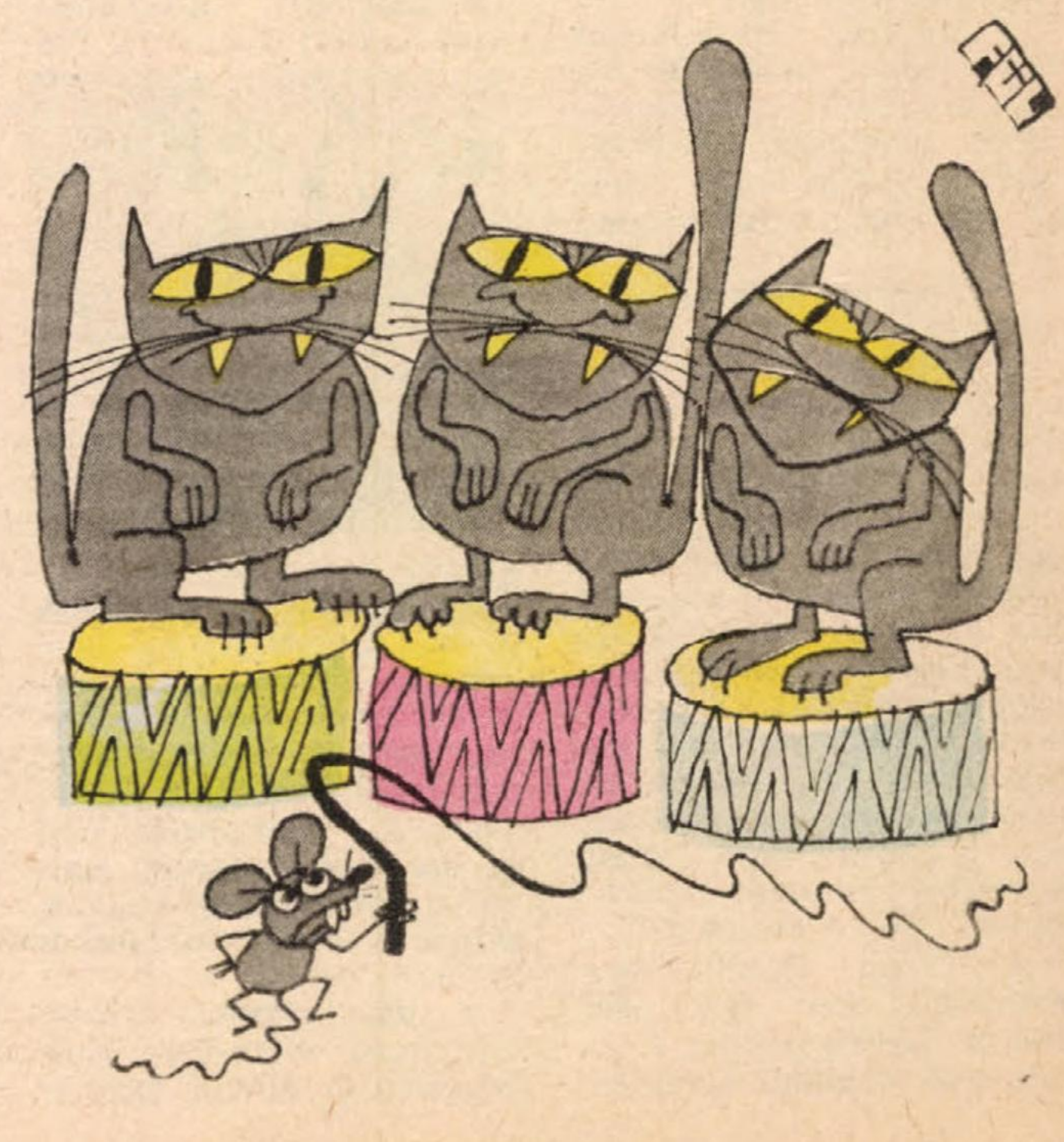

IMPORT HUMOR

(ANGLIA)

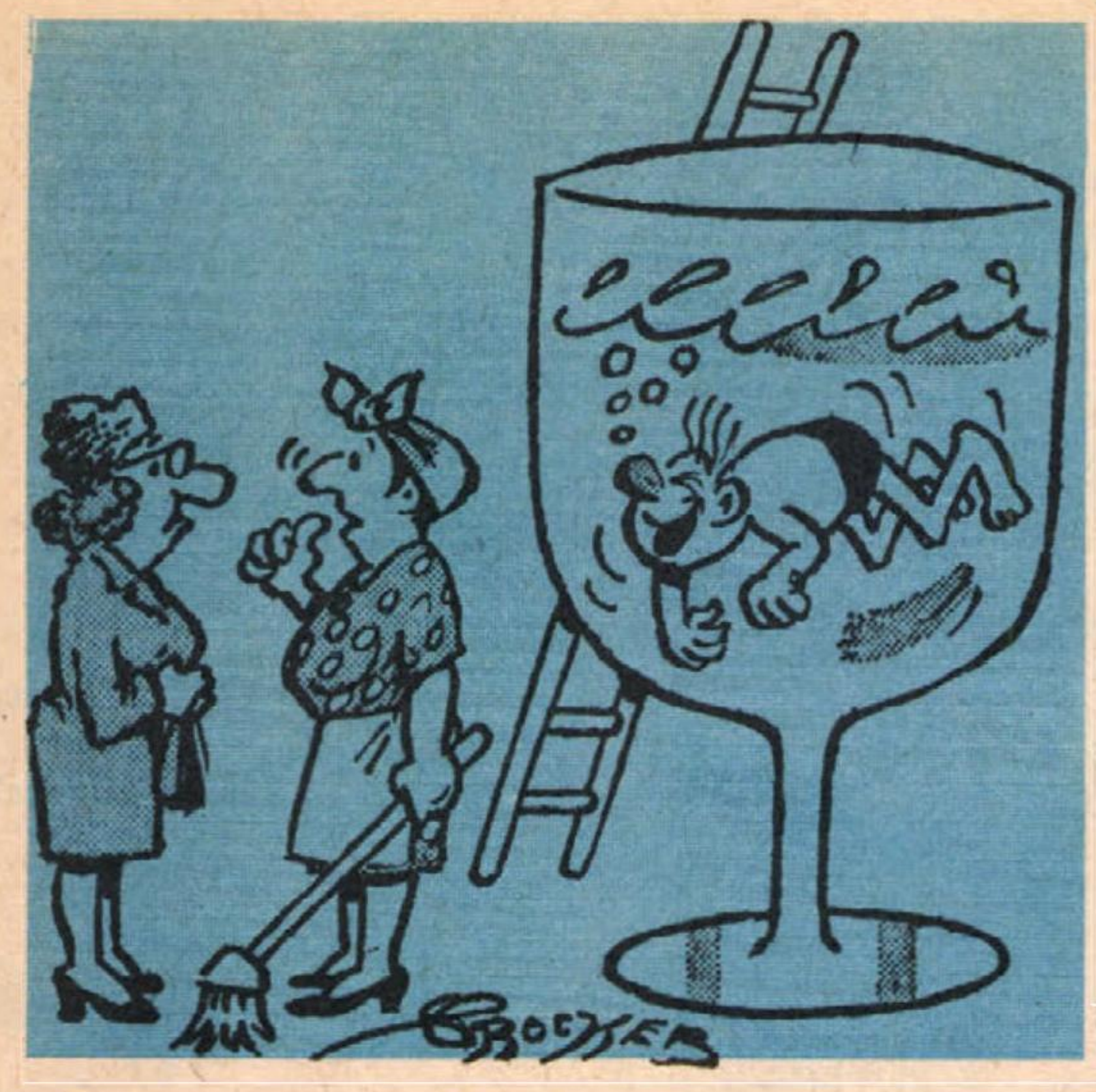

– Tudod, Kate, az orvos csak egy italt engedélyezett a férjemnek naponta . . .

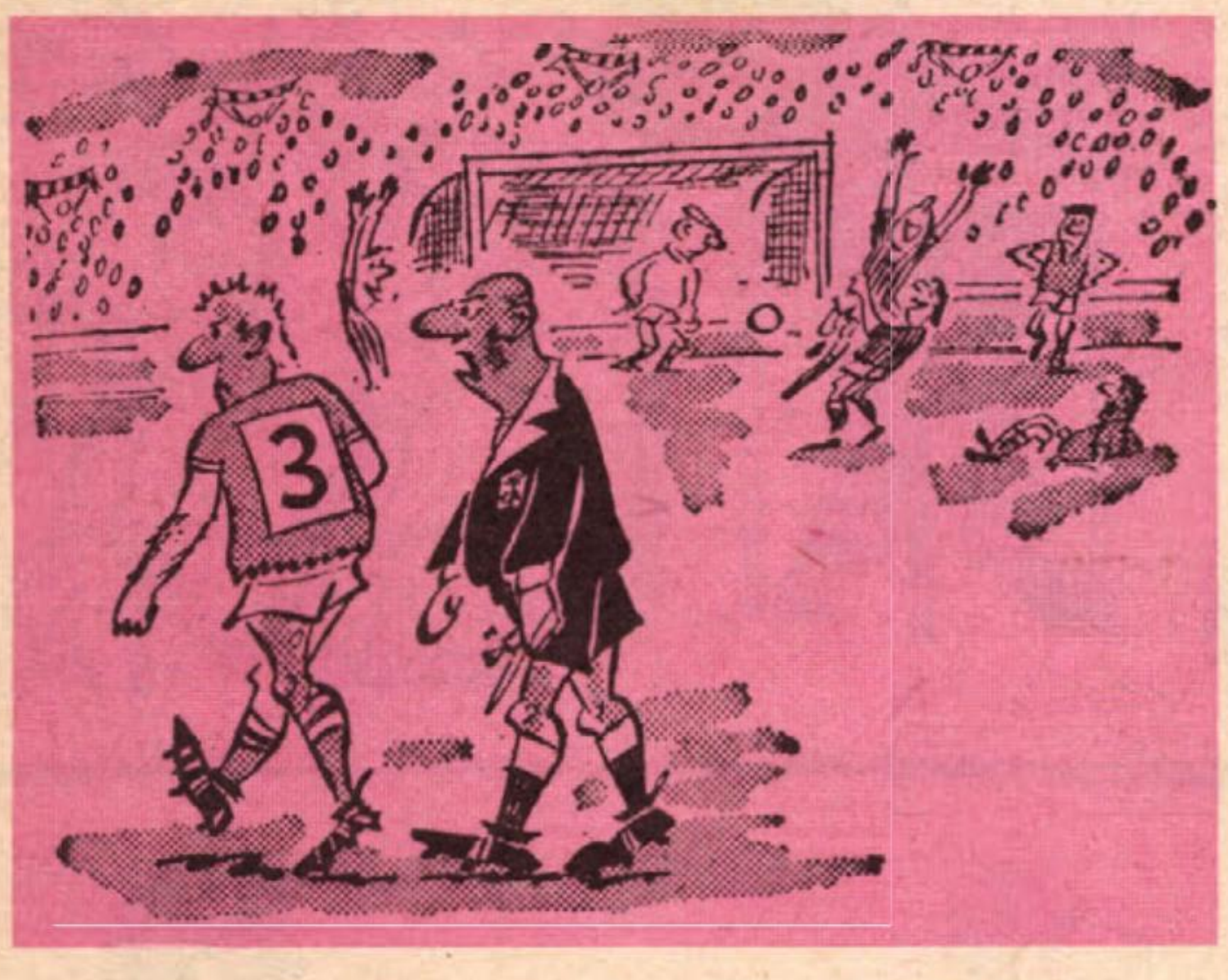

– És ne merészelje nekem azt mondani, hogy szemüveget a bírónak! . . . Maga . . . maga . . . nyolcas . . .

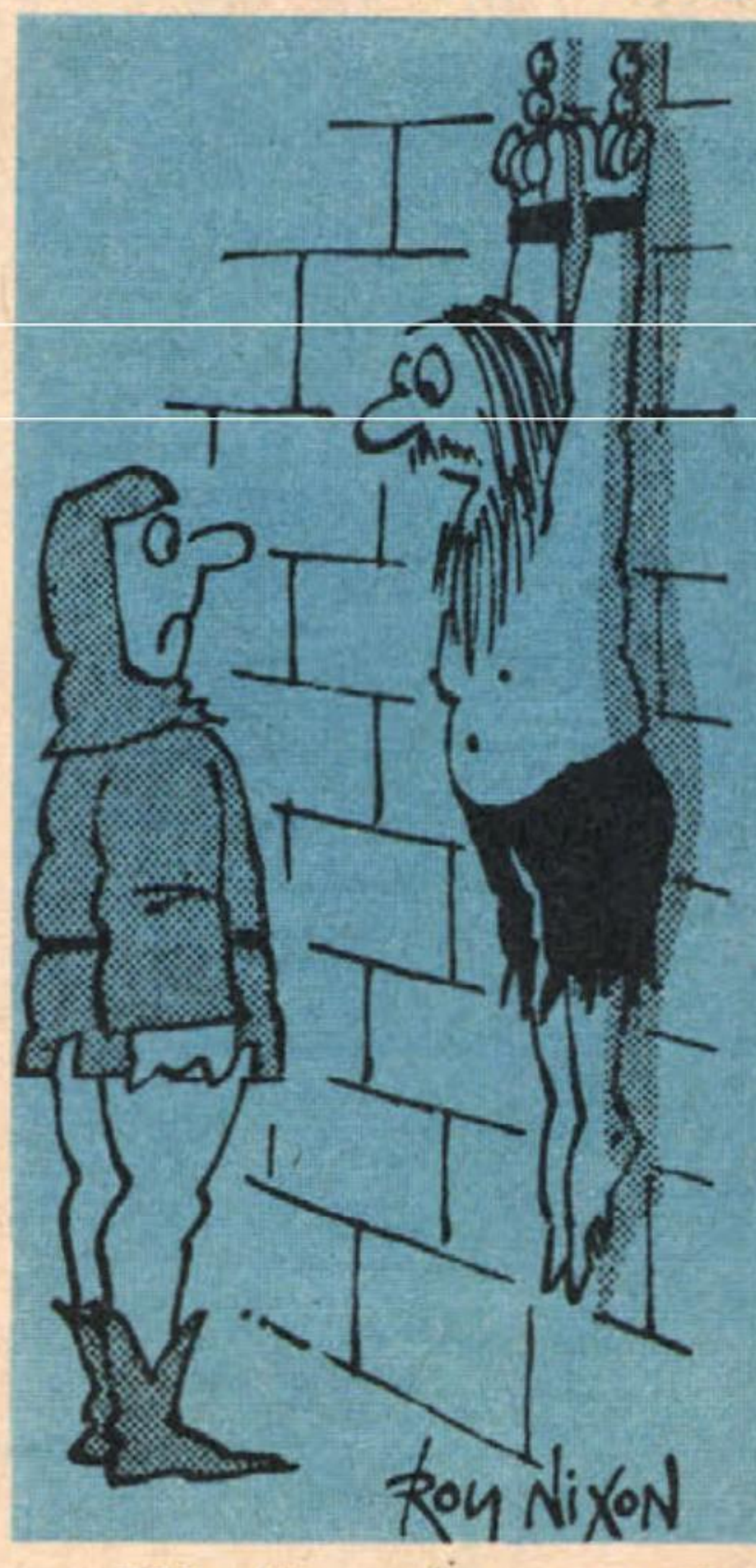

– Főfoglár úr, szeretném megkérni egy szívességre: ha lesz egy kis szabad ideje, küldjön be hozzám egy pedikűröst . . .

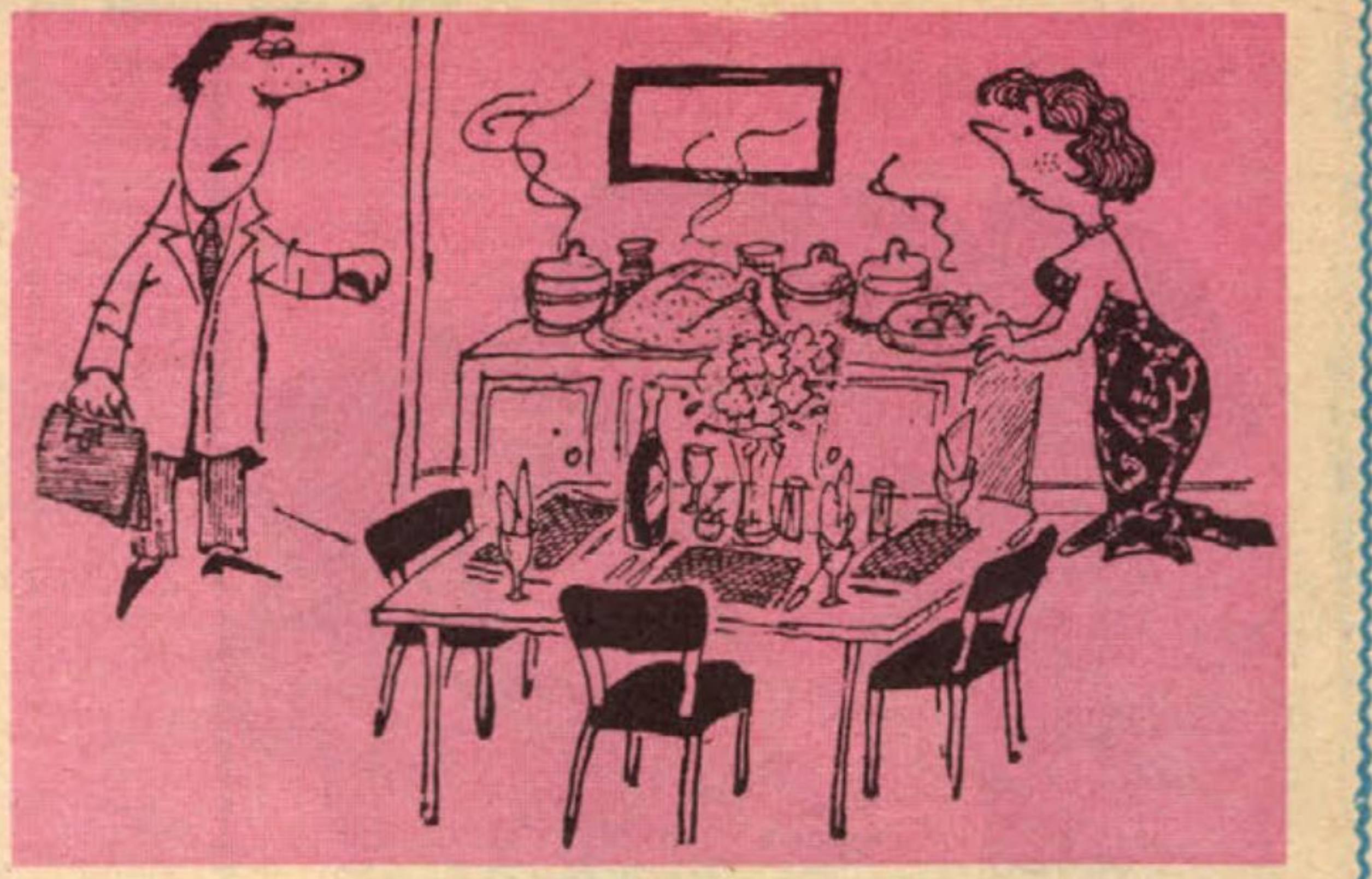

– Bocsáss meg, drágám, tévedtem reggel: nem Smithék jönnek hozzánk vacsorázni, mi megyünk hozzájuk . . .

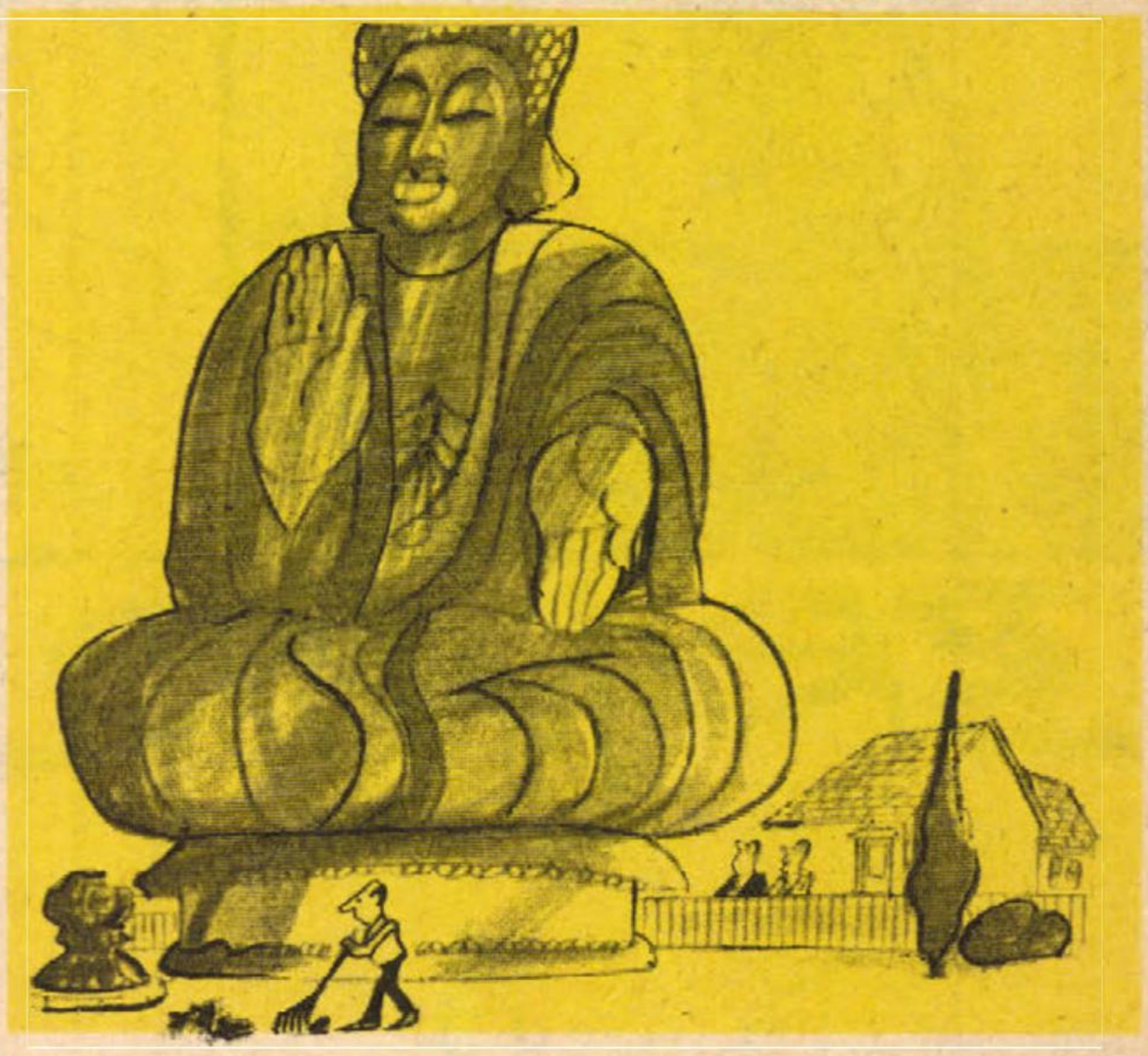

– A szomszédról valóban nem mondhatjuk el, hogy giccses kertitörpét helyezett el a kertjében . . .

Kutyanyelv

Rémülten veszem észre, hogy elmúltak az ünnepek és nem kerestem fel senkit — rövid beszélgetésre — azok közül, akik szolgálatban voltak, és akikkel az újságíró, ha egy kicsit is ad magára, feltétlenül elbeszélget. Tüstént pótolom ezt a mulasztást, ismert riportalanyaimmal:

A tűzoltó. Harminchat éves, izmos, simára borotvált arcú férfi, bajusza középen gondosan kettéválasztva: Azám Lajos. Egyike azoknak, akik minden évben . . .

— Hogyan töltötte? — kérdem.

— Különösen a karácsony volt nehéz — emlékezik mosolyogva. — Első nap a húgoméknoz mentünk, ott három gyerek van, minálunk kettő, képzelheti! Másnap a sógorom jött hozzánk ebédre, utána felkerekedtünk és leszaladtunk a mamához, Diópusztára, tudja, van egy kis Skodánk. Én voltam az egyetlen, aki nem ihattam egy kortyot sem, mint ügyeletes családi sofőr. Dehát ilyen a szolgálat!

Az orvos. Ötödik éve mentőzik, két éve nős: Vehik András doktor. Kérdésemre fáradtan legyint:

— A szilveszter nagyon mozgalmas volt az idén. Fiatal házas vagyok, hát nem tiltakozhattam: talpon töltöttem az egész éjszakát és mentem lakásról lakásra. Amit feleségem megszervezett, az három szilveszterre is sok lett volna: tévénézés éjfélig, Széprágiéknál, aztán futás a „Búsmagyar” Étterembe, ahol asztalt foglaltak Ragályék. Hajnalban korhelyleves otthon, de Verőceiék is megsértődnek, ha nem nézünk át hozzájuk legalább egy pohár pezsgőre. Az elmúlt szilveszteren rohamkocsin voltam, mindössze két lábtörésem volt és egy máj-ruptúrám, hajnalig. Dehát fiatal vagyok, akinek a nehezebb részt is vállalni kell . . .

A gyógyszerész. Szőke, teltkarcsú, vakítóan fehér köpenyben: doktor Ottmár Lenke, a Szent Balzsam Gyógyszertár fő gyógyszerésze:

— A karácsony nagyszerű volt — meséli csillogó szemmel. — Mi tartottunk ügyeletet és két nap, két éjjel ki sem mozdultam a patikából. Volt egy jó könyvem, és nekem a legnagyobb szórakozásom az olvasás, hát nagyon élveztem ezt a két napos csendet. Sajnos, Szilveszterkor nem voltunk ügyeletesek, de nem panaszkodhatom. Az ember végül is nem halászhat ki magának minden jó beosztást.

*

Számosan vagyunk, akik telefonra várakozunk, nekik mesélem el, mit találtam én ki a telefonhiány enyhítésére. Olyanok alkalmazhatják, akiknél *legalább a szomszédban* van telefonkészülék.

Persze nem azt találtam én ki, hogy a szomszéddal jó viszonyban kell lenni, és akkor a szomszéd áthívja a feleségemet a telefonhívásomra. Ez nem lenne találmány, és a szomszéd különben sincsen otthon, késő este megy csak haza. Ellenben a szomszéd telefonja a vékony közfal mellett áll, és a telefoncsengés áthallik a mi lakásunkba. Ebből adódik a találmányom, tessék jól figyelni:

Hívom a szomszéd számát, amit a feleségem hall a lakásunkban. Hármat csengetek, aztán visszaakasztom a kagylót. Ez a jelzés üzenet a feleségemnek, hogy én vagyok a hívó, figyeljen!

Most másodszor is hívom a szomszéd számát, a búgások-kicsengések száma meghatározott közleményeket jelent: két búgás: nem megyek délben haza. Három búgás: vacsorára sem érek haza, és így tovább. Minden reggel megalkotjuk az aznapi, aktuális kód-jegyzéket: öt búgás: nem kaptam füstölt marhaszegyet. Hét búgás: meg-

van a mozijegy, öt órára. Tizenhét búgás: Beszéltem Firnájsz Jenővel és abban maradtunk, hogy te fél hétkor bemégy a feleségéért a fodrászhoz, és utánunk jöttök Poldiékhoz, akiket nem tudtunk lemondani.

Ám ez még mindig nem minden! Jön a harmadik jelzéscsoport. Értelme: hol vagyok pillanatnyilag, ahol — fontos esetben — fel tud a feleségem hívni! Két búgás: szerkesztőség. Négy búgás: törzs-kávéház. Öt búgás: X. Y. lakásán stb.

Szegény ember vízzel főz és egyoldalúan távbeszél.

*

Találkoztam Sz.-el, akivel nagyszerűen el tudunk dohogni erről-arról. Máris mondja:

— Ezen a héten sem nyertem.

— Én sem — biztosítom őt —, természetesen ezúttal sem.

— Volt egy osztálytársam — emlékezik azonnal Sz. — aki az első elemi óta mindig nyert! Az elsőben, az iskolai tombolán elvitte a főnyereményt: egy komplett pinpong felszerelést. Én még tombolán sem nyertem, soha!

— Sors bona, nihil aliud! — állapítom meg okosan, Sz. szájíze szerint.

— Ez az én osztálytársam azóta is nyer! — folytatja Sz. égő szemmel. — Tombolán, diákbálon, könyvsorsjegyen. És én soha! Háromszor volt négyese a lottón, nekem meg hármasom sem! Nyert már gépkocsit, míg én a közelében sem voltam! És tudod, hogy mi a legkülönösebb? — kiáltott fel Sz. lázasan. — Mit gondolsz, melyikünk volt életében a boldogabb? Ő, vagy én?

— Nos? — kérdeztem izgatottan.

— Ő volt! — mondta Sz. szomorúan és elment.

Somogyi Pál

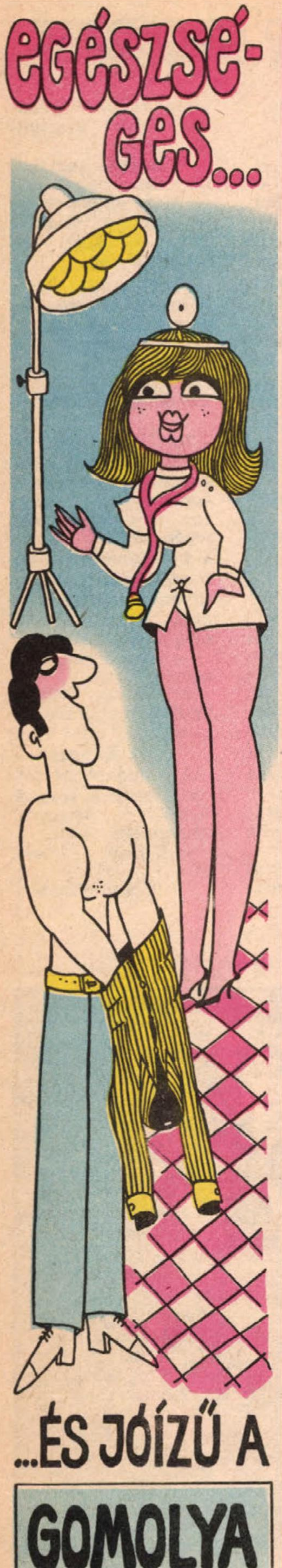
egészséges...
...ÉS JÓÍZŰ A
GOMOLYA
TÚRÓ!

MOST OLCSÓBB!

10 dkg ára 4,40 helyett
3.40 Ft.

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Fakutyázó a Balatonon

(Bozsán felvétele)

Amióta a jegvitorlást ábrázoló kép aláírását megláttuk, egyfolytában mosolygunk. Mint a fakutya.

(Az Esti Hírlapban észlelte Nagy József, egri olvasónk)

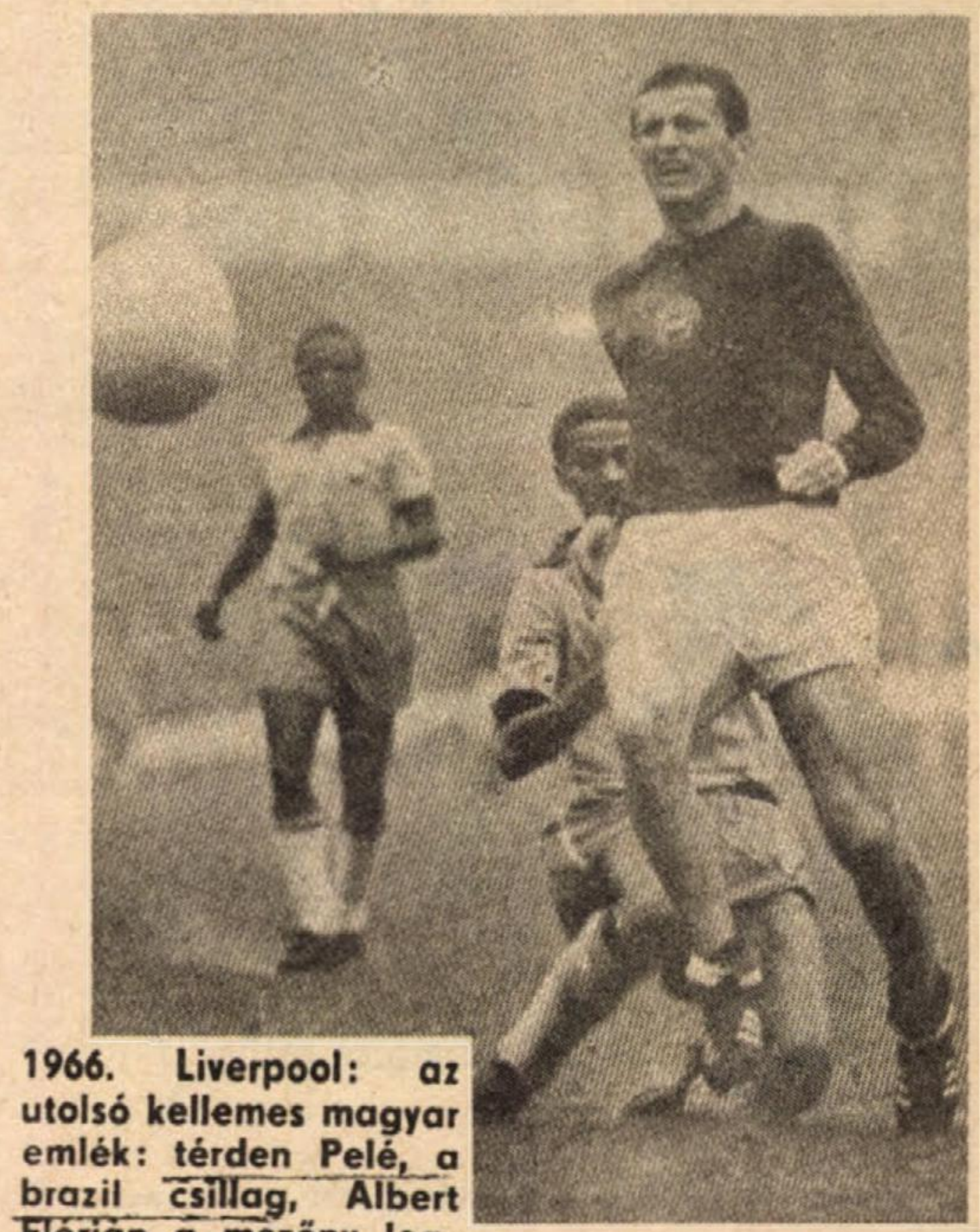

1966. Liverpool: az utolsó kellemes magyar emlék: térden Pelé, a brazil csillag, Albert Flórián a mezőny legjobbja kapura húz.

Ne áltassuk egymást: Pelé nem játszott azon a meccsen. Persze lehet, hogy néha beszaladt egy kicsit letérdelni.

(A Világ Ifjúsága c. lapban észlelte Vass Ferenc)

lalkoztak a forgalomban levő hazai gyártmányú áruk minőségével kapcsolatos feladatokkal. Megállapításaik szerint az iparnak és a kereskedelemnek egyaránt érdeke, hogy ne jusson a vásárló hibátlan termékhez. Minderre csak az eddigieknél

Vagy úgy? Hát így már aztán érthető!

(A Petőfi Népe c. lap levelezési rovatából ollózta Daczi Margit, kiskunhalasi olvasónk)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

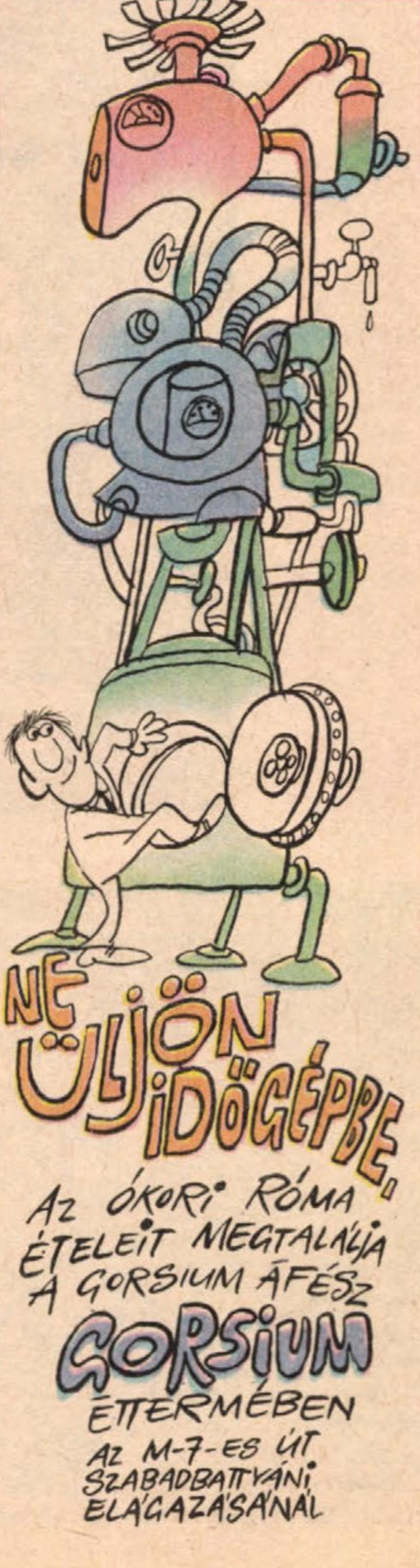
NE ÜLJÖN IDŐGÉPBE,
AZ ÓKORI RÓMA ÉTELEIT MEGTALÁLJA A GORSIUM ÁFÉSZ
GORSIUM
ÉTTERMÉBEN
AZ M-7-ES ÚT SZABADBATTYÁNI ELÁGAZÁSÁNÁL

FOGORVOSHOZ KÉNE MENNI

Dallos Jenő rajzai

KISÉRLET

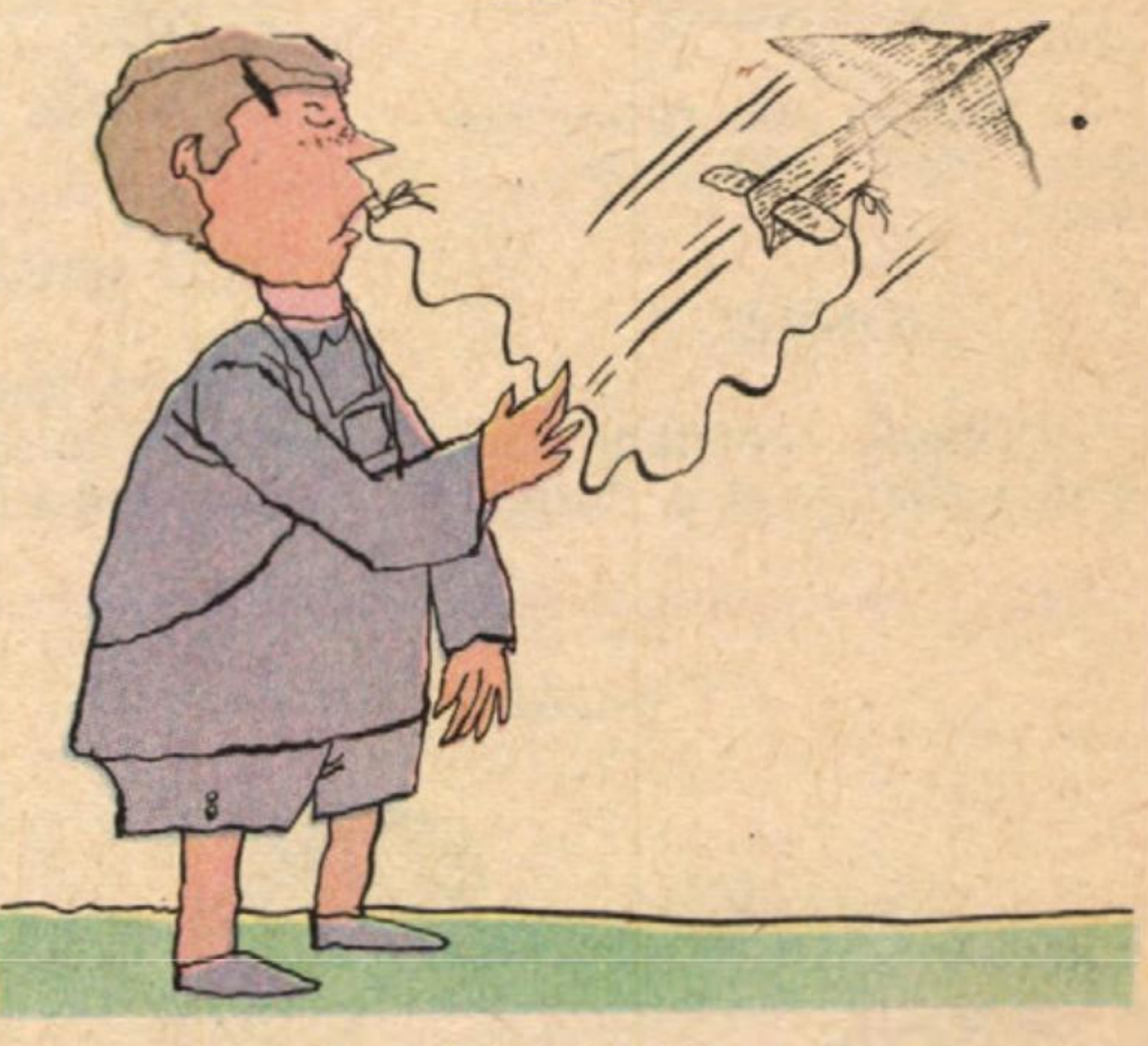

NEHÉZ PÁCIENS

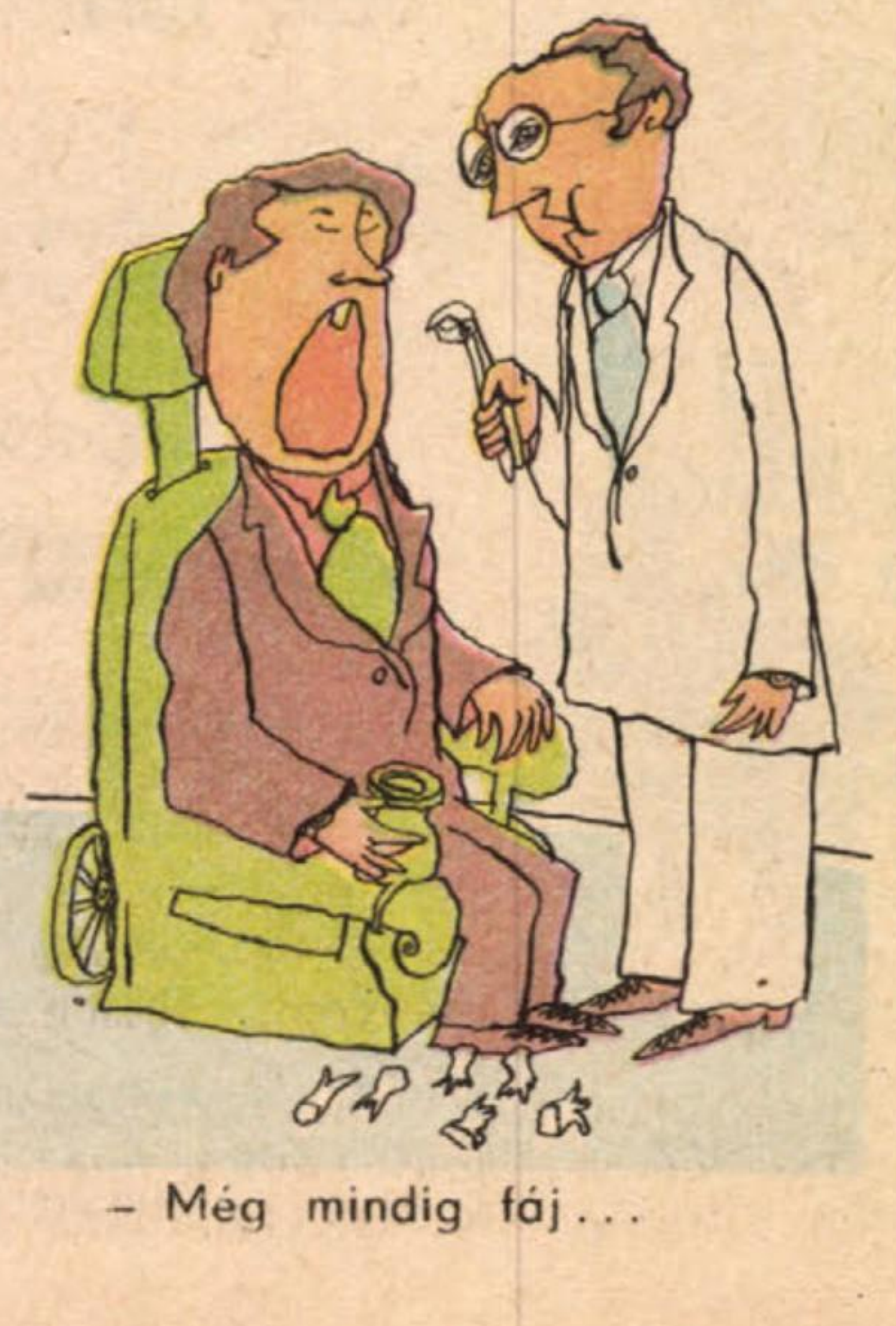

– Még mindig fáj...

GYERMEKFOGORVOS

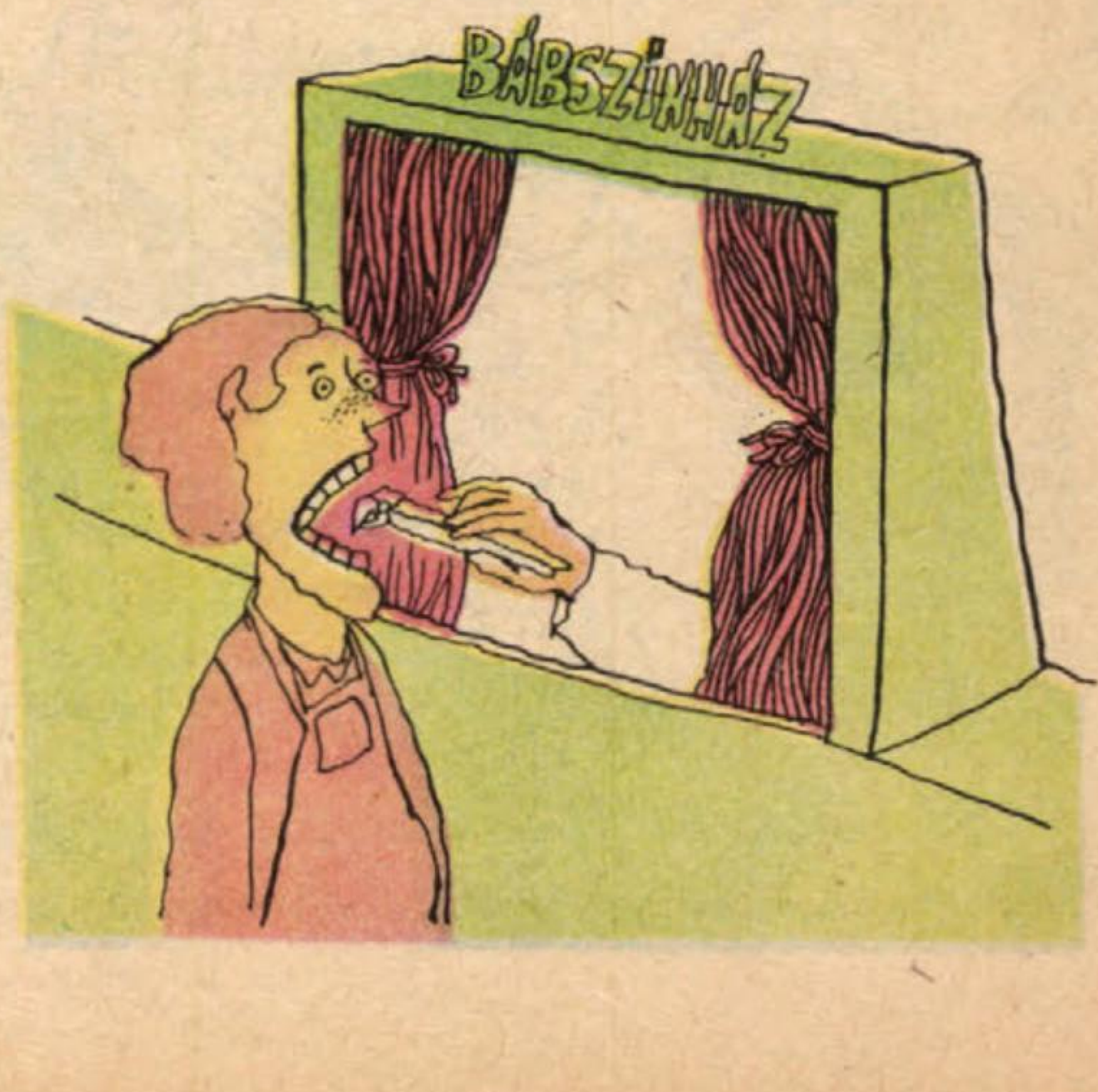
BÁBSZÍNHÁZ

HA MA ÉLNÉNEK EGY ÜZEMBEN

Schwott Lajos rajzai

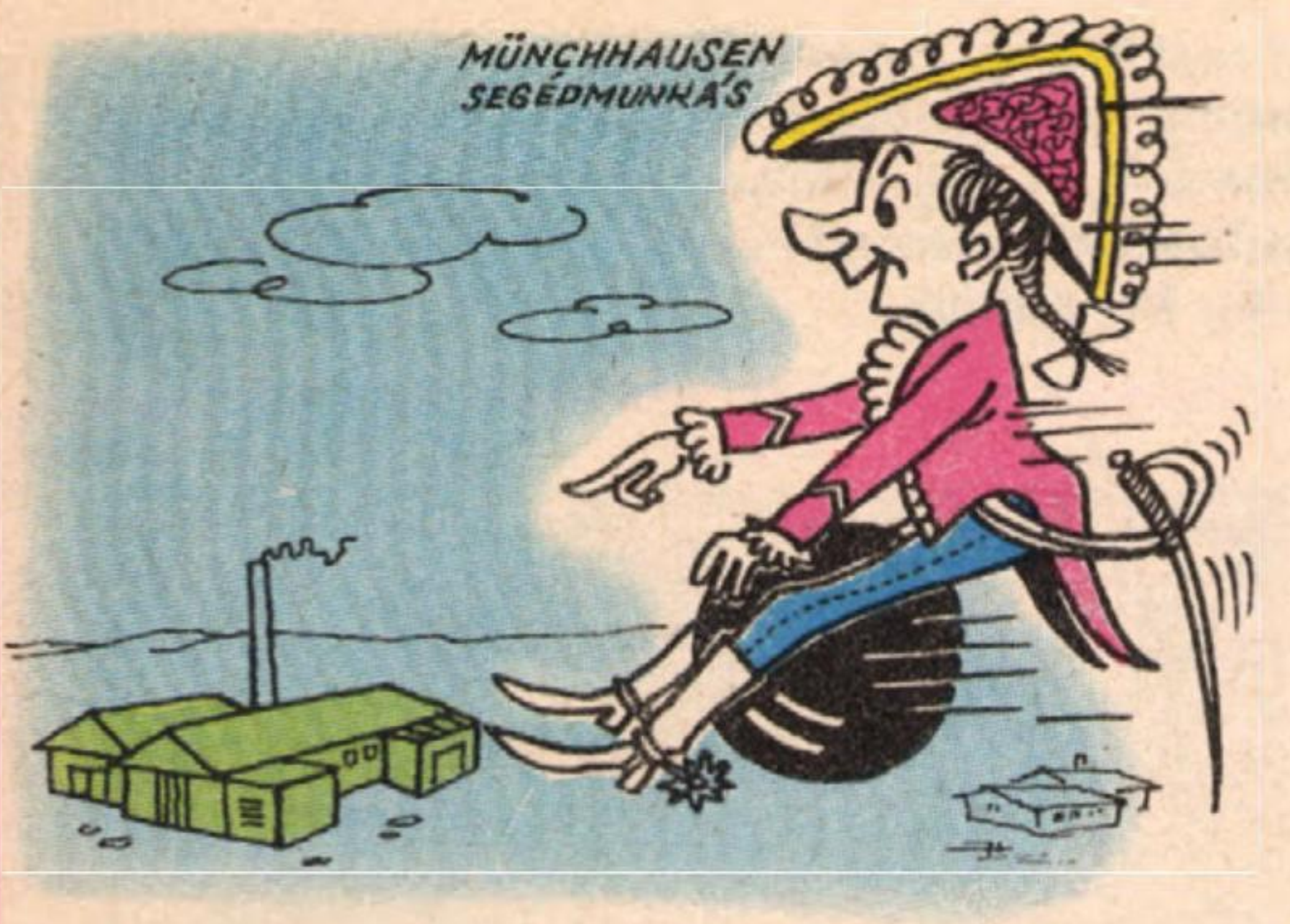

— Ebben az uzemben még nem voltam!...

EGYETLEN CÉLPONT

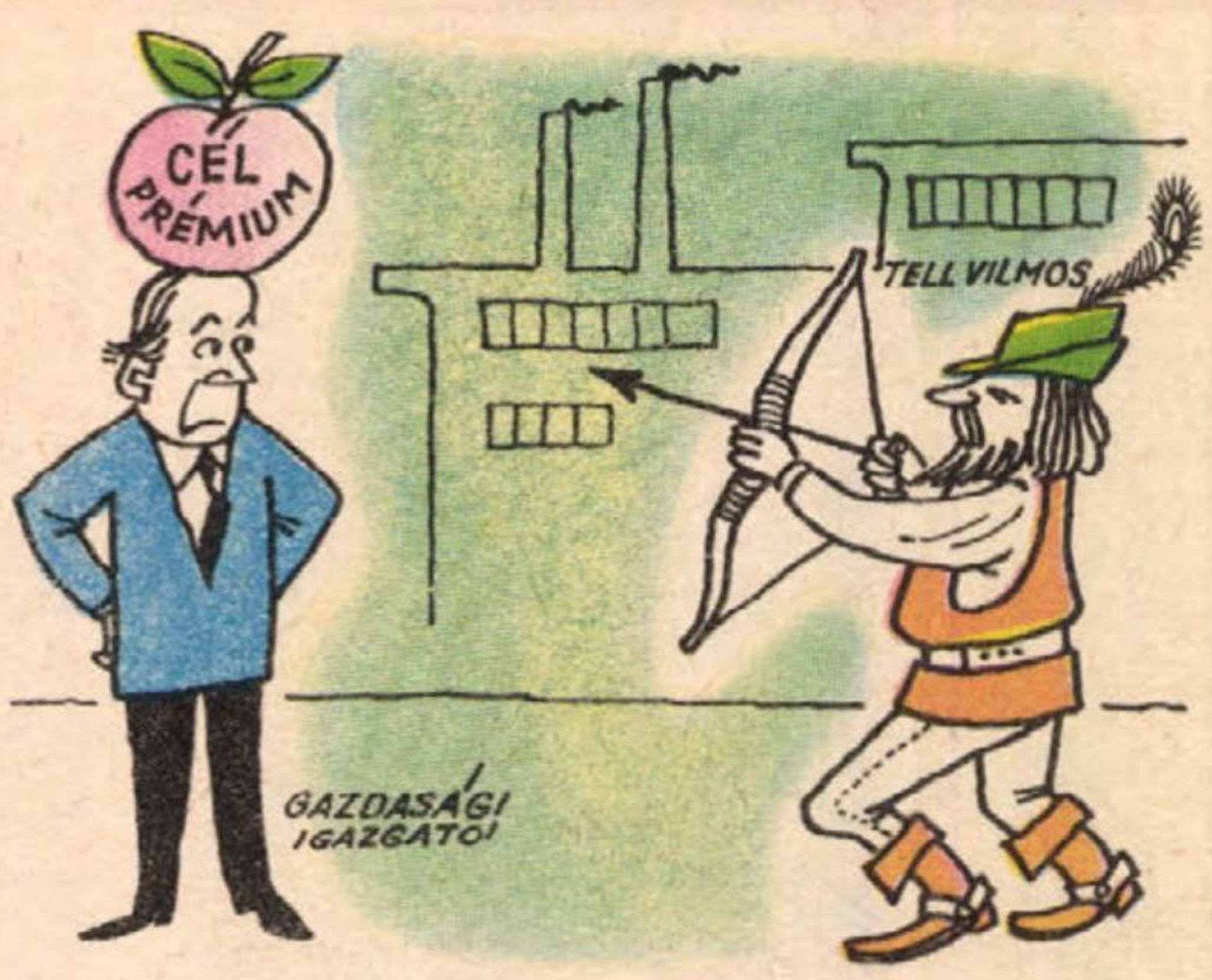

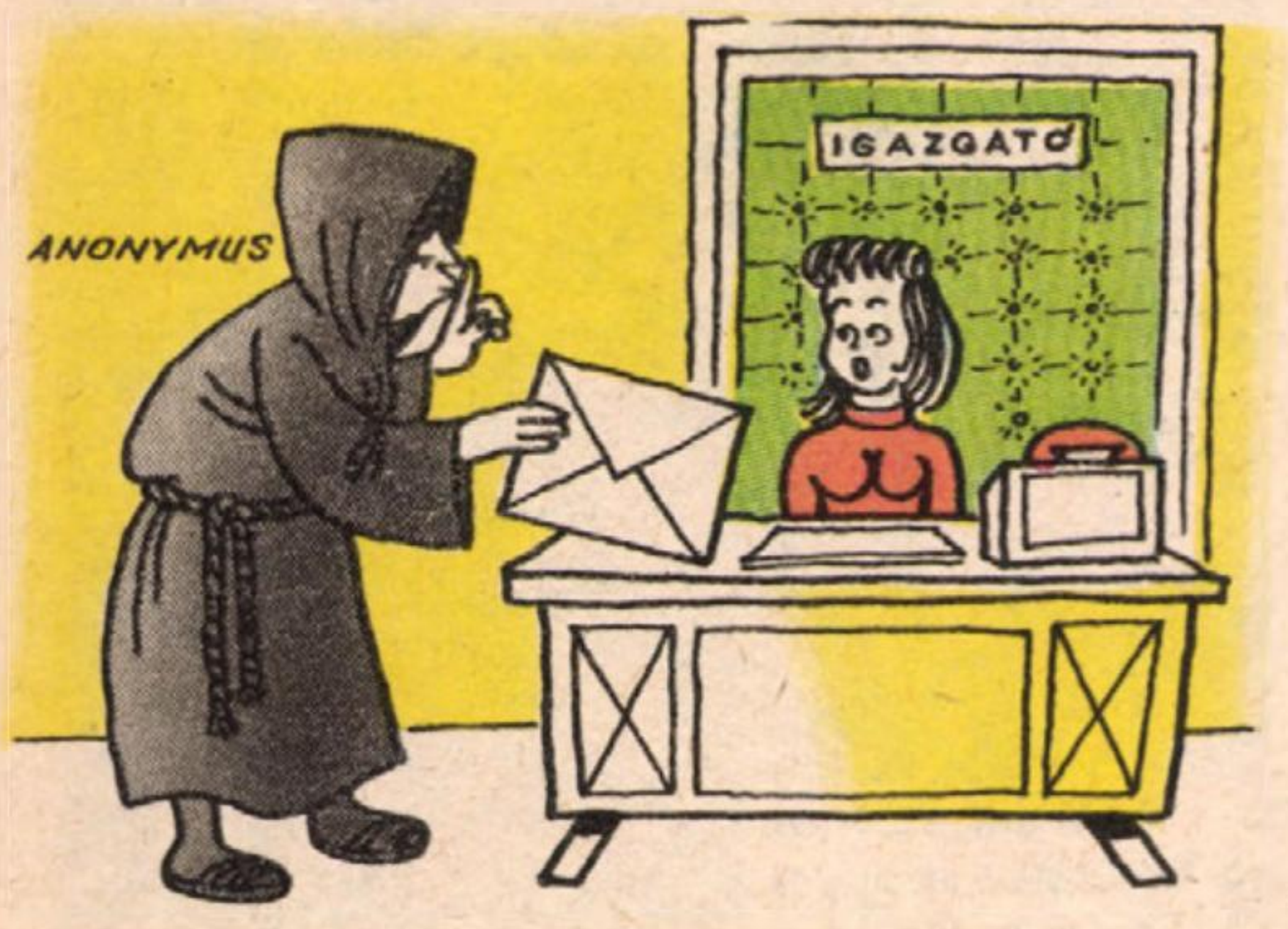

— Bizalmas! Kérem az igazgató saját kezébe adni...

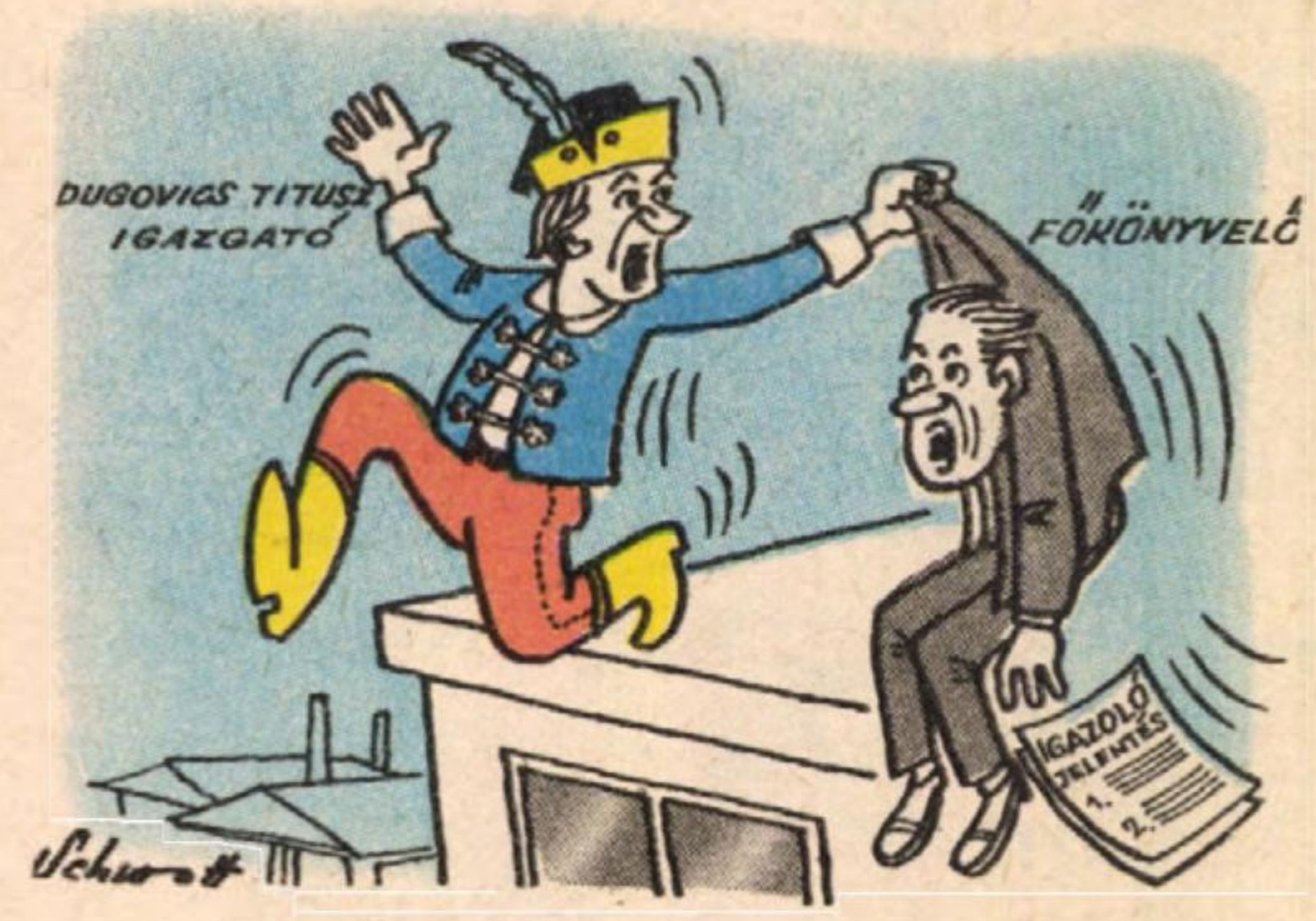

— A lemaradásért maga a felelős!

ELLESETT PÁRBESZÉDEK

SZEMLÉLETI KÉRDÉS

A Trefort-kert rácsos kapuján két kuncogó diáklány fordul ki nagy lendülettel, s egyikük majd föllöki az arra ballagó aktatáskás fiatalembert. A lány a koccanás után ijedten hőköl vissza, szájához kapja kezét, hogy elfojtsa újra kipukkadó nevetését. Aztán nagynehezen kinyögi:

— Jaj, elnézést kérek!

A fiatalember megrovón végigméri:

— Én pedig odanézést!

INTELEM

Korán sötétülő téli délután a végtelenbe nyúló Kerepesi úton egy tizenéves fiú odalép a magábamélyedten sétáló kucsmás férfihoz és igen tisztességtudó hangon megkérdi:

— Nem tudná megmondani véletlenül, hány óra?

A kucsmás bólint s miközben bal csuklóján roppant gonddal föltűri kesztyűjét:

— Hogyne tudnám. De nem véletlenül! — Majd alapos szemlét tart a mutatókon: — Négy óra huszonhárom. — Visszahajtja kesztyűszárát s nyomatékkal hozzáteszi: — Természetesen ez sem véletlen!

ÍZLÉSKÜLÖNBSÉG

Két fiatal férfi a körút délelőtti forgalmában. Egyikük épp hevesen magyaráz, de a mondat közepén eláll a szava, s a szembejövő irhabundás nőre mered, finoman füttyent s csak aztán sikerül újra megszólalnia:

— Láttad ezt, öregem?

A másik végigmustrálja a sietve elhúzó nőt, vállat von:

— Hm. Elmegy.

A fölfedező szomorúan fordul a tovább sodródó, harangos irhabundás után:

— Sajnos, amarra...

Vidor Miklós

SZILÁNKOK

MAI IDŐK

— Vegye tudomásul, hogy értem harcolni, küzdeni kell! — mondta Éva a fiú lakásán, éjjel kettőkor, az ágyban.

FIGYELMEZTETÉS

Azért, mert X. a művészbejárón át közlekedik, még nem biztos, hogy művész.

FELVÁGÁS

— Nekem már tiltott helyen való építkezésre is telik!

HONVÁGY

— Tessék mondani, hogyan juthatok el a Rottenbiller utcába? — kérdezte valaki Kansas Cityben.

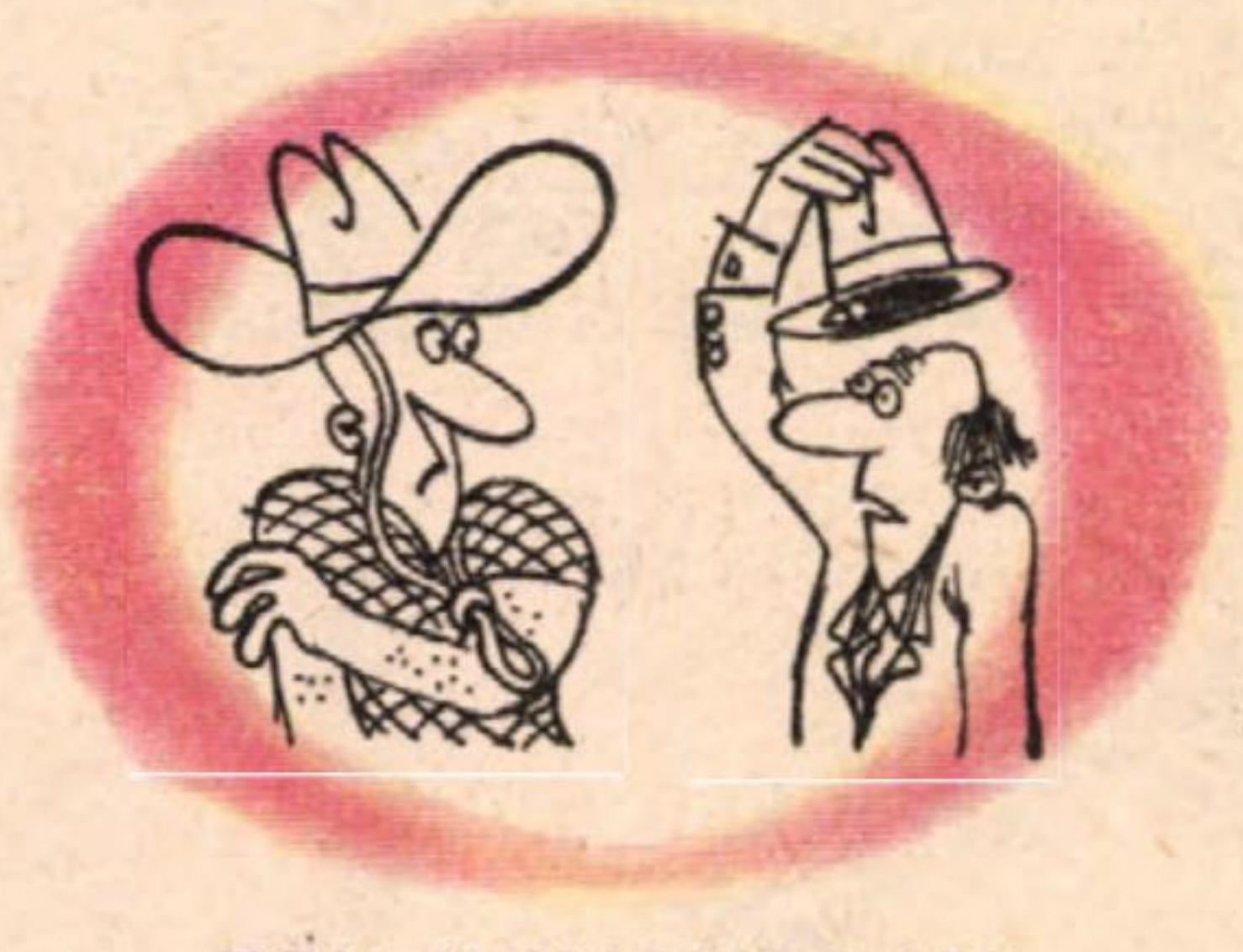

EGY HIVATALBAN

— Most kap egy iktatószámot, három-négy hét múlva érdeklődjék. Akkor megmondjuk, hogy a kérelmét miért utasítottuk el.

REKLÁM

Egy üzlet kirakatában olvastam:

MINDEN HÉTFŐN PONTOSAN MÉRÜNK!

APRÓHIRDETÉS

— Eddig 3476 házassági apróhirdetésre nem válaszoltam. Képzelheti, mennyi bonyodalomtól szabadultam meg!

FOCI

Brahovácz meséli:

— Az elmúlt futballidényben magnóra vettem az összes körkapcsolásos rádióközvetítést. Így aztán a hosszú téli estéken is van min mérgelődnöm.

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

— A mi gyárunk igazgatója, minden héten egyszer, hangosbeszélőn megkérdi: „Hogy van a családja?"

STÍLSZERŰEN

L JOB REKL M
A FÉ Y REK AM!

SZIGORÚ SZÜLŐ

— Én úgy nevelem a kislányomat, amíg nem megy férjhez, minden este nyolc órakor itthon kell lennie. Nem vagyok hajlandó helyette pelenkázni a gyereket...

(galambos)

INGATAG JELLEM

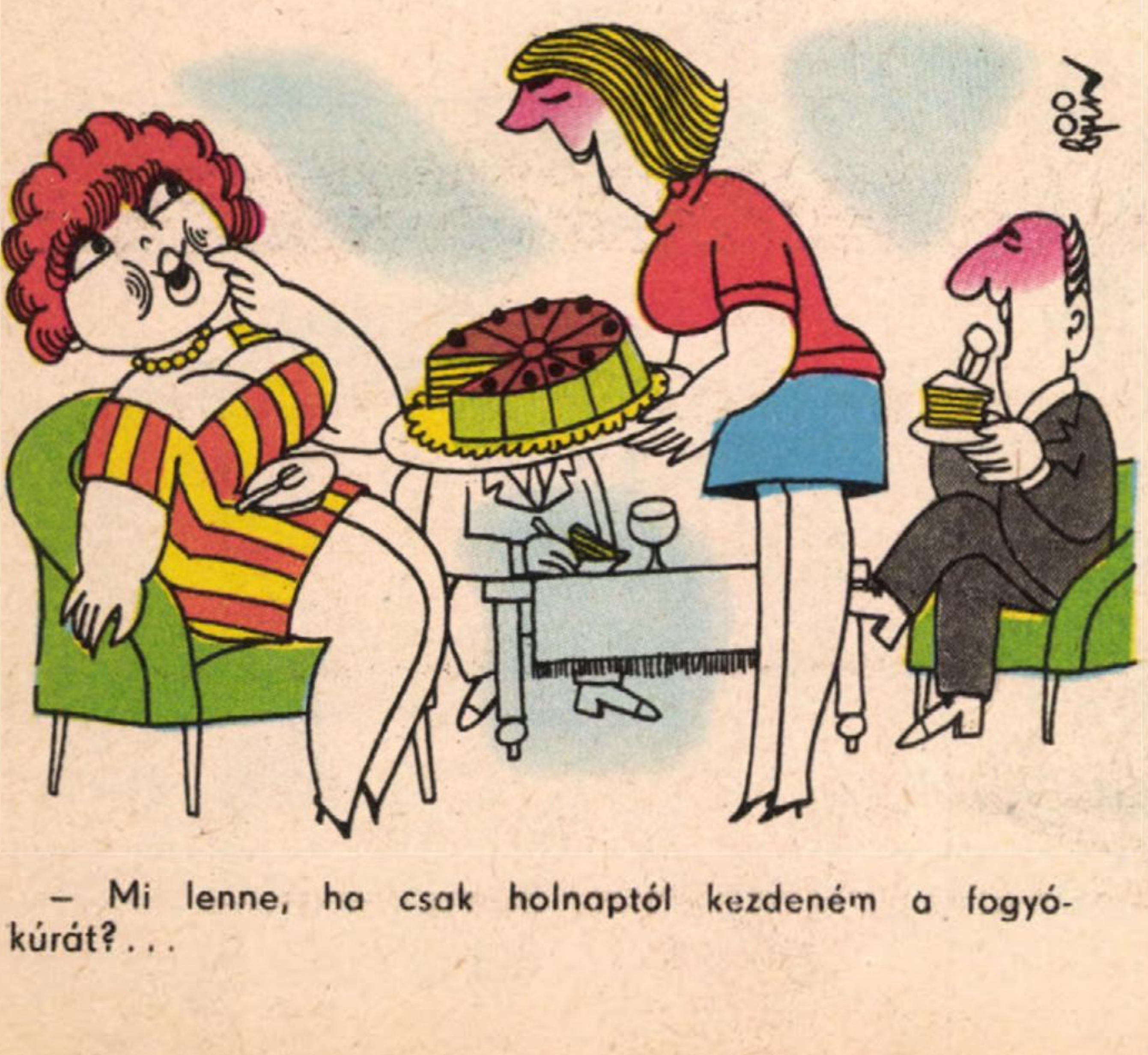

— Mi lenne, ha csak holnaptól kezdeném a fogyókúrát?...

A JÓ FELESÉG

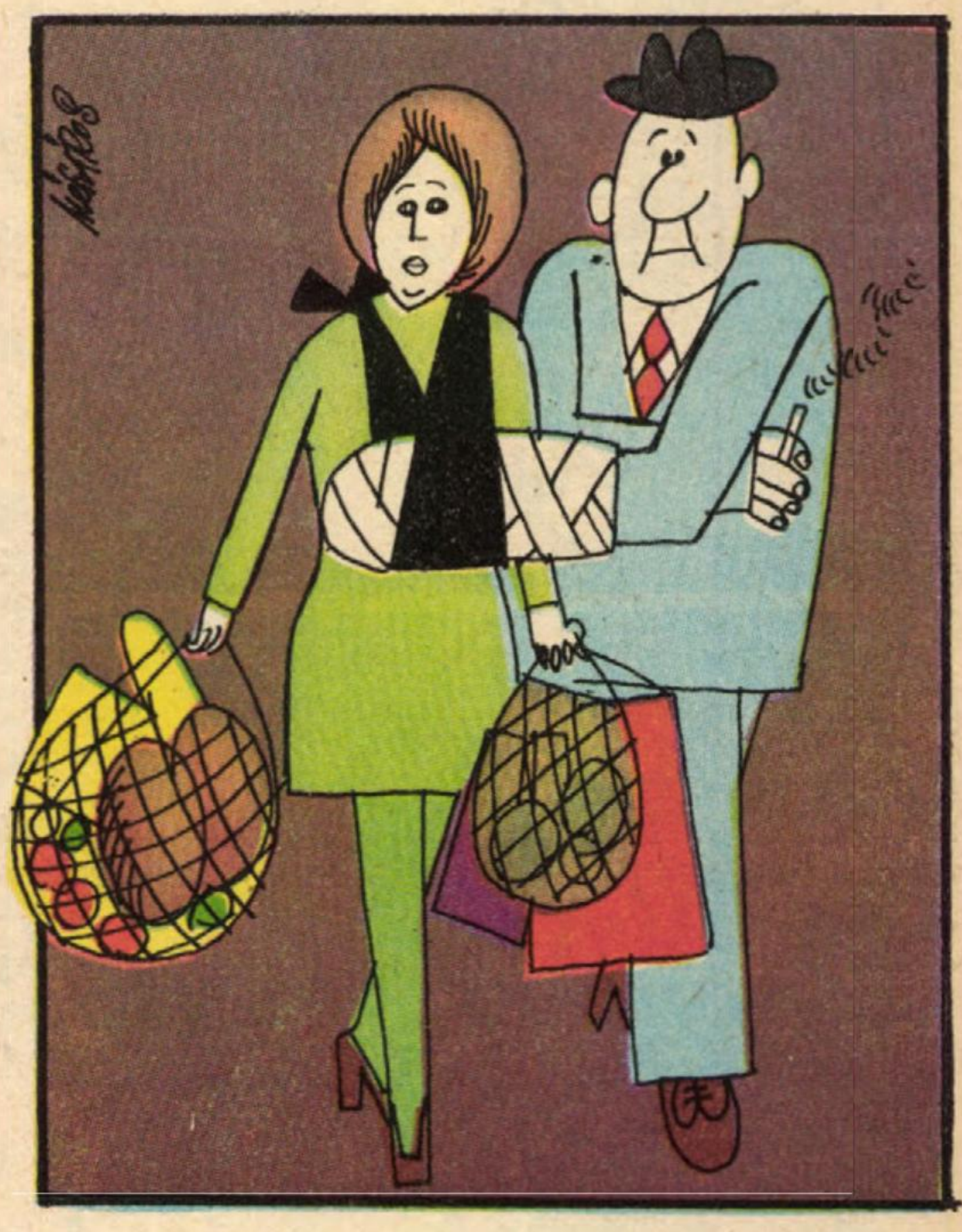

ÖNVÁD

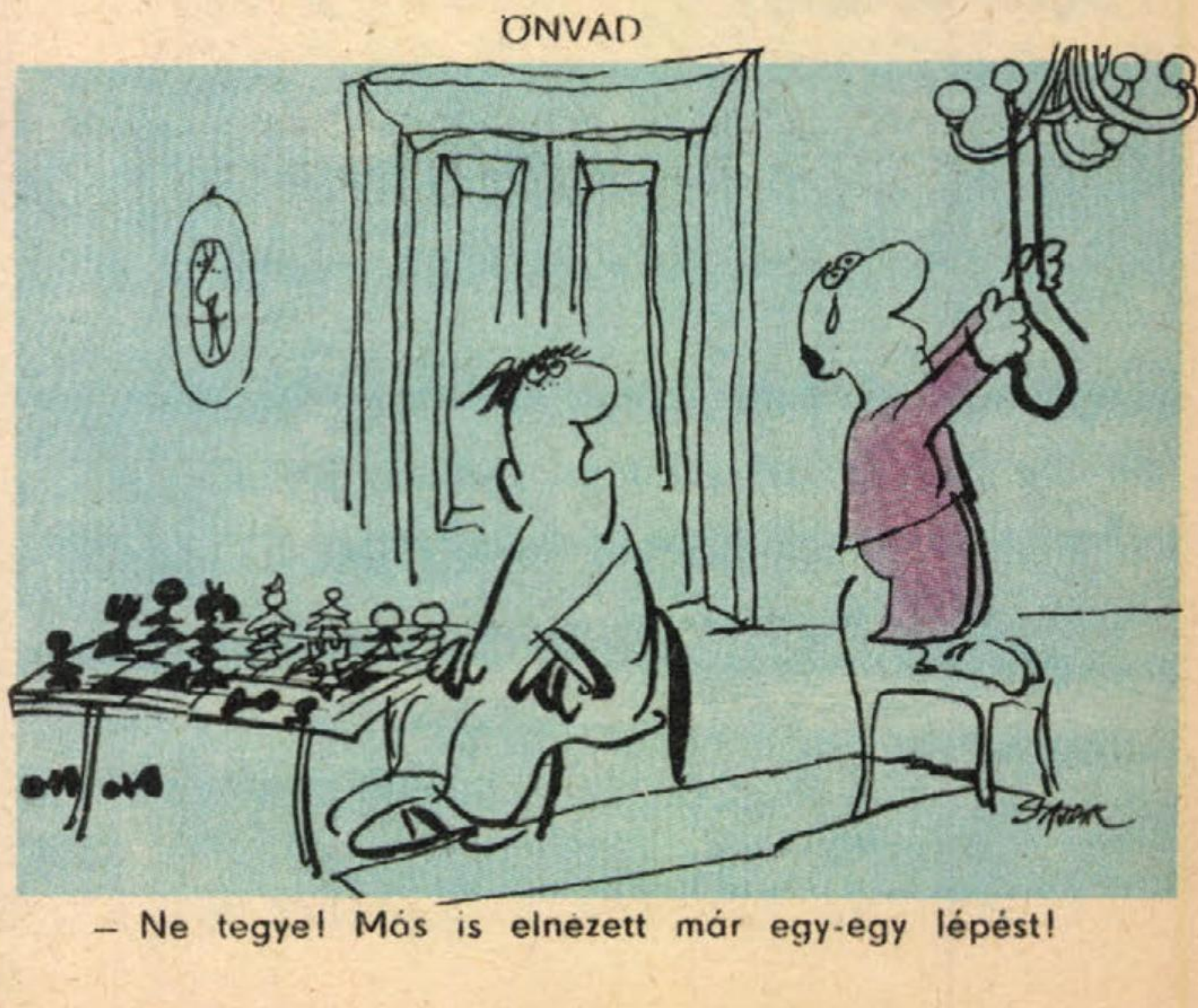

— Ne tegye! Más is elnézett már egy-egy lépést!

MAGÁNY

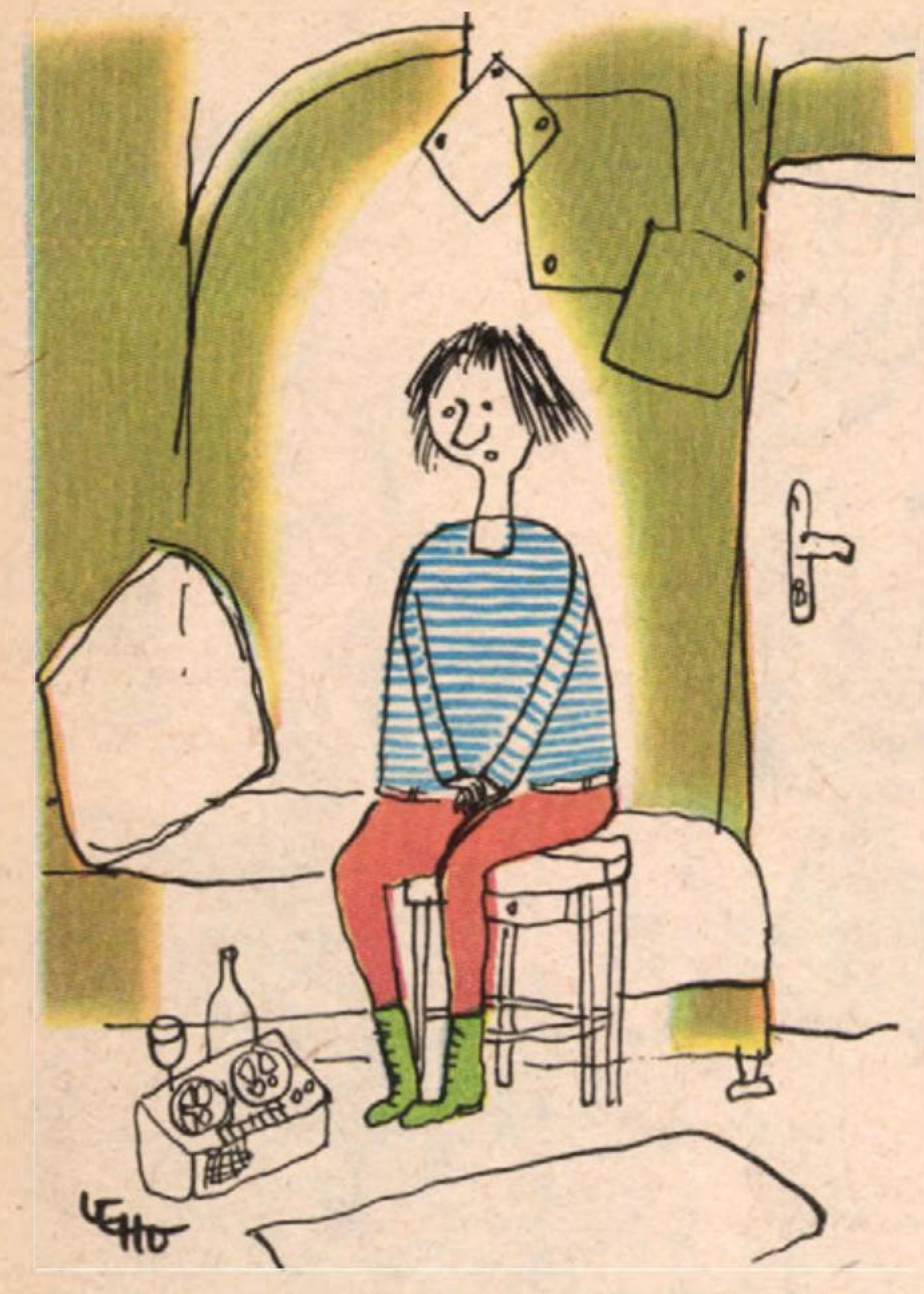

– Ha én nem mennék állandóan pénzt kérni a szüleimhez, talán órák hosszat be se jönnének hozzám.

RÉBUSZ

274. rejtvényünk megfejtése:

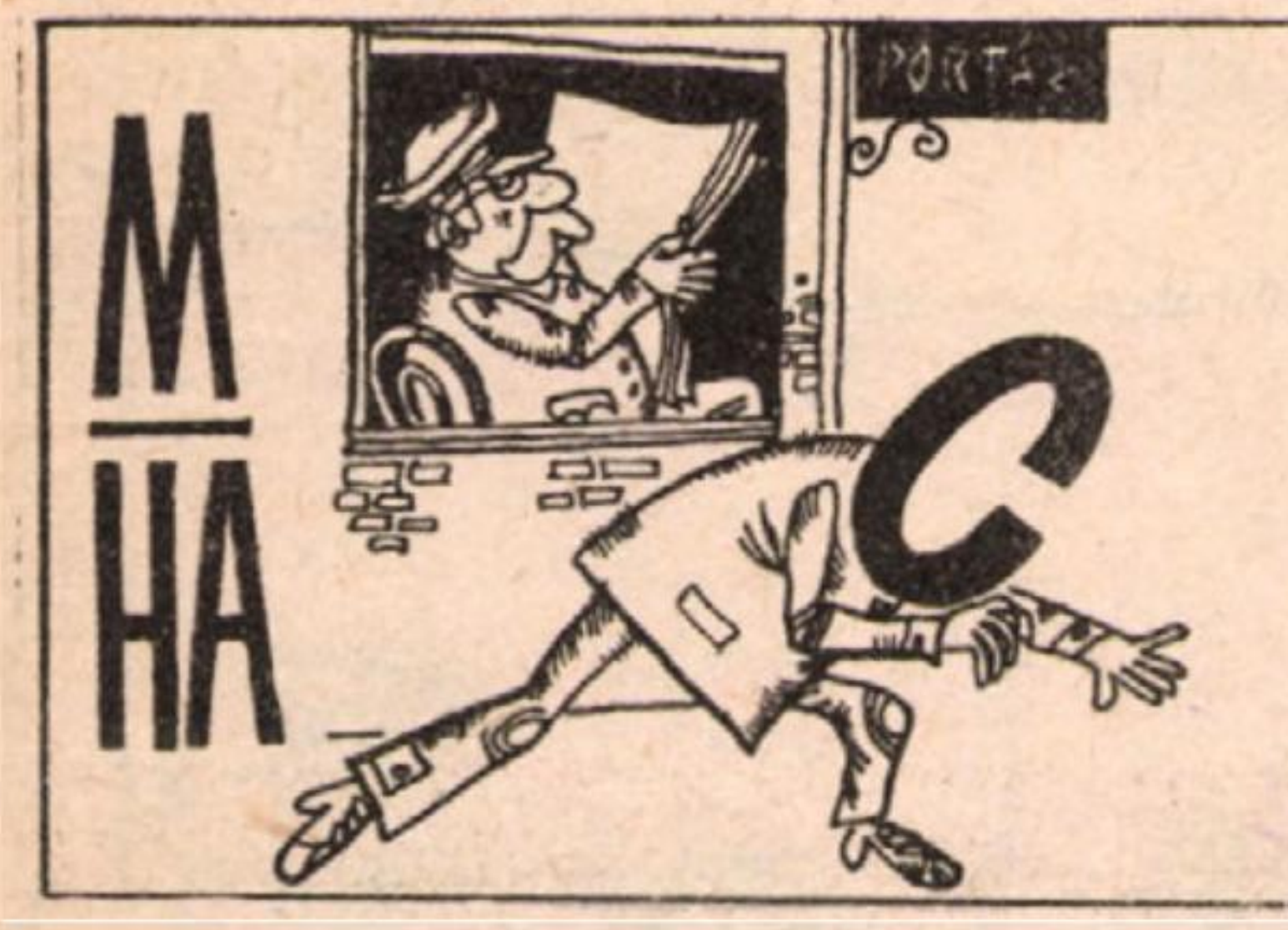

Ha nem csurran, cseppen

A 100 forintos díjak nyertesei: Gombos Pál, 4400 Nyíregyháza, Kossuth u. 70.; Juhász Józsefné, 4320 Nagykálló, Dohánybeváltó üzem; Wieser András, 1221 Bp. XXII., Leányka u. 5.

275. REJTVÉNYÜNK

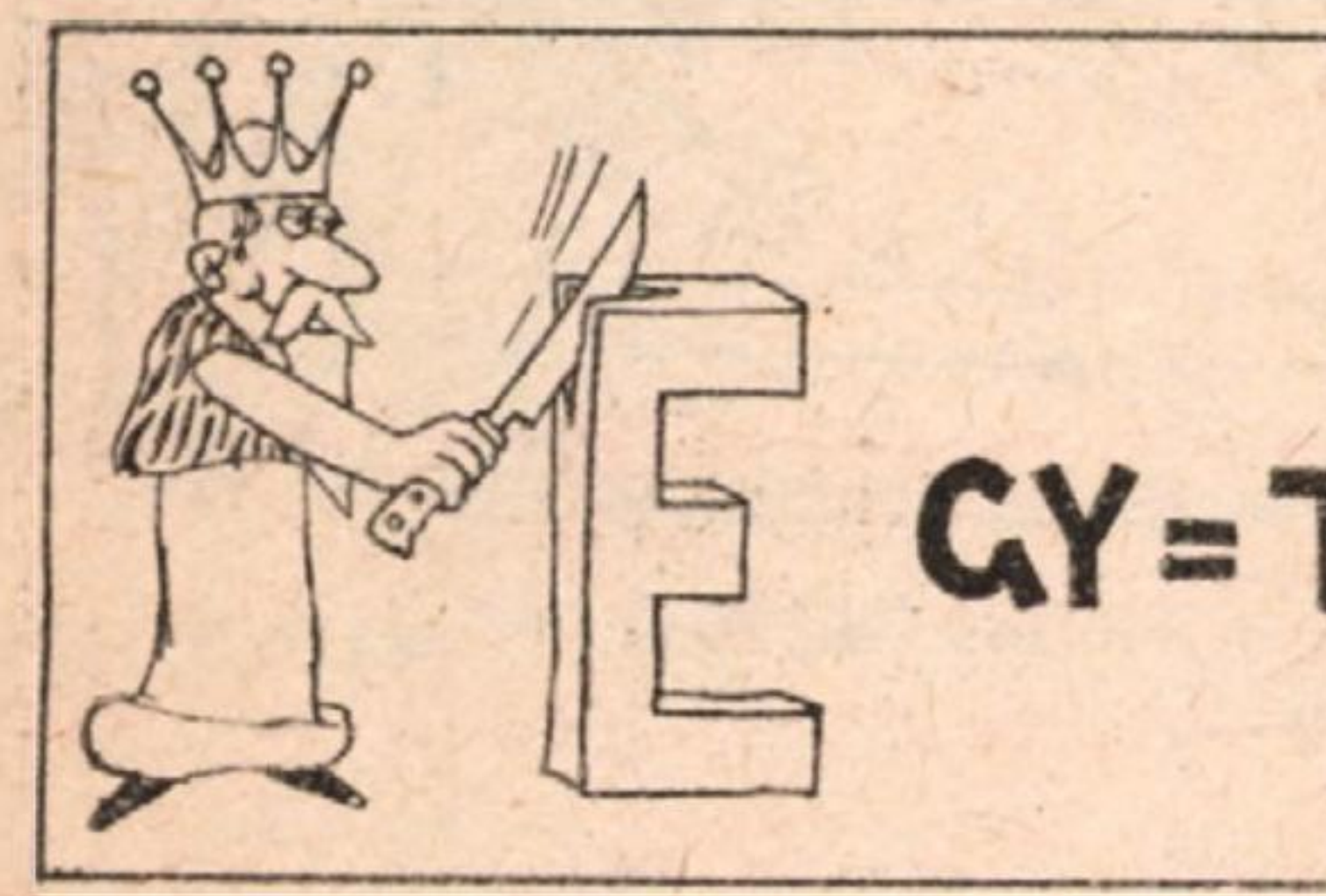

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 14-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-54 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

AZ ÖNBIZALOM TETEJE

Az Egyesült Államok egyik legfurcsább „karácsonyi esküvőjén" vett részt Jack Dalton és hitvese, Arlene. Mindketten hetvennyolc esztendősek. Ötvenegy esztendővel ezelőtt egy ízben már összeházasodtak, a nászút azonban nem úgy sikerült, ahogy azt az akkor ifjú menyasszony megálmodta, s ezért alig háromheti együttélés után elváltak. Negyvennyolc esztendeig nem látták egymást, mígnem három évvel ezelőtt véletlenül összeakadtak az egyik New York-i utcán és beültek egy kávézóba. Levelezni kezdtek egymással, s miután Mr. Dalton második felesége egy esztendővel ezelőtt meghalt, úgy döntöttek: másodszor is megpróbálják...

A SEJK DOLGOZIK

Franciaország egyik legdrágább gyógyüdülőhelyén, Evianban a helyi játékkaszinó igazgatósága olyan jelentést bocsátott ki, amely még az olajkrízis furcsa hírei között is említést érdemel. A jelentés közli, hogy „egy közép-keleti olajmágnás" két egymást követő éjszakán másfél millió dollárt nyert ruletten az eviani kaszinóban. A kaszinó közlése szerint huszonöt év óta ez volt a legnagyobb „robbantás" a rulettasztalnál. Az igazgatóság „hivatalos titoktartásra" hivatkozva megtagadta a nyertes nevének közlését, de annyit mondtak, hogy az arab félsziget egyik olajsejkségének hercegéről van szó. Az egyik francia vicclap mindenesetre fanyarul megjegyezte: „Híreink szerint az ifjú sejk mindkét éjszakán este tíz ótától hajnali háromig játszott, tehát összesen tízórai munkával kereste meg a másfél milliót. Valószínűleg ez volt az első eset, hogy dolgozott is a pénzéért".

ALEX, A FAJVÉDŐ

Különös vita középpontjába került a hatalmas New York-i „angolpark", Coney Island akváriumában úszkáló hétméteres cethal, amely Alex névre hallgat. Néhány nappal ezelőtt középiskolás diákok vonultak fel az akvárium előtt és az igazgatóság ellen tüntetett. Úgy vélték ugyanis, hogy a gondozók „a faji megkülönböztetés szellemében" nevelik a cethalat. Egy iskolai kirándulás alkalmával ugyanis a szolgálattevő állat-pszichológus elmagyarázta a diákoknak: Alex rendszeres kísérleti oktatásban részesül. Az első dolog, amit már megtanult: megkülönböztetni a fehéret a feketétől.

KRIMI-VÁLTOZATOK

Athéni jelentések szerint az új katonai junta szigorú vizsgálatot indított a görög televíziónál. A vizsgálatot a vezérkar és a megtisztogatott titkosrendőrség közösen folytatja. Feladata megállapítani, van-e valami szándékosság abban, hogy a régi diktátor, Papadopulosz megbuktatásának másnapján a televízió abbahagyta az „Arcnélküli ember" című bűnügyi sorozat sugárzását és egy másik sorozatba kezdett. Ennek gyűjtőcíme: „A lidércnyomás".

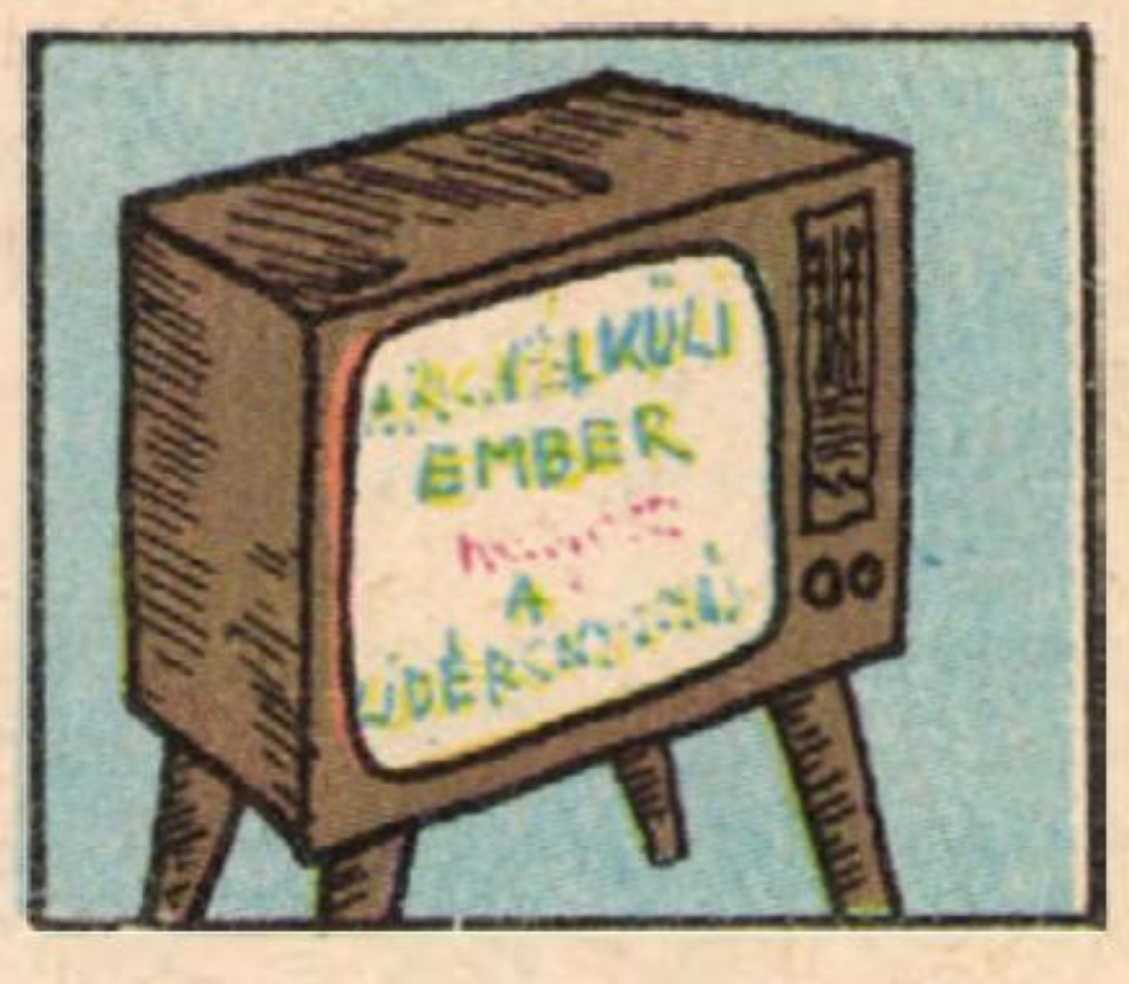

PROTOKOLL-LIDÉRC

Az angol külügyminisztérium protokollosztályán több vezető hivatalnok „idegkimerülésre" hivatkozva rendkívüli szabadságot kért Mobutu, a Zaire Köztársaság (a hajdani Belga Kongó) elnökének látogatása után. A bajok már az érkezéskor kezdődtek. Kiderült, hogy Mobutu fia, akiről a diplomáciai táviratok alapján úgy vélték, hogy huszonhárom esztendős, mindössze hároméves. Ezért lakosztályát teljesen át kellett rendezni, az utolsó pillanatban a kis Edward herceg játékszobájából vitettek át a vendégnek néhány játékszert, a királynőnek pedig új ajándékot kellett vásárolnia: egy hatalmas doboz ólomkatonát. Ezek után (a vendég protokollfőnökének hibájából) a királynő bankettjére szánt üdvözlő beszédet Mobutu az őt fogadó londoni Lordmajornak mondotta el, minek következtében a Lordmajort „felséged"-nek szólította. Külön bonyodalmat okozott a londoni kereskedelmi kamara tulajdonában lévő, 180 000 fontot érő szőnyeg. A kamara urai az utolsó pillanatban tudták meg, hogy zairei szokás szerint bankett után az üres poharakat földre hajítják és rátaposnak. Ezért biztosíttatni akarták a szőnyeget, de egyetlen biztosító társaság sem vállalkozott az üzletre. Végül politikai kompromisszum született: a kamara vállalta a kockázatot, de kikötötte, hogy vörösbort nem hajlandó felszolgálni a banketten.

PROTOKOLL OSZTÁLY
KÉRELEM

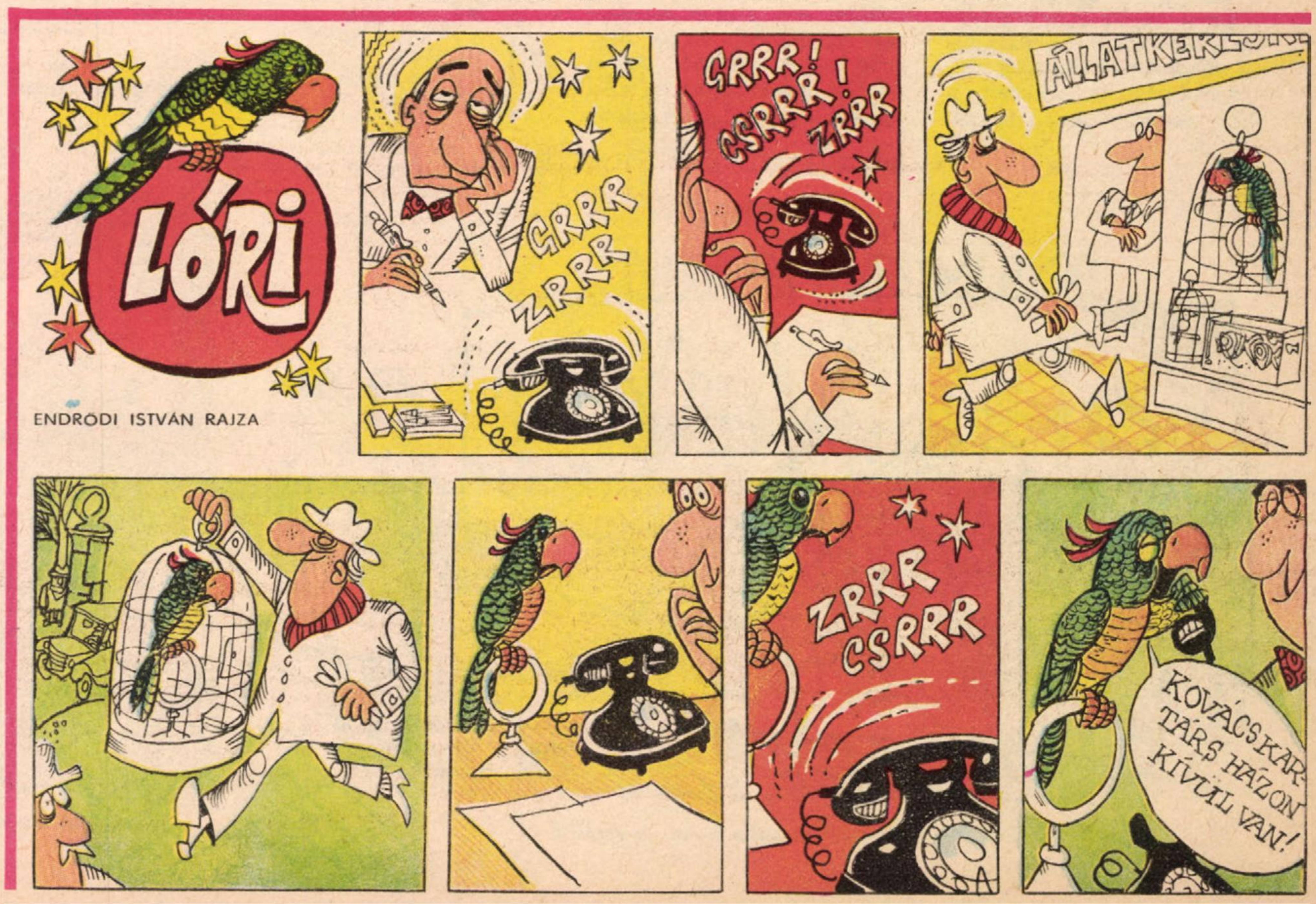

ENDRŐDI ISTVÁN RAJZA

HATÁSOS ÉRV

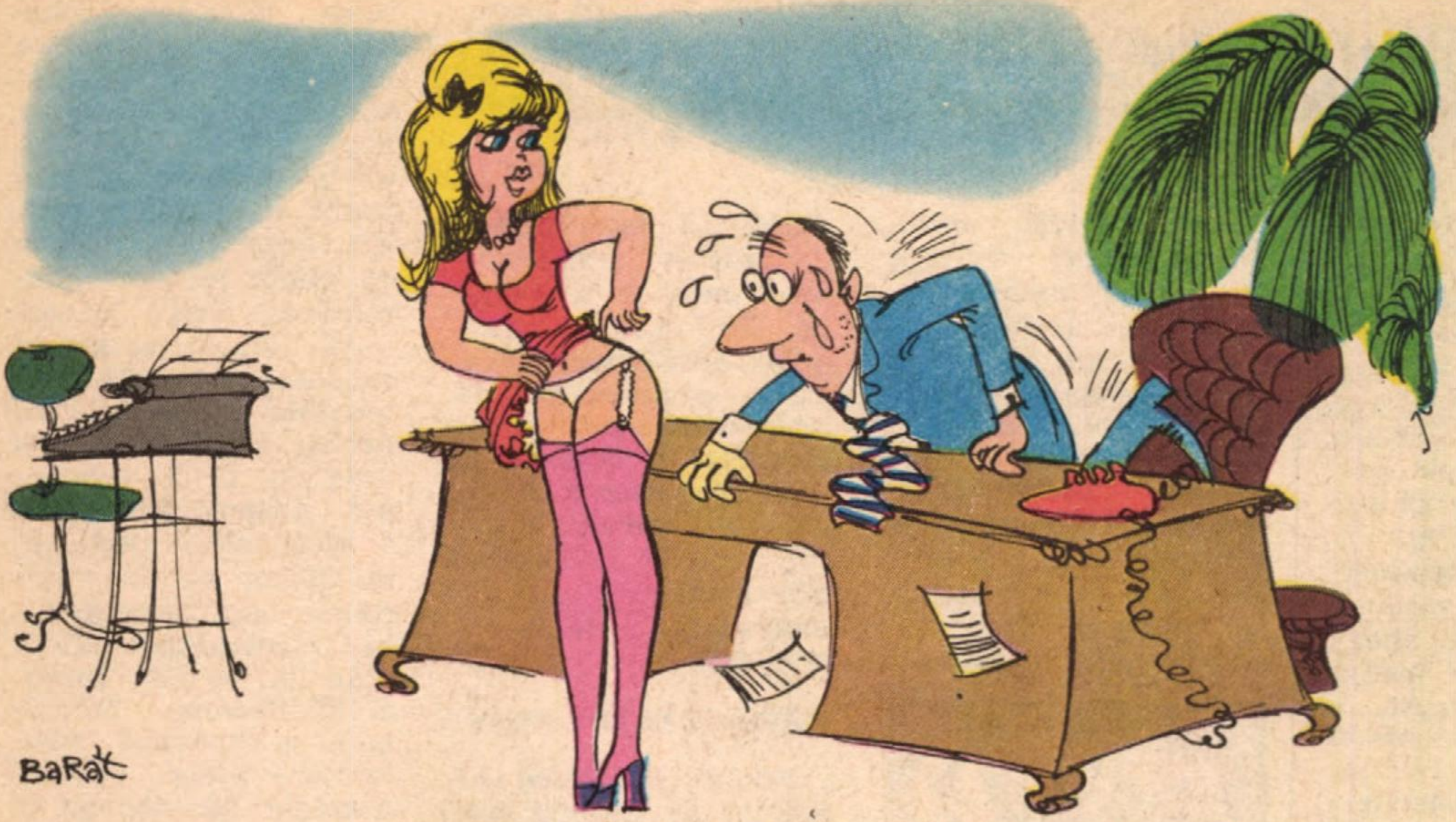

– Orvosi igazolást nem hoztam, de itt az influenza elleni oltás helye...

HIDEG TÉL

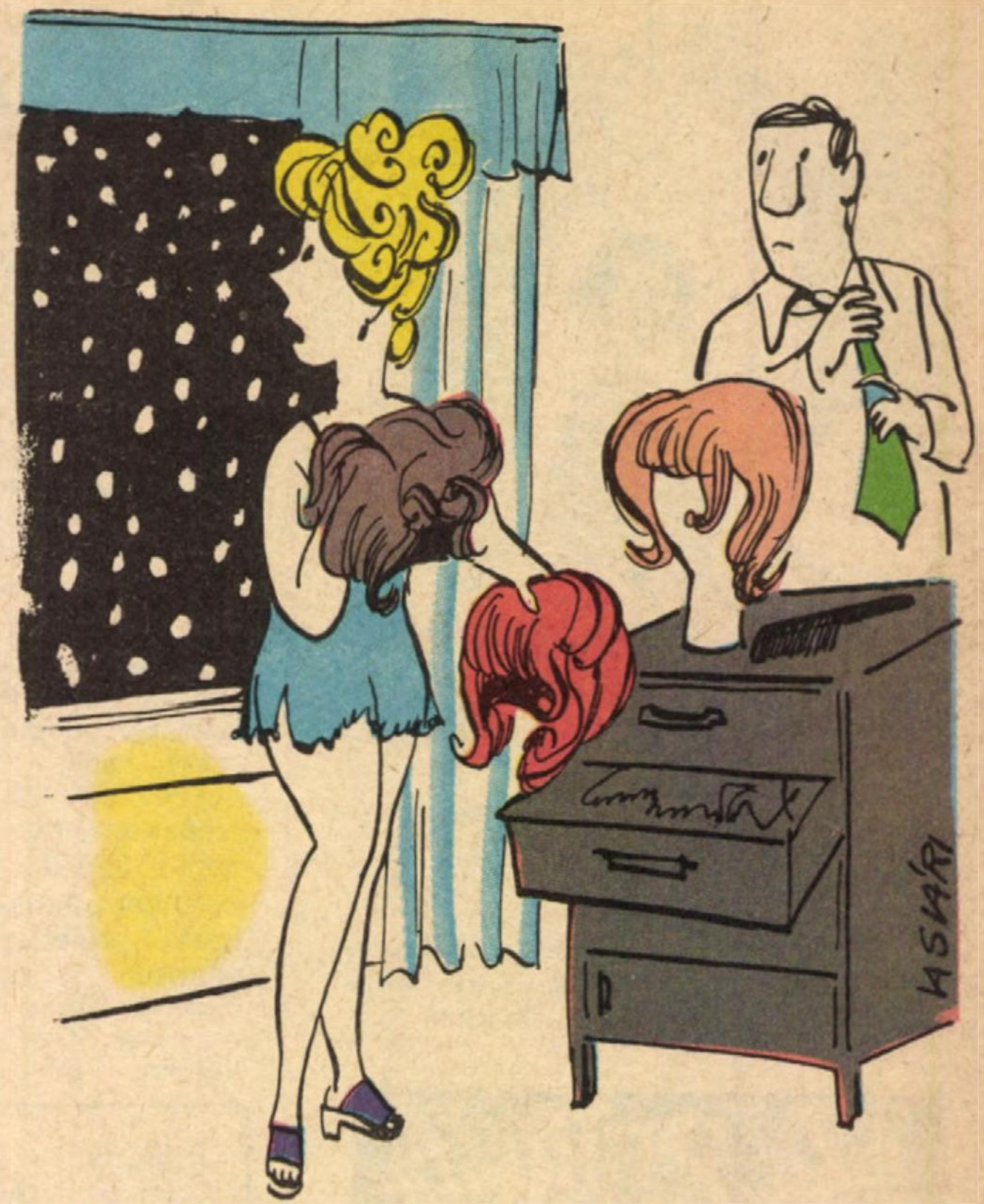

– Milyen parókát vegyek a kucsma alá?

tribün

A kenti Tunbridge Wells új kiskocsmáját Sir Alf Ramseyről, az angol válogatott szövetségi kapitányáról akarta elnevezni a városka tanácsa. A tulajdonos azonban kétségbeesetten tiltakozott.

— Őrültség — mondta. — Tíz év múlva majd mindenki azt kérdezi: ki az ördög volt az a Sir Alf Ramsey?

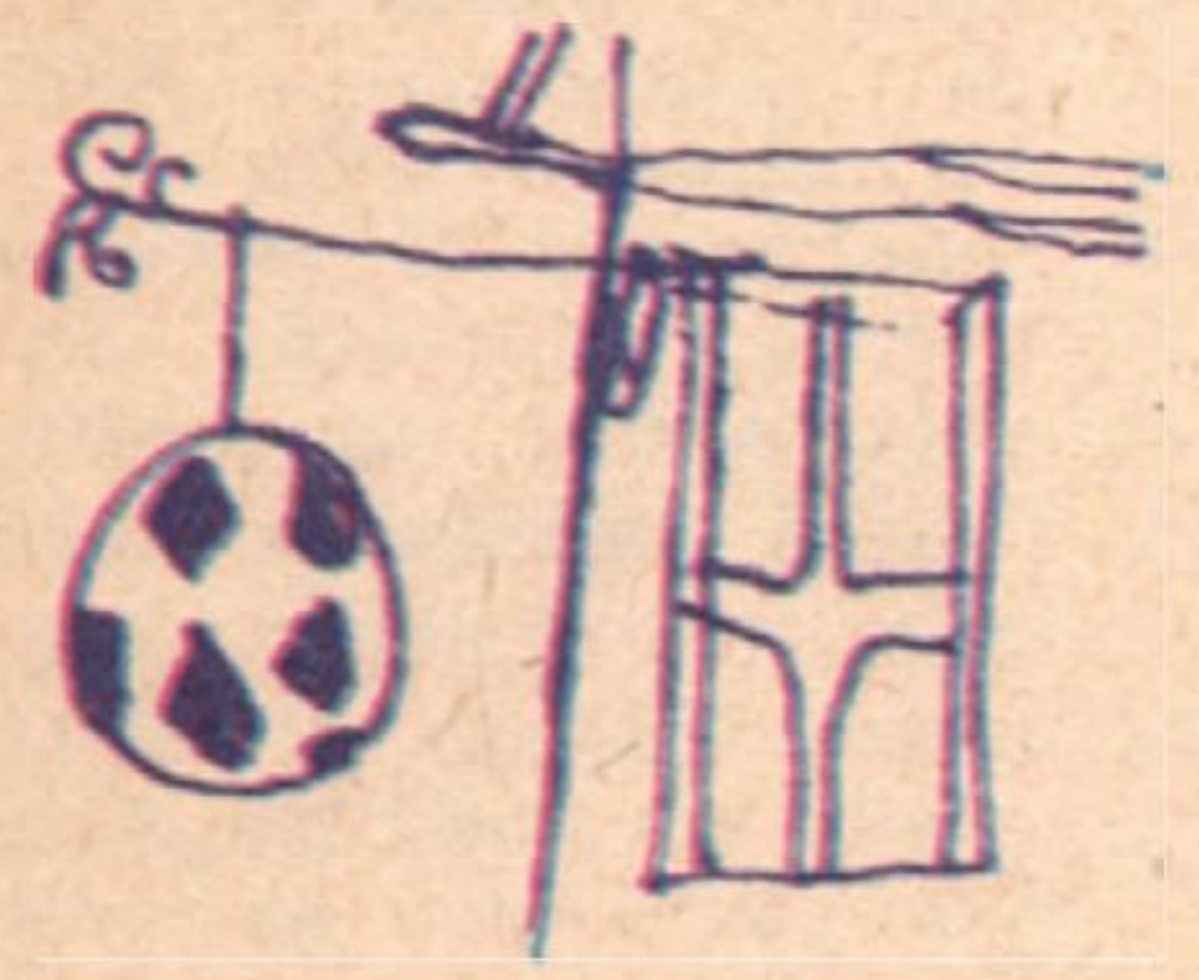

December elején rangadóval indult volna Szenegál labdarúgó bajnoksága. A játékvezetői hármas idejében meg is érkezett, a két csapatot azonban sehogyan sem tudták kicsalogatni az öltözőből. Az ok: egy mágus megjósolta, hogy amelyik csapat először lép a pályára, elveszti a mérkőzést.

A rangadó elmaradt, a szövetség mindkét csapatot vesztesnek nyilvánította.

A mágus ezt is megjósolhatta volna.

A skót labdarúgó szövetség nemrégiben levelet kapott és mellé egy csekket.

— A Wales elleni mérkőzés napján sétára indultam — írta a levelező. — Egy kicsit levegőzni akartam ebéd után. A stadion kapujában tumultusba kerültem és, noha eszem ágában sem volt a mérkőzést megnézni, mégis besodortak a pályára. Ilyen körülmények között természetesen nem válthattam meg a jegyemet. Kérem, fogadják utólag az árát.

Skótok?

Ki az öreg és ki a fiatal? A svájci *Leichtathletik* c. lap hasábjain olvastunk egy üde meghatározást:

— Aki egy játszótéren bosszankodik a focizó gyerekek láttán — az öreg. Aki megértő mosollyal fogadja a lármát és a zsivajt — az egészséges. Aki pedig ledobja a kabátját és maga is a srácok közé áll — az fiatal.

(p. p.)

FEJLŐDÉS

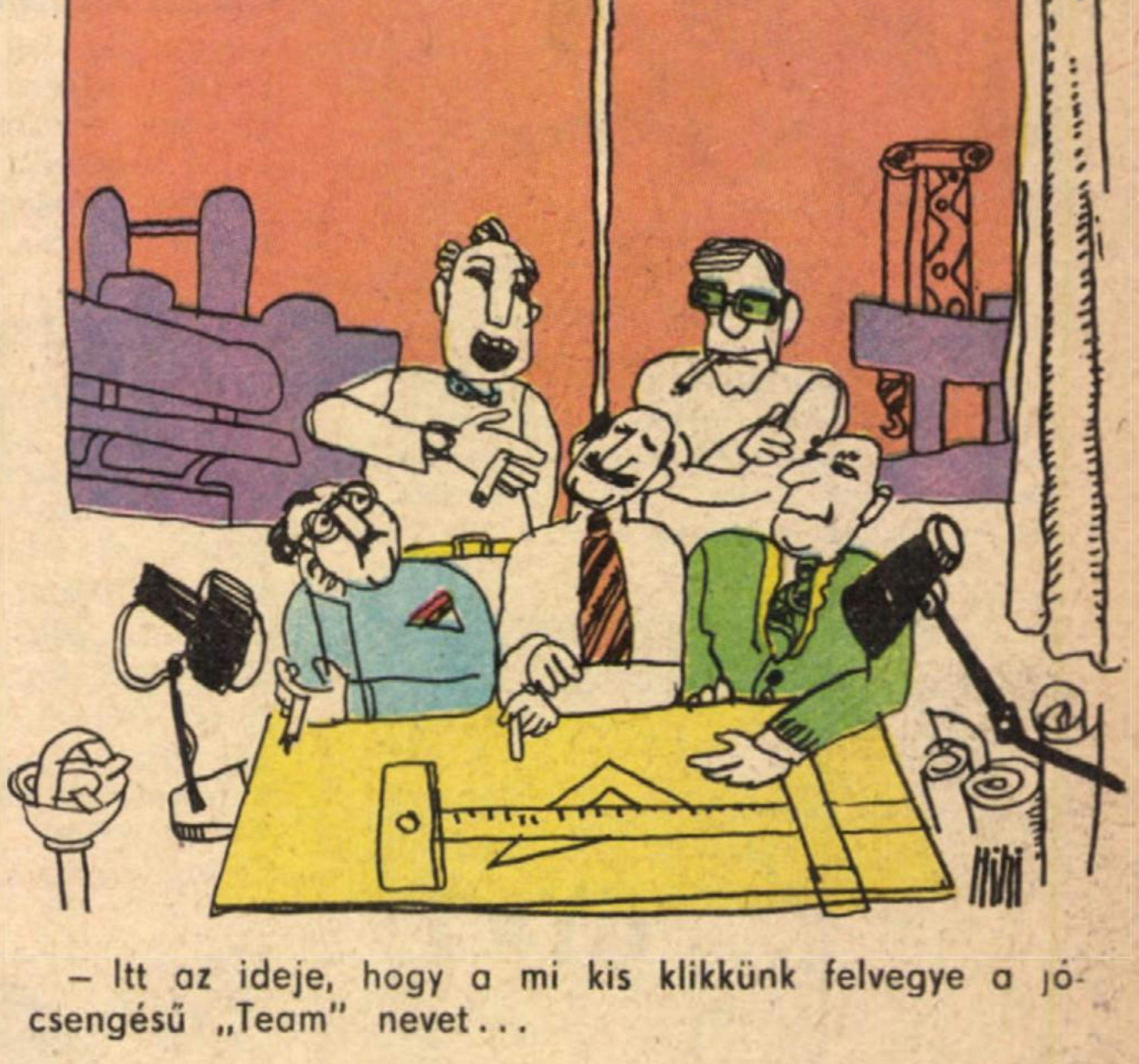

– Itt az ideje, hogy a mi kis klikkünk felvegye a jócsengésű „Team" nevet...

FELHÁBORODÁS

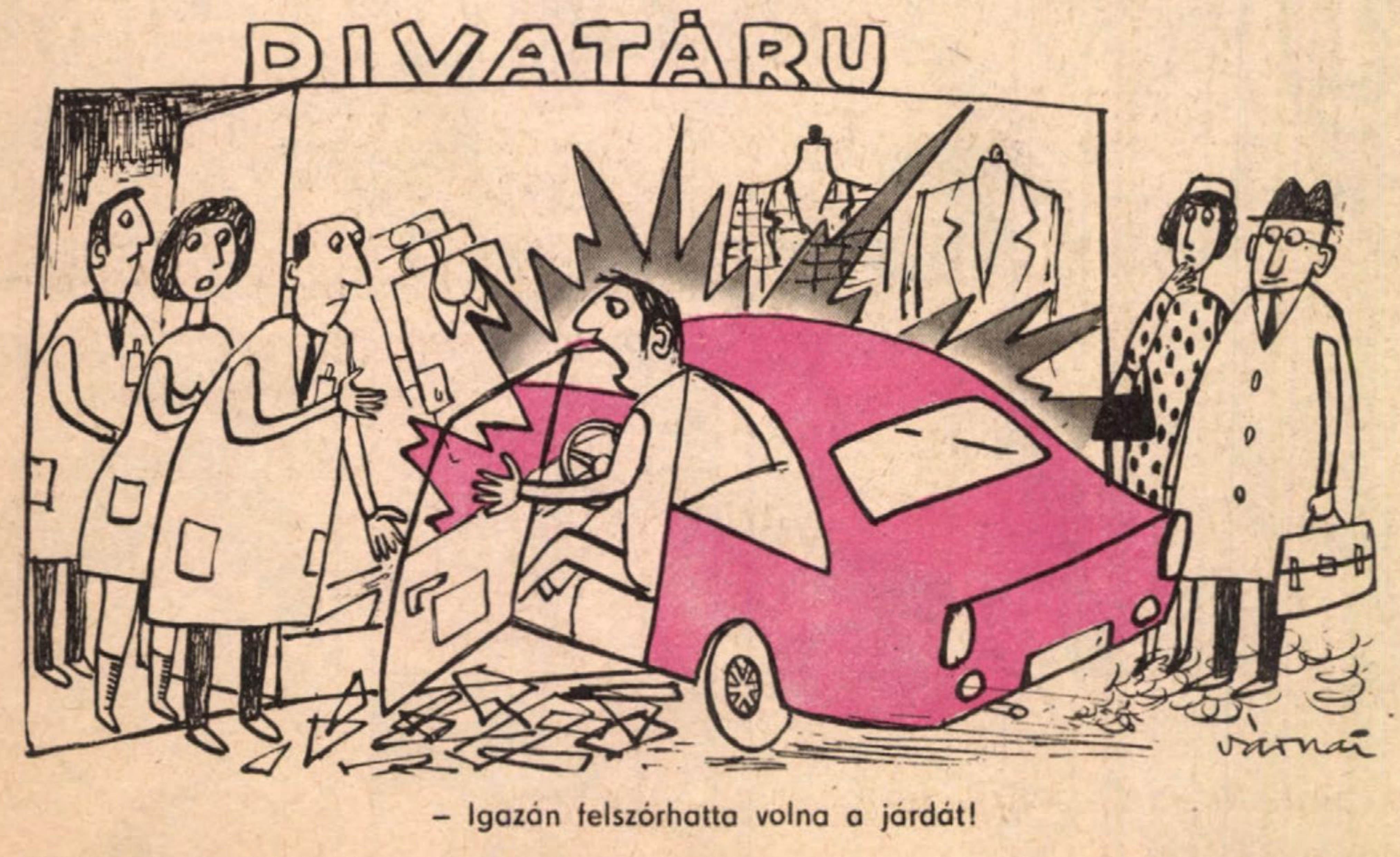

– Igazán felszórhatta volna a járdát!

TÉLI JUTALOMÜDÜLÉS

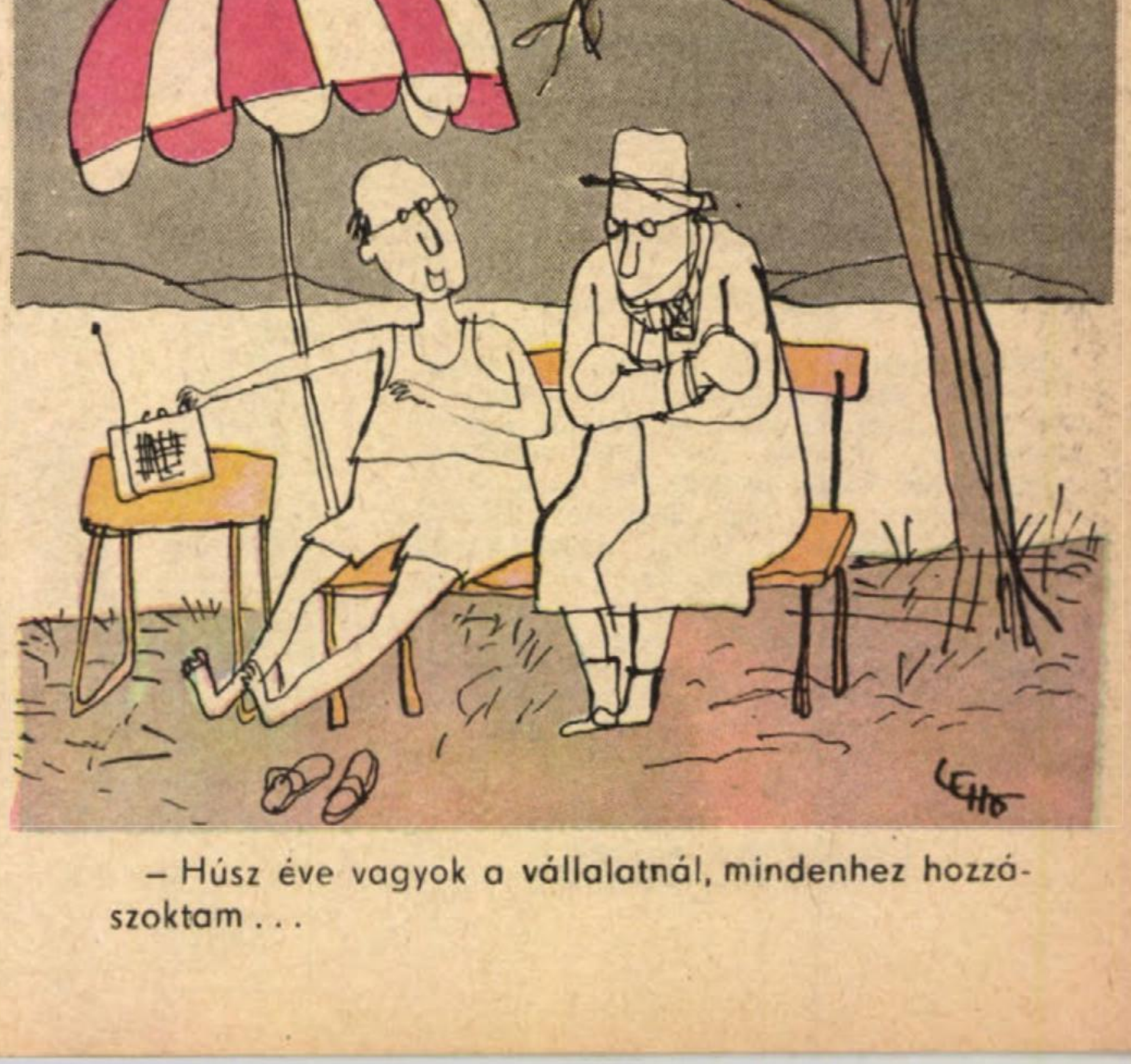

– Húsz éve vagyok a vállalatnál, mindenhez hozzászoktam...